بسم الله الرحمن الرحيم

سرمقاله :

افغانستان کې دطالبانومنل شوی جهادي نوښت

تاريخي اسنادوښودلې چې دتکبيرونودې هيواد کې دډيرومغروروااشغالگرو ککرۍ رغړيدلي او دسرپه کاسه کې يې اوبه ښبلي ،له رومي سکندر نه راواخله بيا تر انگريزانو، روسانواونن دادی خبره په وينه ښونکيوامريکايانواوناټوالو ودريده ،ټولوپکې عبر تناک سبقونه زده کړي او لايې زده کوي .دافغانستان سوق الجيشي موقعيت ،مسته هوا ،اوبه ، دآسياپه زړه کې ددې خاورې ستراتيژيک اهميت اودافغانانو کلک اسلام او ديانت هغه لاملونه دي ،چې تل يې دنړۍ زورواکي ياځان ته قهرولي او يايې ددوئ هوس راپارولی دی، خوداهم يوځمکنی واقعيت دی، چې دايمان په ځواک افغان مسلمان ولس دداسې نړيوالو زورواکيوسره ډغره وهلې اوپه خپلو زړوانگريزي اوشلخي ټوپکونويې پر دوئ داار ته ځمکه تنگه کړي ده .

مشهورامپراتور (سکندررومي)چې کله دنړۍ نيونې په تکل له آموسينده راپوريوت اوډير کلونه پس يې هم افغان ولس له بغاوته منصرف نکړای شو،نوخپل فيلوسوف استاذ(سقراط)څخه چې دنړۍ نيونې مشورې به يې ترې اخستلې ،يوه ليک کې وغوښتل ،چې افغانان ترهر ډول فشاراو وژنو وروسته هم زماله مخالفته نه اوړي، مشوره راکړه! چې قتل عام پکې وکړم او موجوده نسل يې ټول له نيغه تير کړم !

(سقراط)چې دافغانستان طبعي جغرافيه مطالعه کړي اوددې خاورې طبعي ځانگړ تياوې ور ته څرگندې وي ،سکندر رومي ته په ځواب کې داسې وليکل :چې تر کومه ځايه چې ما ددې اقليم او خاورې مطالعه کړي ،نو راته جوته شوي ،چې دې خاوره کې چې هر نسل پيداکيږي ،نوپه خلقي لحاظ به دپر ديوسلطه اوحاکميت نه مني ،نو که ته داموجوده توکم هم ووژني ،نوی نسل به هم ستاغوندې دخارجيانوحاکميت په وړاندې بغاوت کوي او تر پايه به يې ارام نکړای شي ،دتاريخي لاسوندونوله مخې همدې فيلسوفانه مشورې (سکندر)دې ته اړيست چې پوځي شاگرځ وکړی اوخپلې لښکرې ددې خاورې نه وباسي .

امريکايي جنرالان چې هم ويتنام کې له بشپړې ماتې وروسته دډول ډول پلموپه جوړولو دې اسلامي خاورې ته دبې ۵۲ډوله الوتکوپه زور رانتوتل، دنړۍ دنوروااستکبارچيانونه يې سبق وانخست ،دادی هيواد کې له پراخه ولسي غبرگون سره لاس وگريبان دي اوله خپلې مادي دبدبې سربيره ،بياهم له رواني اوپوځي ماتې سره مخ دي ،هره ورځ پرې داسلامي امارت مجاهدين سربښندونکي بريدونه کوي اولسگونه عسکر اوځغروالې شوبلې يې پکې له منځه ځي ،دې وروستيو کې دارزگان ، کاپيسااوننگرهارپه گډون په گڼوولايتونو کې يې پوځي بار کونه او تم ځايونه له پرله

پسـي بريدونوسـره مخـامخ دي اوداسـې ورځ نشـته چـې د ګـڼ شمير سربښـندونكو مجاهـدينو د كفـر ځپونكيـو بريدنوخبرونه وانه وريدل شي ، داددې څر ګند ثبوت دى ،چې افغانان له اشغالګرو سره په هيڅ ډول جوړ جاړى نه مني او نه يې زغمي اوددوئ شتون او تلپاتې ميشتيدنه نه غواړي ،داهسې ادعا يا تحكم ندى ،بلكې هغه پخه او كره خبره ده ،چې پخپله دلويځ سياستوال او فرهنګي رسنۍ يې هم مني او حتى دمجاهدينودې بريښنايي پر مختګونو ته دطالبانودابتكار اونوښت الفاظ كاروي ،وايې چې دير غلګروپه وړاندې دامارت مجاهدينوابتكارپه لاس كې اخستى اودبرې پر خواروان دي ، همدا مطلب دامريكا مشهورې خپرونې (فارن پاليسي)په يوه تحليلي ليكنه كې چې پكې يې دافغانستان ،عراق ،ليبيا او ويتنام جګړې سره پر تله كړي ،داسې ليكي : دايو حقيقت دى چې جنرالان د جګړې له پيل سره ليوالتيا لري، خو وروستۍ جګړه يې له ياده هم وځي.

كه د ګټګورۍ پر اساس وڅيړل شي يعني له بده ډېر ښه حالت ته د رسيدو په معيار ، ديو نه تر لسو پورې نمبرې په نظر كې ونيول شي نو د څو هدفونو يادونه ضروري ده:

په افغانستان كې جګړه يا مداخله د طالبانو پر رژيم او القاعده وسله والو باندې له حملو سره پيل شوه. وروسته په دې هيواد كې د څو كلونو لپاره له طالبانو سره اخوا ديخوا ستر انيژيكې نښتې روانې وې او بالاخره طالبانو ابتكار په لاس كې واخيست.

دوئ له افغانستانه د امريكايي او ناتو ځواكونو د وتلو په درشل كې هم نوښت په لاس كې لري.

فارين پاليسي ليكي، په عراق كې هم په لومړي سر كې سختې تهاجمې حملې وشوې خو وروسته سستې شوې او هلته هم په ۲۰۰۶ م كال كې وسله وال برلاسي شول.

فارين پاليسي د افغانستان په جګړې كې ناتو ته له لسو نه ۴ نمرې، د عراق په جګړې كې ۷ او په ليبيا كې ۹ نمري ور كړي دي................

داسلامي امارت مجاهدين چې ددې سرشارې خاورې بچيان اولكه دخپل دين ددې خاورې حريت هم پر ځان پور بولي، دخپلومجاهدو اسلافوپه پيروۍ به دشر ك او اشغال بتان داسې په ابراهيمي ع تبر ټوټه ټوټه كړي ،چې ګانده كې به داشغالګروپه مغزو كې ديوې افساني په شكل نه ،بلكې ديوې داسې بوږنونكې ريښتينې كيسې په كربښو انځوروي ،چې ددوئ نه پس به يې بچيان هم ترې ويريږي ،افغان مسلمان ولس په آزادۍ ،ارضي بشپړ تيا او شرعي نظام مين قام دى اودهمدې ارزښتونود ګټلولپاره دادى ديارلسم كال هم په جګړه بوخت دى ،نو كه اشغالګر خپل نجات اوساليميت غواړي، تر هر څه ژر دي دې اشغال ته دپاى ټكى كښيږدي ، كه نه دمجاهد ولس دجهادحوصله لوړه اوديوه عبادت په پار دسرونو نورې نذرانې هم ور كولاى شي ،هغه وخت به هم ليرې نوي چې اشغالګر دخپلوپلرونو غوندې غابښ ماتي او سر ماتي تيښتې ته اړاو مجاهدولس دبرخليک چارې خپل لاس كې واخلي !

ذبیح الله ''مجاهد''

تسلسل فتوحات پیهم بیانگر چه است ؟

همه شاهد اند که افغانها در طول تاریخ به هیچ یورش گر و متجاوز سر تسلیم خم نه نموده اند ،بلکی تا حد نجات کشور و خطهء ارضی خود به مبارزه پر داخته اند، اکنون نیز زمان تاریخ ساز و بسا حساس برای افغانهای است که خود را خلف نیاکان خو د می پندارند و روی مسئولیت و احساس دینی و تاریخی خویش مسائل را بررسی و تحلیل می نمایند، ملت غیور و راد مرد در معرکه های میان حق وباطل از زمان مدید جانب حق را با تحمل خسارات و تلفات هنگفت ترک نه کرده و به بهای خون خود و فرزندان جگر گوشه هایش در مقابل باطل ایستاده مانده و در مورد اراده محکم و پر افتخار داشته است .

اخیرا چون کشور از طرف امریکا واتحاد نامیمون اش تحت اشغال قرار دارد ملت هنوز هم همان ملت است و همه روزه قربانی سنگین میدهد تاباشد کشورش باری دیگر ا از نعمت آزادی بر خودار شود و دشمنان دین و کشور همچو متجاوزین قبلی شرمسار نکبت را بپذیرند ، الحمدلله چنین زمان فرا رسیده و دیری نخواهد بود که ملت از این آزمون تاریخی نیز با سربلندی بر خواهدآمد .

در چند روز اخیر حملات مجاهدین در سراسر کشور بیانگر اراده محکم این ملت و همکاری تام فردفرد از اعضای مردم با برادران مجاهد خود در عرصهای ملکی ونظامی می باشد ، اگر در واقعیت امر همکاری و دستیاری ملت نه باشد هرگز ممکن نه خواهد شد که مجاهد با انباشت های اسلحه و باروت تا قرارگاهای دشمن خود را برسانند و دست به جنگ چندین ساعته زنند ، اگر در راه به دست آوردند فتوحات و کامیابی ها

ملت ما با مجاهدین یاری نه داشته باشند ممکن نه خواهد بود که در همه اطراف و اکناف کشور ، در همه درها و قریه های کشور ودر همه کوهها و دشت های کشور مجاهدین تحرکات داشته باشند ویا ساحات مفتوحه را از گزند دشمن نگهداری نمایند ، ما می میبینیم که دشمن اشغالگر و پرورده های داخلی ایشان در هیچ جبهه کشور نه توانسته اند که در مقابل مجاهدین پیشروی داشته باشند ، علت این همه سربلندی ها نصرت خداوندمتعال و همکاری ملت مظلوم وبیچاره ماست .

مجاهدین نه باید این همدردی ملت و جانثاری مردم خویش را فراموش نمایند و باید در برابر ملت خود از هیچ نوع فشار ، زور ، وجبر استفاده نه کنند ،در روزهای اخیر ما شاهد بودیم که دشمن در شرق کشور خصوصا در ولسوالی های ازره ولایت لوگر و ولسوالی حصارک ننگرهار دست به یک سلسله عملیات ناکام زد که عملیات مذکور رابنام عملیات سیمرغ نامید، در ابتداء تبلیغات و دروغ پردازی های زیادی برای این عملیات آزمایشی صورت گرفت ونیز ادعاهای تلفات میان تهی به مجاهدین را از چینل های استخدام شده بخاطر اشغال افغانستان به گوشهای مردم می رساند، ولی در نتجه

همه شاهد ناکامی عملیات مذکور هستیم ودشمن حتی نه توانست که مجاهدین را یک وجب به عقب نمایند، در ناکامی این عملیات در ضمن مردانگی مجاهدین ورهبری درست در ساحات مذکور همکاری ملت و پشتبانی مردم نیز سهم وافر داشت که در پهلوی برادران مجاهد خود استاده ماند ودشمن را به پیشرفت نه گذاشتنند.

بعدا فتوحات پی هم بعدی در ولایت های غزنی ، فراه ، کاپیسا وبادغیس نصیب مجاهدین شد که در اثر حملات بالای مرکز ولسوالی زنخان ، آن ولسوالی کلااز وجود دشمن پاک سازی شد، همچنان در حملات به مرکز پی آر تی در غزنی شماری زیادی از اشغالگران ووابسته گان آنها به قتل رسیدند ، تلفات سنگین مالی را نیز متحمل شدند ، همچنان چند روز بیشتر از آن حمله بریک مرکز مهم دشمن داخلی در ولسوالی تگاب کاپسا و از بین بوردن تقریبا هشتادنفر از عساکر مزدور اداره کابل توسط انفجار استشهادی ضربه مهلک بر دشمنان دین و کشور بود ، همچنان تلفات سنگین جانی ومالی در ولایتهای فراه و بادغیس همچنان در ولایت قندهار همه الگوهای کوبیدن وبی اراده ساختن دشمن اشغالگر واجیر بود.

این همه دست داشتنی ها توسط همکاری بی شایبه ملت ما بوده ، زیرا همین ملت است که در هر ولایت ، هر ولسوالی ، هر قریه و هر ده از مجاهدین حراست می نمایند، رازهارا پوشیده وپنهان می نمایند، از نگاه لوجستیکی مجاهدین را اکمال می نمایند وبدون کدام فشار حاضر به هرنوع خدمت در راستای جهاد هستند ، این همه وهمه به بسیار وضاحت ابراز می دارد که ملت خواهان چه هست ؟این همه وانمود نمود که ملت از کی ها پشتبانی میکند ، این همه آشکار می سازد که ملت کدام نظام را نظام خود مي پندارد ، پاسخ واضح وروشن است ، ملت همکاری از مجاهدین امارت اسلامی دارد ، ملت خواهان نظامی اسلامی در سر تاسر کشور هست وملت خواهان صلح و آزادی آبرومندانه است که توسط جهاد ومبارزه نصیب این ملت زجر دیده و مظلوم خواهد شده، ان شاءالله

د جهاد د فقهي مسائل

لومړۍ برخه

مفتي ابومحمد ''حقاني''

یادښت: پدې مباحثوکې به انشاءالله تعالی په مرحله واره توګه دجهاد د شرعي تګلاره او اړوند ځینې هغه مسئلې چې اړتیا یې لیدل کیږي، څیړنه او تحقیق غواړي او هم دروان جهاد لپاره لارنقشه ټاکي، ګام په ګام شنل کیږي، پدې هیله چې لوستونکې به پرې ستومانې محسوس نکړي ! (اداره)

(دبل چاپه پیسواو وسلو(تجاعل) جهاد کول)

شک نشته جهاد چې دالله جل جلاله یوه داسې فریضه ده، چې په پنځه ګونو ارکانوکې به شمارل شوې نوې، خو ددې پنځوارکانو تهداب او استحکام په همدې جهاد اینبودل شوی اوله دعوت څخه وروسته داسلام داشاعت او خپراوي خورا غښتلې لاره ده، جهاد هم لکه داسلام دنورو ارکانو خپل شروط او مسایل لري، چې په پوره کولوسره یې مجاهد ددې فریضې دکما حقه ترسره کولو جوګه کیدای شي، اوددې نه پرته پکې نیمګړتیا او ترینګلتیا راځي.

لکه څنګه چې له قرآني نصوصو، نبوي لارښوونو او فقهي تصریحاتو نه ښکاري، دجهاد آره یا بنسټیزه لاره داده چې یو مسلمان دخپل ځان او مال په توسط دکفارو سره دتسلیحاتي یا وسله والې مقابلې لاره خپله کړي، په بل عبارت مجاهد هغه څوک دی، چې بالنفس او بالمال دواړه ډوله جهاد وکړي، یعني دادواړه قوې دالله جل جلاله په لاره کې وکاروي، خوکه کله بیا ددې دواړونه دیوې قوې فقدان رامنځ ته شي، نو پدې صورت کې عذرا به بیا ددې بلې وسیلې نه دکفارو په وړاندې کار اخلي، چې همدا مفهوم دالله جل جلاله لدې قوله ښه څرګند دی، چې فرمایي:. وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ) ژباړه: تاسو پخپلو

مالونو او نفسونو سره جهاد وکړئ)همدا سې په یوه بل کریمه آیت کې راځي چې (إِنّ اللّهَ اشْتَرَى مِنْ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنّ لَهُمْ الْجَنّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ)ژباړه :یقینا الله ج له مومنانو څخه د دوئ مالونه او نفسونه اخستي دي ،چې دوئ ته به بدل کې جنت ورکوي ،دوئ به د الله جل جلاله په لاره کې جها د کوي ،دوئ به هم خلک (کفار)وژني او کفار به هم دوئ وژني (شهیدانوي).

کله که بیا ددې دواړو بشري او مادي ځواکونو نه یو ځواک شتون ولري او بل یې منتفي وي ،نو دې صورت کې به د اهمال او تعطل پرځای ددې منتفي شوي قوي پرځای ورسره مرسته کیږي او د مرسته شوي او خپلې انرژۍ په ترکیبي ځواک او طاقت به د کفارو مقابله ممکن کیږي ،دا سې چې یو ځوک هم د جهاد ځواک ولري او هم دا ړتیا وړ وسایل او لګښت ،نو دده لپاره دتګ کوم عذر نشته، خو که یو څوک بشري ځواک لري ،یعنې په روغتیایي او صحي لحاظ ددې وړتیا لري ،چې جهاد وکړي ،مګر نه د جهاد وسایل لري او نه نور اړوند لګښتونه ،بل طرف ته بل مسلمان مالي شمني لري او ددې مالي ځواک دومره غښتلی وي ،چې د جهاد وسایل پرې اخستلای شي او هم کورکې دنفقې لپاره هم دومره لګښت له ځان سره لري ،چې اړتیاوې یې پرې پوره کیږي، خوله روغتیایي او صحي پلوه ستونزې لري ،یعنې دده مالي قوه شتون لري ،خو بشري قوه نلري ،نو پدې وخت کې شریعت ددواړو ځواکونو ترکیبي حالت د جهاد لپاره اړین بولې او اجازه ورکوي.

مونږ چې پرې د(مورچل مجلې) پدې ګڼه کې بحث کوو ،هغه دا ده چې آیا د بل چا په پیسو او و سلو سره جهاد روا دی که نه ؟آیا کوم مشروعیت لري چې یو څوک بل چاته ووايي چې پیسې به زه درکړم خو ته زما پرځای جهاد وکړه ؟ددې مسئلې شنل او له نصوصو یې فقهي عبارتونه را اقتباس کول ،پخپله دې ته حل مومې ،لاندینۍ مستندې او مستدلې حوالې به دا پورتنۍ پوښتنې ځواب کړي او ددې بحث لوستونکیو ته به مزید معلومات هم له ځانه سره ولري !

دفقهاوو تصریحات عموما ددې څرګندونه کوي ،چې جهاد به په خپلو پیسو سره وي او کله چې یو څوک ددې توان نلري چې په خپلو پیسو د جهاد وسایل واخلي نو د مسلمانانو بیت المال به ددې مجاهد لګښتونه پوره کوي ،دځینو متونو نه ښکاري ،چې د مجاهد اړتیاوې به بیت المال کې د مال فئ (جزئه او خراج)له فصل وبابه ورکول کیږي، که چیرته مال فئ نوي، نو کولای شي ،چې د بیت المال له نورو فصلونو نه یې ورته په پوره کړي ،خو ځینو نورمتون بیا

داحصر نه مني ،ددوئ له نظره دمجاهدضرورتونه به دبيت المال نه پوره کيږي ،داکه د بيت المال له هر بخشه وي ،څرنګه چې بيت المال دفقهاوو له تصريحاتو په بناء په څلور ډوله دی، نو ددې ټولو نه کولای شي ،خوأحياناکه بيت المال کې څه نه وو اويا يې دمجاهدينو بسنه نه کوله ،نو بيا دوخت حاکم کولای شي ،چې پر شتمنو مسلمانانو دمجاهدينو اړتياوو پيټی کيږدي اودوئ نه وغواړي ،چې دمجاهدينو وسايل ورته پوره کړي ،يعنې اميرالمؤمنين دخلکو له رضا نه په غيرهم په خلکو د مجاهدينو لپاره ماتې کولای شي ،خومشروط پدې چې بيت المال کې څه شئ نوي ،که بيت المال دالګښتونه پوره کولای شي ،بيا به حکومت او دوخت حکمران دکراهت مرتکب وي ،خودبيت المال دتخليې پر وخت چې ورته اړتياده، دعمومي مصلحت په خاطر کولای شي، چې پرولسونو چنده يا ماتې وکړي اووسلې اوخوراکي توکې يا نورې اړتياوي ،يې پوره کړي، البته که څوک يې عن طيب نفسه ورکوي، دې کې کوم لوم يا ګناه نشته لکه څرنګه چې جرير رضی الله عنه او زوی يې همداسې وکړل ،معاويه رضی الله عنه کوفه کې دلښکردلګښت نه معاف کړل ،خوده پرځان پخپله خوښه دغازي تجهيزته چمتوالی وښود ، فقهاء دې ته (جعل)وايې اودادوجوهاتوله مخې مکروه بلل شوی ،يوخو بيت المال شته نوځکه پر خلکو لګښت اېښودل کراهت پيداکړاوبل داچې مشابهت له اسئجار بالطاعات سره لري هغه حرام دی نوداچې ورسره مشابهت لري مکروه شو ،که څوک يوه مجاهدته پيسې ورکړي، چې زما لخواته پدې پيسو جهادوکړه د(امام رکن الدين علی السغدي رح) په قول دا اجاره بالطاعات شوه اودا ناروا ده ،يعنې دلته که پيسې ديوه چا وي اوجهادته بل څوک لاړ شي ،دې ته فقهاء جعل وايې اوعام فقهاء وايې چې دلته به يې له اسئجار بالطاعات سره شباهت راشي اومکروه ده ،دابه داسې شي لکه چې يو څوک بل ته ووايې چې پيسې واخله او زما لپاره لمونځ وکړه يا روژه ونيسه......يعنې په فرايضوباندې اجرت اخستل شرعا ناروا دي ،جهادچې يو عبادت دی پدې هم اجرت اخستل جواز نلري ،خوکه ضرورت وي نو بيا دعذرپه وجه مجاهد داکار کولای شي پدې باب (مجلة الاحکام)کې يوه کليه قاعده موجوده ده چې (الضرورات تبيح المحظورات)يعنې چې کله کوم ضرورت يا سخته اړتياپيدا شي نو بيا ممنوع او محظورکارهم مجاز ګرځي اوپه کولوکې يې دممانعت پولې نړيږي ،دلته هم دعامو فقهاوو داسې حکم دی ،چې دبيت المال دشتون په صورت کې پرخلکو پيسې ماتول او چندې ته مجبورول مستکره کار دی خوچې بيت المال تش وي، نو بيا داممانعت له منځه ځي اودخلکو په پيسو هم ددوئ درضا نه پرته هم يو اسلامي حاکم

دجهادوسایل برابرولای شي ،تر ټولوغښتلي لاسوندیې درسول الله صلی الله علیه وسلم هغه حدیث دی، چې حاکم په مستدرک او امام احمد په خپل مسندکې روایت کړی ،چې رسول الله صلی الله علیه وسلم دحنین په غزاکې له صفوان بن امیه څخه ځغرې او اوښان وغوښتل...... په سیرت ابن اسحاق کې راغلي چې ددې ځغرو شمیر(۴۰۰)عدده وو اوصفوان بن امیه چې لا مسلمان شوی نه و ،وویل چې اغصب ؟نورسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل:چې نه عاریه مضمونه ده ،خودابن حبان په روایت کې ددې ځغروشمیر(۳۰)ښودل شوی او داوښانو شمیرهم(۳۰)په ګوته شوی دی ،ددې نه داسې ښکارې ،چې پدې ځغروکې دصفوان رضا نه وه اودمجبوریت له کبله ترې رسول الله صلی الله علیه وسلم وغوښتې ،پخپله ترې داحکم مستنبط کیږي ،چې دوخت مسلمان امیردمسلمانانودتقویت په خاطردخلکوله خوښې پرته هم پردوئ دمجاهدینو اکمال ذمه ایښودی شي ،همداسې دحضرت عمر رضی الله عنه هغه مبارکه تګلاره چې جره یا ناواده شوي زلمیان به یې دمتأهلوپرځای پرکوردناستوخلکوپرآسونودجهادلپاره سپرول، هغه دلایل دي، چې داړتیا په وخت کې دوخت مسلمان مشرته ددې اجازه ورکوي، چې داړتیاپروخت دخلکونه وغواړي ،چې بې وسلې مجاهدین وسله وال او ددوئ اړتیاوې پوره کړي ،دې ته دشریعت په اصطلاح کې (جعل)وایې عام فقهاء یې دبیت المال دشتون په صورت کې مکروه بولې ،خو دمتأخرینوسترعلمي شخصیت امام سرخسي رح یې په خپل (المبسوط لشمس الدین سرخسی) کتاب کې روابولې ،امام سرخسي رح دابن عباس رضی الله عنه په اثراستنادکوي اولکه دنوروفقهاوو ،وایې په طاعاتو اجرت اخستل حرام دي، خو تجاعل (یو مجاهد مجهزکول اوورته وسله اوسپرلي برابرول) هیڅکله استئجارندی ،بلکې دا دجهاد سره اعانت اومندوب فیه عمل دی ،په ظاهره دلته اختلاف ښکارې خوکه دلته لږغوروشي ،نوداختلاف موارد راکمیدای شي اوهغه داسې چې عام فقهاء وایې چې بیت المال تش وي او اړتیا شتون ولري ،نو جعل کې کراهت نشته اودامام سرخسي هم دجعل دعدم کراهت قایل دی ، ،بل عام فقهاء وایې چې جعل ځکه مکروه دی ،چې دا مشابهت له هغو طاعاتو سره لري، چې په استئجار سره تر سره کیږي ،یعنې پخپله فقهاوو بذاته په جعل کې کراهت ندی ذکر کړی ،بلکې کراهت یې له شباهت نه راپیدا شوی ،نو هغه چې په استئجار سره وي حرام دي او داچې ورسره شباهت لري مکروه دي ،او امام سرخسي رح هم دا خبره کوي ،چې په طاعاتو اجرت اخستل ناروادي، خو دجعل کراهت یې په جهاد کې ځکه ندی ویلی چې ده داجعل اصلا ندی مشابه کړی ،بلکې دا یې مسکوت

عنه پرېښې ،يوازې دا ځای پاتې کيږي :چې بيت المال کي مال فئ وي نوعـام فقهاء دلتـه جعل مکروه وايي ،ځکه چي بيت المال دداسي نوائبو لپاره بولي اود امام سرخسي رح نه پدي کي کوم سپيناوی ندی رانقل شوی ، دادی دزياتو معلوماتو لپاره بهلاندينۍ حوالې ،متون وشروح او فتاوي سره له مفاهيمو جنسا رانقل کړو:

(وَكُرِهَ الْجُعْلُ إنْ وُجِدَ فَيْءٌ) وَالْمُرَادُ بِهِ أَنْ يَضْرِبَ الْإِمَامُ الْجُعْلَ عَلَى النَّاسِ لِلَّذِينَ يَخْرُجُونَ إلَى الْجِهَادِ لِأَنَّهُ يُشْبِهُ الْأَجْرَ عَلَى الطَّاعَةِ فَحَقِيقَتُهُ حَرَامٌ فَيُكْرَهُ مَا أَشْبَهَهُ وَلِأَنَّ مَالَ بَيْتِ الْمَالِ مُعَدٌّ لِنَوَائِبِ الْمُسْلِمِينَ وَهَذَا مِنْ جُمْلَتِهِ قَالَ رَحِمَهُ اللَّهُ (وَإِلَّا لَا) أَيْ إنْ لَمْ يُوجَدْ فِي بَيْتِ الْمَالِ فَيْءٌ لَا يُكْرَهُ لِأَنَّ الْحَاجَةَ إلَى الْجِهَادِ مَاسَّةٌ وَفِيهِ تَحَمُّلُ الضَّرَرِ الْأَدْنَى لِدَفْعِ الْأَعْلَى وَقَدْ أَخَذَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دُرُوعًا مِنْ صَفْوَانَ عِنْدَ الْحَاجَةِ بِغَيْرِ رِضَاهُ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ يُغَزِّي الْعَزَبَ عَنْ ذِي الْحَلِيلَةِ وَيُعْطِي الشَّاخِصَ فَرَسَ الْقَاعِدِ وَقِيلَ يُكْرَهُ أَيْضًا لِمَا بَيَّنَّا وَالصَّحِيحُ الْأَوَّلُ لِأَنَّهُ تَعَاوُنٌ عَلَى الْبِرِّ وَجِهَادٌ مِنْ الْبَعْضِ بِالْمَالِ وَمِنْ الْبَعْضِ بِالنَّفْسِ وَأَحْوَالُ النَّاسِ مُخْتَلِفَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقْدِرُ عَلَى الْجِهَادِ بِالنَّفْسِ وَالْمَالِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقْدِرُ بِأَحَدِهِمَا وَكُلُّ ذَلِكَ وَاجِبٌ لِقَوْلِهِ تَعَالَى { وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ } وَقَوْلِهِ { إنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنْ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمْ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ } وَقَالَ تَعَالَى { وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى } وَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ { الْمُؤْمِنُونَ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُمْ بَعْضًا } وَأَطْلَقَ الْإِبَاحَةَ فِي الْيَسِيرِ وَلَمْ يُقَيِّدْهُ بِشَيْءٍ وَاسْتَدَلَّ عَلَيْهِ بِقَوْلِهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ { مَثَلُ الْمُؤْمِنِ يَغْزُو بِأَجْرٍ كَمَثَلِ أُمِّ مُوسَى تُرْضِعُ وَلَدَهَا لِنَفْسِهَا وَتَأْخُذُ عَلَيْهِ الْأَجْرَ وَكَانَتْ تَأْخُذُ مِنْ فِرْعَوْنَ دِينَارَيْنِ كُلَّ يَوْمٍ } قَالَ رَحِمَهُ اللَّهُ

الشَّرْحُ : (قَوْلُهُ فِي الْمَتْنِ وَكُرِهَ الْجُعَلُ) الْجُعْلُ مَا جُعِلَ مِنْ شَيْءٍ لِلْإِنْسَانِ عَلَى شَيْءٍ يَفْعَلُهُ وَالْمُرَادُ هُنَا مَا يَضْرِبُهُ الْإِمَامُ لِلْغُزَاةِ عَلَى النَّاسِ بِمَا يَحْصُلُ بِهِ التَّقَوِّي لِلْخُرُوجِ إلَى الْحَرْبِ ا هـ أَتْقَانِيٌّ (قَوْلُهُ لِدَفْعِ الْأَعْلَى) أَيْ الضَّرَرِ الْأَعْلَى شَرِّ الْكَفَرَةِ .

ا هـ. أَتْقَانِيٌّ (قَوْلُهُ يُغْزِي) يُقَالُ أَغْزَى الْأَمِيرُ الْجَيْشَ إذَا بَعَثَهُ إلَى الْعَدُوِّ .

ا هـ. أَتْقَانِيٌّ (قَوْلُهُ الْعَزَبَ) قَالَ فِي الْمُغْرِبِ الْعَزَبُ بِالتَّحْرِيكِ مَنْ لَا زَوْجَ لَهُ وَلَا يُقَالُ أَعْزَبُ وَقَدْ جَاءَ فِي حَدِيثِ النَّوْمِ فِي الْمَسْجِدِ عَنْ نَافِعٍ قَالَ أَخْبَرَنِي عَبْدُ اللَّهِ أَنَّهُ كَانَ يَنَامُ فِي مَسْجِدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ شَابٌّ أَعْزَبُ وَفِي مُخْتَصَرِ الْكَرْخِيِّ الْأَيِّمُ مِنْ النِّسَاءِ مِثْلُ الْأَعْزَبِ مِنْ الرِّجَالِ وَيُقَالُ امْرَأَةٌ عَزَبٌ أَيْضًا أَنْشَدَ الْجَرْمِيُّ يَا مَنْ يَدُلُّ عَزَبًا عَلَى عَزَبٍ انْتَهَى وَفِي

المصْبَاحِ قَالَ أَبُو حَاتِمٍ وَلَا يُقَالُ رَجُلٌ أَعْزَبُ قَالَ الْأَزْهَرِيُّ وَأَجَازَهُ غَيْرُهُ وَقِيَاسُ قَوْلِ الْأَزْهَرِيِّ أَنْ يُقَالَ امْرَأَةٌ عَزْبَاءُ مِثْلُ أَحْمَرَ وَحَمْرَاءُ.

ا هـ. (قَوْلُهُ وَيُعْطِي الشَّاخِصَ) قَالَ الْأَتْقَانِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ وَالشَّاخِصُ اسْمُ فَاعِلٍ مِنْ شَخَصَ مِنْ مَكَانٍ إذَا سَارَ فِي ارْتِفَاعٍ فَإِذَا سَارَ فِي حُدُورٍ فَهُوَ هَابِطٌ كَذَا قَالَهُ ابْنُ دُرَيْدٍ وَشَخَصَ الرَّجُلُ بِبَصَرِهِ إذَا أَحَدَّ النَّظَرَ رَافِعًا طَرْفَهُ إلَى السَّمَاءِ وَلَا يَكُونُ الشَّاخِصُ إلَّا كَذَلِكَ وَالْمُرَادُ هُنَا الْأَوَّلُ.

ا هـ. (تبيين الحقايق شرح كنزالدقائق) ج٩ص٢٧٠

لنډه ژباړه اوخلص مطلب :كه چيرته بيت المال كې ثمال فئ وي ،نوبيا دې صورت كې جعل مكروه دى اوله جعل څخه مراد دادى، چې دمسلمانانو مشريې جهادته دوتونكيو مجاهدينو لپاره په خلكو وټاكي ،دكراهت وجه يې داده چې دا داجرت سره مشابهت لري اوپه طاعاتو اجرت اخستل حرام دي ،نوهغه چې ورسره مماثلت لري ،مكروه به وي ، جهادته اړتيا ديره ده اوپدې جعل (ياپر خلكود پيسوماتولو)كې داعلى ضرر ددفع لپاره دكوچني ضرربرداشتول دي ،

رسول الله صلى الله عليه وسلم دصفوان بن اميه له رضا او خوښۍ څخه په غيرلده نه ځغرې واخستې ،همدارازدوهم خليفه عمر رضى الله تعالى عنه به هم په خپل دورخلافت كې هغه ځوانان جهادته ليږل ،چې ودونه به يې نه ووكړي ،متأهل به يې كورونوكې پرېښودل اوكورونوكې دناستوخلكواسونه به يې دې ځوانانوته دجهادلپاره وركول ،

دخلكوحالات متفاوت دي ،ځينومالي جهاداوځينې بدني جهادكولاى شي ،چې دادواړه واجب دي ،الله تعالى فرمايي ژباړه (اوتاسوجهادپه مال او خپل نفس سره وكړئ).داپه حقيقت كې په نيكيواو ښيګڼويوله بل سره تعاون دى ،ټول به يوه شان پكې شريک شي ،الله تعالى فرمايي چې:ژباړه :اوتاسو په نيكويو او پرهيزګارۍ كې يوله بل سره مرسته وكړئ اوتاسوپه ګناه اوعدوان يوله بل سره كمک مه كوئ)همدارازديوه حديث مفهوم دى: چې مؤمنان ديوې آبادۍ غوندې دي بعضې به بعضې پياوړي كوي) په (اليسير)كې خو يې مطلقا مباح كړى دى ،يعنې كه بيت المال كې پيسې وي او كه نه وي ،دخلكوپه چندواو پيسوماتولوجهاد جايزدى ،دليل كې يې داحديث شريف راوړى چې مَثَلُ الْمُؤْمِنِ يَغْزُو بِأَجْرٍ كَمَثَلِ أُمِّ مُوسَى تُرْضِعُ وَلَدَهَا لِنَفْسِهَا وَتَأْخُذُ عَلَيْهِ الْأَجْرَ وَكَانَتْ تَأْخُذُ مِنْ فِرْعَوْنَ دِينَارَيْنِ كُلَّ يَوْمٍ } قَالَ رَحِمَهُ اللَّهُ ژباړه :دهغه مؤمن مثال چې په اجرت سره غزاكوي ،دحضرت موسى عليه

السلام دمورغوندې دی ، چې خپل بچې (موسی ع)ته يې دخپل ځان لپاره شيدې ورکولې اواجرت يا پيسې يې هم پرې اخستلې ،اودې به هره ورځ له فرعون څخه دوه درهمه پدې عوض کې اخستل).که دتبيين الحقايق داحديث صحيح شي ،نو بيا خوبيخې مسئله حل ده، خوماچې څه لنډه پلټنه پسې وکړه داحاديثو متونو اوشروحوکې مې داحديث ونشوموندلای کيدای شي بل ځای کې وموندل شي !والله اعلم.

وعن ابن عباس رضي الله عنهما في جعل القاعد للشاخص ما جعل من ذلک في الكراع والسلاح فلا بأس به وما صنع ذلک في متاع البيت فلا خير فيه وفيه دليل جواز التجاعل بخلاف ما يقوله بعض الناس أن من خرج للجهاد لا يحل له أن يجتعل من غيره واعتمدوا فيه ما روى أن رجلا استؤجر بدينارين للجهاد فلما جاء يطلب الغنيمة قال له رسول الله صلى الله عليه وسلم "بكم استؤجرت " قال بدينارين قال "إنما لک ديناران في الدنيا والآخرة " ولكنا نقول بهذا الحديث فنقول الاستئجار على الجهاد لا يجوز والتجاعل ليس باستئجار ولكنه إعانة على السير وهو مندوب إليه وجهاد بالمال والنفس جميعا قال الله تعالى {وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ} [الصف: ١١] وقال جل وعلا {إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ} [التوبة: ١١١] وأحوال الناس متفاوتة فمنهم من يقدر على إقامة الفرض

بهما ومنهم من يقدر على إقامة الجهاد بالنفس لصحة بدنه ويعجز عن الخروج لفقره والآخر يعجز عن الخروج والجهاد بالنفس لمرض أو آفة ويقدر على الجهاد بالمال فيجهز بماله من يخرج فيجاهد بنفسه حتى يكون الخارج مجاهدا بالنفس والقاعد المعطى المال مجاهدا بالمال والمؤمنون كالبنيان يشد بعضهم بعضا ولهذا كره ابن عباس رضي الله عنهما لقابض المال أن يجعل ذلک في متاع بيته لأن المعطى أمره بالجهاد به وذلک في استعداده له والإنفاق في الطريق على نفسه وهو على وجهين عندنا إن قال هذا المال لک فاغز به فله أن يصرفه إلى ما يشاء لأنه ملكه المال ثم أشار عليه بأن يصرفه إلى الجهاد فإن شاء قبل مشورته وإن شاء لم يقبل وإن قال اغز بهذا المال فليس له أن يصرفه إلى متاع بيته ولكن يشتري به الكراع والسلاح وينفق على نفسه في طريق الجهاد وقد بينا نظيره في الحج وعن عمر رضي الله عنه أنه كان يغزي العزب عن ذي الحليلة ويعطي الغازي فرس القاعد وأنه كان حسن التدبير والنظر للمسلمين فمن حسن نظره هذا أن ذا الحليلة قلبه مع أهله فلا يطيل المقام في

الثغر والعزب لا يكون قلبه وراءه فيتمكن من إطالة المقام فلهذا كان يأمر العزب بالخروج ومنهم من يروى الأعزب وكان يعطي الغازي فرس القاعد ليكون صاحب الفرس معص -١٨- ... زوجته يحفظها ويكون مجاهدا بفرسه والخارج يكون مجاهدا ببدنه ثم منهم من يقول إنما كان يفعل ذلک بالتراضي فأما عند عدم الرضى ما كان يفعل ذلک بل كان يجهز الغازي من بيت المال إن لم يكن مال فإن مال بيت المال معد لذلک والأصح أن نقول للإمام أن يفعل ذلک عند الحاجة فإن لم يكن في بيت المال مال ومست الحاجة إلى تجهيز الجيش ليذبوا عن المسلمين فله أن يحكم على الناس بقدر ما يحتاج إليه لذلک لأنه مأمور بالنظر للمسلمين وإن لم يجهز الجيش للدفع ظهر المشركون على المسلمين فيأخذون المال والذراري والنفوس فمن حسن التدبير أن يتحكم على أرباب الأموال بقدر ما يحتاج إليه لتجهيز الجيش ليأمنوا فيما سوى ذلک وهو المراد بما ذكر بعده عن جرير بن عبد الله أن معاوية رضي الله عنه ضرب بعثا على أهل الكوفة فرفع عن جرير وعن ولده وقال جرير رضي الله عنه لا نقبل ذلک ولكن نجعل أموالنا للغازي ومعنى ضرب البعث التحكم عليهم في أموالهم بقدر الحاجة لتجهيز الجيش فكأنه من على جرير وولده رضي الله عنهم بأن رفع ذلک عنهم فقد كان موقرا فيهم وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم يوقره حتى قال جرير رضي الله عنه ما نظر إلي إلا تبسم ولو في صلاته لكن لم يقبل جرير هذه المنة منه لعلمه أن في الجهاد بالمال معنى الثواب واستحقاق المؤمن التوقير بكونه مستبقا إلى الخيرات والطاعات ولكن قال لا أعطي المال إليک بل أدفع بنفسي إلى من أختاره من الغزاة ليتبين به أنه غير مجبر على ما يعطي وبهذا يستدل من يقول من أصحابنا أن الأفضل للمرء أن يشارک أهل محلته في إعطاء النائبة ولكنا نقول هذا كان في ذلک الوقت لأنه إعانة على الطاعة فأما في زماننا إنما يوجد أكثر النوائب بطريق الظلم ومن تمكن من دفع الظلم عن نفسه فذلک خير له وإن أراد الإعطاء فليعطه من هو عاجز عن دفع الظلم عن نفسه وعن أداء المال لفقره حتى يستعين على دفع الظلم فينال المعطي الثواب بذلک

(المبسوط للسرخی /ج١٠/ص٣۴/

ژباړه: دحضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنه نه دهغه چاپه هکله چې کورکې ناست وي اوجهادته تلونکې ته وسله، سپرلي یا آس برابروي، داسې نقل شوي چې: داباک نلري اوکه دامجاهد دامال دکورپه چاروکې ولګوي، نودې کې خیرنشته، یعنې ګناه ده، اوپدې کې دلیل دتجاعل (خپل ځان دبل چاپه وسله وسله وال کول) دجوازدی، دهغه بعضوخلکوپه خلاف چې داسې وایې: چې څوک جهادته ځي، نوورته ددې جواز نشته چې تجاعل وکړي، یعنې دبل چاپه

پیسواو وسلوځان مسلح کړي ،اوداخلک په هغه روایت باندې اعتماد کوي ،چې یوه سړي و ،چې په دوه دیناره یې ځان جهادته دتلو لپاره اجاره کړی و ،نوکله چې راغی او غنیمت یې لټاوه، نورسول الله صلی الله علیه وسلم ترې وپوښتل ،چې په څو روپیودې ځان اجاره کړي ؟نوده ورته وویل:چې په دوه دیناره ،نورسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل:چې ستالپاره په دنیا اواخرت کې همدادوه دیناره شول ،مونږهم په همدې حدیث باندې استدلال کوو ،اووایوچې په جهاد باندې پیسې اخستل او اجاره کول نا روادي ،خودابایدهم ووایوچې تجاعل یعنې دجهادلپاره دبل چانه امکانات ترلاسه کول، اجاره کول ندې ،بلکې داااعانت اودجهاداو سیر سره مرسته ده او دامندوب فیه کار دی ،اوجهادپه مال او ځان دواړوسره واجب دی، الله تعالی په سورت الصف کې فرمایې ژباړه: اوتاسوبه دالله په لاره کې په مال اوځان دواړوسره جهادکوئ)اوداسې نور......دخلکوحالات یوتربله فرق کوي ،ځینې په مال او ځان دواړوسره جهادکولای شي ،ځینې په بدن سره جهادکولای شي، خودفقرله کبله ترې پاتې شي ،ځینې بیا پخپله دناروغۍ یا آفت په وجه له وتلونه عاجزوي ،په مال سره جهادکولای شي ،چې غازي مجهزاومسلح کړي ،غازي جهادته ووځي ،مجاهدبالنفس وي او په کورکې ناست چې پیسې یې ورکړي مجاهدبالمال شي ،اومؤمنان دیوې تعمیریاابادۍ غوندې دي، چې بعضې به بعضې نورمضبوطوي ،نوځکه ابن عباس رضی الله عنه دامکروه ګڼي ،چې دجهاددا پیسې دې، په خپلو کورني کارونوکې ولګول شي ،دازمونږپه نزدپه دوه ډوله دی :یوداسې چې دمال خاوندورته ووایې:دامال ستادی جهادپرې کوه !نوبیا یې هرځای کې لګولای شي ،اوکه ورته یې وویل چې دې باندې غزاکوه ! نودې صورت کې یې کورکې نشي مصرفولای ،بلکې یوازې جهادي اموراتوکې یې لګولای شي اوبس ،دوهم خلیفه عمررضی الله عنه خورادښه تدبیرخاوندو ،نوهغه به هغه ځوانان جهادته لیږل، چې ودوه به یې نه ووکړي اودکورتشویش به ورسره په ډیروخت تیرولوکې هم نه وو ،ددوئ لپاره به یې دهغونه آسونه راخستل چې په کورونوکې ناست وو ،ځینې علماءوایي چې دیوه چاپه وسلې اوآس چې بل مجاهد مجهزکیږي ،ددواړوخوښي اورضا پکې اړینه ده ،که نارضاوي ،نوله بیت المال نه دې ورته امام وسله برابره کړي ،که بیا هلته هم څه نه وو ،نوپرمسلمانانودې لګښت لدې امله ومنې ،چې که چیرته مجاهدین سرحدات ونه ساتي او نه دیرغلګرومخه ډب کړي ،نوکفاربه پردوئ یرغل وکړي اوددوئ اولادونه او مالونه به بیا لوټ کړي ، دامام دحسن تدبیرنه داده، چې دمالداروخلکونه دحاجت په اندازه دمجاهدینولپاره پرې مصارف وټاکي ،لکه حضرت

معاویه رضی الله عنه چې دکوفې پرخلکو دیوه لښکرمصارف وټاکل خو(جریررضی الله عنه اودده ځوی)یې مستثنی کړل ،شایدوجه یې داوه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به یې عزت کاوه اوتل به یې ورسره آن په لمانځه کې هم، چې ورسره مخ به شو تبسم کاوه ،خوجریررض ته چې ددې ثواب معلوم وو ،ځان مستثنی نکړ،بلکې ورته یې وویل :چې زه یې تاته نه درکوم پخپله به غازي مسلح کړم.....نوددې نه داهم مستنبط کیږي ،چې ځان سره باید دمحلې اهالي هم داسې نوائبو کې شریکان کړي ،خواوس وخت کې چې مظالم زیات دي باید دفع یې وشي اودامال هغه چاته ورکړل شي ،چې له ځانه دفع نشي کولای.

په شرح الوقایه کې امام علی النسفي رح داسې کاږي چې :وكُره الجُعْل، إن وُجِدَ للمسلمين فيء، فليس للإمام أن يضرب الجُعْل على الناس للذين يخرجون إلى الجهاد ، وهذا لأنه يشبه الأجرة على الطاعة، وتمحّض الأجرة حرامٌ، فما أشبهها يكره. ولأن بيت المال مُعَدٌ لنوائب المسلمين، وهذا من جملتها ، فعلى الإمام كفايتهم منه.

وأمّا إن لم يُوجَد فيءٌ فلا بأس بتقوية القاعد المجاهد لقول ابن عبّاس أنه عليه الصلاة والسلام استعار من صفوان بن أميّة أدْرُعاً وسلاحاً في غزوة حُنَيْن فقال: يا رسول الله أعَارِيَةٌ مُؤَدّاةٌ؟ قال: «نعم». رواه أحمد والحاكم وقال: حديثٌ صحيحٌ على شرط مسلم ولم يُخَرِّجاه. ورواه ابن حِبّان في «صحيحه» عن صفوان بن أمَيّة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إذا أتتك رسلي فأعطهم ثلاثين بعيراً وثلاثين دِرْعاً. قال: قلت: أعَارِيَةٌ مُؤَدّاةٌ يا رسول الله؟ قال: «نعم».

وكان عمر يُغْزِي العَزَبَ عن ذي الحليلة، ويأخذ فرس المقيم فيعطيه المسافر. رواه ابن أبي شَيْبَة والواقدي، ولأنه إعانة على البِرّ، وجهاد بالمال وكلاهما منصوصان.

وأحوال الناس في الجهاد تتفاوت ، فمنهم من يقدر (عليه) بالنفس والمال لقدرته عليهما ، ومنهم من يقدر عليه بالنفس بُقوّته دون المال لفقده، ومنهم من يقدر عليه بماله دون النفس لعجزه. فيجهّزُ الغنيُّ بماله الفقيرَ القَادر، حتّى يكون الخارج مجاهداً بنفسه، والقاعد بماله. والمؤمنون كالبنيان يَشُدُّ بعضهم بعضاً. (شرح الوقاية لعلى النسفى)ج۲ص۸۳

خلص مطلب او ترجمه : دشرح الوقایې مصنف هم داسې څرګندوي :چې دمسلمانانو مشرته مکروه ده، چې بیت المال کې وسلې او پیسې وي اوداېې له رعیت نه

دلښکرلپاره راټولوي، ځکه په طاعاتو اجرت اخستل حرام دي ،نودا چې ورسره مشابه دی ،دمکروه حکم لري ،خوکه بیا بیت المال کې افلاس و ،نوحاکم وخت کولای شي ،چې له ولسي پرګنوڅخه يې ترلاسه کړي اودليل ورته هماغه دابن عباس رضی الله عنه روايت دی ،چې رسول الله صلی الله عليه وسلم له صفوان بن اميه نه دحنين دغزا لپاره ځغرې وغوښتې، پداسې حال کې چې خوښه يې نه وه ،پدې توګه وروسته دوهم خليفه بې واده زلميان دهغه چا په آسونواو وسلو جهاد ته ليږل چې هغوئ نشو پخپله وتلای..............

ولا بأس بالجعل إذا كان بالمسلمين حاجة.... (الاختيار لتعليل المختار)ج/۱ص/۴۲

ژباړه:که چيرته مسلمانانو ته دمرستې او کمک اړتيا وه، نوبيا دمسلمانانو دامام لخوا پرعامو خلکو ماتې يا ورته چنده کول باک نلري.

(قَوْلُهُ وَيُكْرَهُ الْجَعْلُ) يُرِيدُ بِالْجَعْلِ هُنَا أَنْ يُكَلِّفَ الْإِمَامُ النَّاسَ بِأَنْ يُقَوِّيَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا بِالسِّلَاحِ وَالْكُرَاعِ وَغَيْرِ ذَلِكَ مِنْ النَّفَقَةِ وَالزَّادِ (مَا دَامَ لِلْمُسْلِمِينَ فَيْءٌ) وَهُوَ الْمَالُ الْمَأْخُوذُ مِنْ الْكُفَّارِ بِغَيْرِ قِتَالٍ كَالْخَرَاجِ وَالْجِزْيَةِ ، وَأَمَّا الْمَأْخُوذُ بِقِتَالٍ فَيُسَمَّى غَنِيمَةً (لِأَنَّهُ لَا ضَرُورَةَ إلَيْهِ وَمَالُ بَيْتِ الْمَالِ مُعَدٌّ لِنَوَائِبِ الْمُسْلِمِينَ) وَهَذَا وَجْهٌ يُوجِبُ ثُبُوتَ الْكَرَاهَةِ عَلَى الْإِمَامِ بِخُصُوصِهِ ، وَالْوَجْهُ الْآخَرُ وَهُوَ أَنَّ الْجَعْلَ يُشْبِهُ الْأُجْرَةَ ، وَحَقِيقَةُ أَخْذِ الْأُجْرَةِ عَلَى الطَّاعَةِ حَرَامٌ فَمَا يُشْبِهُهَا مَكْرُوهٌ يُوجِبُهَا عَلَى الْغَازِي وَعَلَى الْإِمَامِ كَرَاهَةُ تَسَبُّبِهِ فِي الْمَكْرُوهِ ، وَحَقِيقَةُ الْجَعْلِ مَا يُجْعَلُ لِلْإِنْسَانِ فِي مُقَابَلَةِ شَيْءٍ يَفْعَلُهُ .

وَاعْلَمْ أَنَّ مُقْتَضَى النَّظَرِ أَنَّ النَّفَقَةَ تَجِبُ فِي مَالِ الْغَازِي ؛ لِأَنَّهُ مَأْمُورٌ بِعِبَادَةٍ مُرَكَّبَةٍ مِنْ الْمَالِ وَالْبَدَنِ فَتَكُونُ كَالْحَجِّ ، وَأَنَّ وُجُوبَ تَجْهِيزِهِمْ مِنْ بَيْتِ الْمَالِ عَلَى الْإِمَامِ إنَّمَا هُوَ إذَا لَمْ يَقْدِرُوا عَلَى الْجِهَازِ فَاضِلًا عَنْ حَاجَتِهِمْ وَعِيَالِهِمْ وَإِنْ كَانُوا مِمَّنْ يُعْطِيهِمْ اسْتِحْقَاقُهُمْ مِنْ بَيْتِ الْمَالِ بَعْدَ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ غَيْرَ كَافٍ لِلْجِهَازِ مَعَ حَاجَةِ الْمُقَامِ ، وَأَمَّا إذَا لَمْ يَكُنْ فِي بَيْتِ الْمَالِ فَيْءٌ لَا يُكْرَهُ أَنْ يُكَلِّفَ الْإِمَامُ النَّاسَ ذَلِكَ عَلَى نِسْبَةٍ عَدْلٍ (لِأَنَّ بِهِ دَفْعَ الضَّرَرِ الْأَعْلَى) وَهُوَ تَعَدِّي شَرِّ الْكُفَّارِ إلَى الْمُسْلِمِينَ (بِإِلْحَاقِ) الضَّرَرِ (الْأَدْنَى) وَاسْتَأْنَسَ الْمُصَنِّفُ لِهَذَا { بِأَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ دُرُوعًا مِنْ صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ } (وَبِأَنَّ عُمَرَ كَانَ يُغْزِي الْأَعْزَبَ عَنْ ذِي الْحَلِيلَةِ ، وَيُعْطِي الشَّاخِصَ فَرَسَ الْقَاعِدِ) أَمَّا { قِصَّةُ صَفْوَانَ فَلَا شَكَّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْسَلَ يَطْلُبُ مِنْهُ أَدْرَاعًا عِنْدَ خُرُوجِهِ إلَى حُنَيْنٍ .

فَفِي سِيرَةِ ابْنِ إسْحَاقَ أَرْبَعُمائَة دِرْعٍ ، وَكَانَ صَفْوَانُ إذْ ذَاكَ عَلَى شِرْكِه ، فَإِنَّهُ كَانَ طَلَبَ مِنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُسَيِّرَهُ شَهْرَيْنِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : سَيَّرْتُكَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ ، ثُمَّ عَرَضَ الْخُرُوجَ مِنْ مَكَّةَ إلَى حُنَيْنٍ فَأَرْسَلَ يَطْلُبُ ذَلِكَ ، فَقَالَ : يَا مُحَمَّدُ أَغَصْبًا ؟ قَالَ : لَا بَلْ عَارِيَّةً مَضْمُونَةً ، فَبَعَثَهَا ثُمَّ اسْتَحْمَلَهُ إيَّاهَا فَحَمَلَهَا عَلَى مِائَتَيْ بَعِيرٍ } .

وَفِي مُسْنَدِ أَحْمَدَ قَالَ : { فَضَاعَ بَعْضُهَا ، فَعَرَضَ عَلَيْهِ النَّبِيُّ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ أَنْ يَضْمَنَهَا ، فَقَالَ : لَا أَنَا الْيَوْمَ فِي الْإِسْلَامِ أَرْغَبُ } .

وَهَذَا لَا يُطَابِقُ نَفْسَ الْمُدَّعِي وَهُوَ تَكْلِيفُ الْإِمَامِ الْمُسْلِمِينَ بِأَنْ يُعِينُوا الْخَارِجِينَ ، وَلَا يُفِيدُ ذَلِكَ إلَّا بِالِالْتِزَامِ ، فَإِنَّ مَا يَفْعَلُهُ الْإِمَامُ فِي الْمُتَكَلِّمِ فِيهِ لَا يَأْخُذُهُ عَلَى أَنْ يَضْمَنَهُ لَهُمْ مِنْ بَيْتِ الْمَالِ .

نَعَمْ فِيهِ أَنَّهُ عِنْدَ الْحَاجَةِ يَتَوَسَّلُ إلَى الْجِهَادِ إذَا لَمْ يَكُنْ بِالْمُسْلِمِينَ قُوَّةٌ بِالِاسْتِعَارَةِ مِنْ أَهْلِ الذِّمَّةِ بِشَرْطِ الضَّمَانِ لَهُمْ .

وَأَمَّا مَا عَنْ عُمَرَ فَظَاهِرٌ فِيهِ ؛ لِأَنَّ مَعْنَى يُغْزِيهِ عَنْهُ لَيْسَ إلَّا أَنَّهُ يَأْخُذُ الْجِهَازَ مِنْهُ ، وَإِلَّا فَهُوَ غَازٍ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنْ أَعْطَاهُ مِنْ بَيْتِ الْمَالِ .

وَأَمَّا قَوْلُهُ يُعْطِي الشَّاخِصَ فَرَسَ الْقَاعِدِ فَصَرِيحٌ فِيهِ .

وَالْحَدِيثُ رَوَاهُ ابْنُ سَعْدٍ فِي الطَّبَقَاتِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عُمَرَ الْوَاقِدِيِّ بِسَنَدِهِ عَنْ عُمَرَ أَنَّهُ كَانَ يَغْزِي عَنْ ذِي الْحَلِيلَةِ ، وَلَيْسَ فِيهِ أَمْرُ الْفَرَسِ .

وَرَوَى ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ : حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ عَنْ عَاصِمٍ عَنْ أَبِي مِجْلَزٍ قَالَ : كَانَ عُمَرُ يُغْزِي الْعَزَبَ وَيَأْخُذُ فَرَسَ الْمُقِيمِ فَيُعْطِيهِ الْمُسَافِرَ . (فتح القدير)ج۱۲ص۳۸۹

خلص مطلب :دلته همدا پورتنی مطلب افاده شو ،چې دا ړتیا په وخت کې دو خت حاکم رعیت پدې مکلف کولای شي، چې دبیت المال دتشوالې په صورت کې دغازیانو جهادي اړتیاوې پوره کړي ،خوکه بیت المال کې داضرورتونه پوره کیدل، نو بیا شخصا امام یا مشرپه کراهت کې واقع دی ،دلایل یې هماغه دي ،چې یو مشابهت دهغه طاعاتوسره دی، چې په اجرت سره تر سره کیږي او دامجاهد په کراهت کې ملوث کوي اوبل دبیت المال شتون دی چې دهمدا سې نوائبو لپاره جوړ دی ،دمجاهد په مال کې دده دجهاد نفقه پر ده ده، خوچې ورسره نوې، نو بیا به یې خلیفه ورته برابروي ،استدلال دصفوان بن امیه په روایت باندې دی ،چې

هغه وخت لا دا مسلمان شوی نه و، او پیغمبر علیه السلام ترې د حنین د غزا لپاره ځغرې وغوښتې، چې د را ستنیدو نه پس یې د ځینو د ضیاع په وخت کې ورته د ضمان ورکولو وویل ،خو ده ورته د خپل اسلام د ترجیح وویل ،که څه هم علامه کمال ابن الهمام رح دا حدیث د دې مدعی لپاره په استدلال کې نه مني ،ځکه وايي چې دلته خو بیغمبر علیه السلام ورته د ضمان ورکولو خبره وکړه او هلته چې امام جعل کوي یعنې رعیت په پیسو ماتولو مکلف کوي ،نو د ضیاع په وخت کې یې ضمان نوي ،په هر صورت نورو کتابونو پرې استدلال کړی دی او هم د (عمر رض) فعل چې ځوانان به یې د هغه چا په سپرلیو سپاره جهاد ته لیږل ، چې هغوئ به کورونو کې وو ،پخپله د دې مدعی پوخ دلیل دی او دا ثابتوي چې امام دا ړتیا پروخت د مجاهدینو لګښتونه پرولس ایښودلای شي.

قوله: (وكره الجعل) بضم الجيم وهو ما يجعل للانسان في مقابلة شئ يفعله، والمراد هنا أن يكلف الامام الناس بأن يقوي بعضهم بعضا بالكراع أي الخيل والسلاح وغير ذلك من النفقة والزاد.

نهر.

وعلل الكراهة في الهداية بقوله: لانه يشبه الاجر ولا ضرورة إليه، لان مال بيت المال معد لنوائب المسلمين اه.

والثاني: يوجب ثبوت الكراهة على الامام فقط والاول يوجبها على الغازي، وعلى الاما م كراهة تسببه في المكروه كما في الفتح، وظاهره أن الكراهة تحريمية لقول الفتح: إن حقيقة الاجر على الطاعة حرام فما يشبهه مكروه اه.

قيل: إن هذا إنما يظهر على قول المتقدمين.

قلت: لا يخفى فساده بل هو على قول الكل، لان المتأخرين إنما أجازوا الاجر على أشياء خاصة نصوا عليها من الطاعات وهي: التعليم والاذان والامامة لا على كل طاعة، وإلا لشمل نحو الصوم والصلاة، ولا قائل به كما نبهنا عليه غيره مرة، وسيأتي بيانه إن شاء الله تعالى في الاجارات، وأوضحناه في رسالتنا شفاء العليل وبل الغليل في أخذ الاجرة على الحتمات والتهاليل فافهم.

قوله: (ومفاده الخ) أي مفاد تفسير الفئ بما ذكر من وجود شئ الخ، ونحوه في الذخيرة وغاية البيان، وقيد بقوله: هنا لان حقيقة الفئ كما في الفتح ما يؤخذ بغير قتال كالخراج والجزية.

أما المأخوذ بقتال فيسمى غنيمة كما يأتي في الفصل الآتي، ولا تتقيد الكراهة بوجود الفئ فقط، وهو الحق كما في المنح والبحر.

وقال لجواز الاستقراض من بقية الانواع، ولذا لم يذكر الفئ في بعض المعتبرات، وإنما ذكر مال بيت المال اه.

وسيأتي في آخر فصل الجزية بيان مصارف بيت المال، وتقدمت منظومة في باب العشر من كتاب الزكاة.

قوله: (وإلا لا) أي وإن لم يوجد شئ في بيت المال لا يكره **الجعل** للضرورة.

قوله: (لدفع الضرر الاعلى) وهو تعدي شر الكفار إلى المسلمين.

فتح.

قوله: (بالادنى) وهو **الجعل** المذكور، فيلتزم الضرر الخاص لدفع الضرر العام.

الخروج وله مال ينبغي أن يبعث غيره عنه بماله، وعكسه إن أعطاه الامام كفايته من بيت المال لا ينبغي له أن يأخذ من غير جعلا، وإذا قال القاعد للغازي: خذ هذا المال لتغزو به عني لا يجوز، لانه استئجار على الجهاد بخلاف قوله: فاغز به، ومثله الحج، وللغازي أن يترك بعض **الجعل** لنفقة عياله، لانه لا يتهيأ له الخروج إلا به، وتمامه في البحر.

(حاشية رد المحتار) ج۴ ص۳۰۳

ژباړه اولنډ مطلب :دنورو فقهاوو په څیر(امام شامي رح) هم (**جعل**)یا بیت المال کې دمجاهد دلګښت دشتون په صورت کې پر عامو خلکو دمجاهدینو دوسلو او سپرلۍ پیټی مکروه بولي ،البته که بیت المال خالي و ،نوبیا امام کولای شي ،چې په ولس دا لګښتونه کښیږدي ،دلایل یې هماغه دي ،چې نورو فقهاو ورته ویلي ،داوایي چې دلته دفع دضرر اعلی ده، په تحمل دضرر ادنی سره ،اوداباک نلري ،بیاکه امام ورته مصارف ورکړل ،نومجاهد بیا له بل چانه څه نشي اخستلای ،ځکه دابیا استئجارکې راځي اوداجوازنلري.

قولـه: (وكـره الجعـل إن وجد فـئ وإلا لا) أي إن لـم يوجد فـلا كراهـة لانـه يشـبه الاجـر ولا الضرورة فلا بأس أن يقوي المسلمون بعضهم بعضا لان فيه دفع الضرر الاعلى بإلحاق الادنى، ويؤيده أنه عليه السلام أخذ دروعا من صفوان وعمر رضي الله عنـه كـان يغـزي الاعـزب عـن ذي الحليلة ويعطي الشاخص فرس القاعد والجعـل - بضم الجيم - مـا يجعـل للانسـان في مقابلة شئ يفعله والمراد به هنا أن يكلف الامام الناس بأن يقوي بعضهم بعضا بالكراع والسلاح وغير ذلک من النفقة والزاد. والفئ المال والمـأخوذ مـن الكفـار بغيـر قتـال كـالخراج والجزيـة، وأمـا المأخوذ بقتال فإنه يسمى غنيمة، كذا في فتح القدير. وظاهره أنه إذا لم يكن في بيت المـال فـئ وكـان فيـه غيـره مـن بقيـة الانـواع فإنـه لا يكـره الجعـل ولا يخفـي مـا فيـه فإنـه لا ضـرورة لجـواز الاستقراض من بقية الانواع ولـذا لـم يـذكر الفئ في الـذخيرة والولوالجيـة إنمـا ذكـر مـال بيت المال وهو الحق. وفـي الـذخيرة: ثـم مـن كـان قـادرا علـى الجهـاد بنفسـه ومالـه فعليـه أن يجاهد بنفسـه ومالـه قـال الله تعـالى * (وجاهـدوا فـي الله حـق جهـاده) * (الحـج: ٧٨) وحـق الجهـاد أن يجاهد بنفسه وماله، ولا ينبغي له في هذه الحالة أن يأخذ من غيره جعلا.

ومن عجز عن الخروج وله مال ينبغي أن يبعث غيـره عـن نفسـه بمالـه، ومـن قـدر بنفسـه ولا مال له فإن كان فـي بيت المـال مـال يعطيـه الامـام كفايتـه مـن بيت المـال، فـإن أعطـاه كفايتـه لا ينبغي أن يأخذ من غيره جعلا وإلا فله أن يأخذ الجعل من غيره. قال ركن الاسلام علي السغدي: إذا قال القاعد للشاخص خذ هذا المال فاغز به فإنه ليس باستئجار علـى الجهـاد، فـأما إذا قـال خذه لتغزو به عني فهذا استئجار على الجهاد فـلا يجـوز، وينبغـي أن تكـون مسـألة الحـج علـى هذا التفصيل. وإذا دفع الرجل إلى غيره جعلا ليغزو به عنه هل له أن يصرفه في غير الغـزو؟ فهـو على وجهين: إن قال له أغز بهذا المال عني فليس له صرفه في غيره كقضـاء دينه ونفقة أهلـه كمـن دفع إلى آخر مالا وقال حج به عني، وإن قال اغز به فله صرفه إلى غيره كمن دفع مالا وقـال حـج بـه لانه ملكه المـال وأشـار إليـه إشـارة فلـه أن لا يأخذ بإشـارته كقولـه هذه الـدار ل فاسكنها وهـذا الثوب لک فالبسه كان له أن لا يسكنها ولا يلبسه. وفـي شـرح السـير: إن للمـدفوع إليـه أن يتـرك بعض الجعل لنفقة عياله على كل حال لانه لا يتهيـأ لـه الخروج إلا بهذا فكـان مـن أعمـال الجهـاد معنى.

وتفرع على الوجهين ما إذا عرض له عارض من مرض أو غيـره فـأراد أن يدفع إلى غيـره أقـل ممـا أخـذ ليغـزو بـه، فـإن كـان مـراده إمسـاک الفضـل لـرب المـال فـلا بـأس بـه، وإن كـان مـراده الامساک لنفسه ففي الوجه الاول لا يملک ذلک لانه ما ملكه بل أباح له الانفاق على نفسه في

مختصرا.

البحرالرایق)

خلص مطلب :دبحرالرائق دمصنف (علامه زین بن نجیم) رح له پورتني عبارت نه هماغسې حاصل اخستلای شو ،چې څرنګه موله نوروفقهي کتابونو نه واخست ،دلته هم هماغه خبره تکرارشوه، چې دمسلمانانو مشرته مکروه دي، چې دبیت المال دشتون په صورت کې ،له خلکو نه دمجاهدینودوسایلو پیسې واخلې ،خوکه بیا بیت المال کې څه شئ نه وو ،نودضرورت په اندازه ورته رواده ،استدلال یې لکه دنوروکتابونودصفوان په روایت اوددوهم خلیفه په عملي تګلاره باندې کړی دی ،د(امام رکن الدین علی سغدی رح)قول یې راخستی، چې که چیرته دپیسو خاوند غازی ته ووایې: چې زما لپاره پدې پیسو جهادوکړه !نودااسې نده روا لکه چې ورته ووایې چې زما لخوا حج وکړه او که چیرته ورته ووایې چې داپیسې واخله اوجهادپرې کوه، نو بیا رواده ،البته په (شرح السیر) کې لیکلې :په هرحال مجاهد دجهادله پیسونه خپل قرض اودکوردنفقي په شمول خپل ضروریات اخستلای شي.

ویکره الجعل ما کان للمسلمین فيء فإذا لم یکن فلا بأس بأن یقوي المسلمون بعضهم بعضا............ قوله ویکره الجعل المراد به ان یضرب الامام بالجعل علی الناس للغزوة وإنما کره لما فیه شبهة الاجرة وأخذ الاجرة علی ا لجهاد حرام فما یشبه یکون مکروها فإذا لم یکن للمسلمین شيء لا بأس بذلک لوقوع الحاجة إلی الجهاد

(الجامع الصغیروشرحه النافع الکبیر..)ج/۱ص۳۲۰

ژباړه :که چیرته مال فئ دمسلمانانو وی نو جعل اینښودل پرې مکروه دی اوکه نوي نو باک نلري ،چې بعضي مسلمانان بعضي نور قوي کړي ،اوله جعل نه مطلب دادی :چې دوخت پاچا یې دغازیانولپاره په خلکو مقررکړي ،اوداځکه مکروه دی، چې دې کې تشبیه له اجرت سره ده اوداجرت اخستل په جهاد باندې حرام دي، نوهغه چې ورسره مشابه وي ،هغه مکروه دي، بیا چې کله مسلمانان څه نلري ،نوپدې کې باک ځکه نشته چې دجهاد ورته اړتیا ده.

(وکره الجعل) أي أخذ المال من الناس لاجل الغزاة (مع الفئ) أي مع وجود شئ في بیت المال.

درر.

وصدر الشريعة، ومفاده: أن الفئ هنا يعم الغنيمة فليحفظ (وإلا لا) لدفع الضرر الاعلى بالادنى الدر المختار للحصفكى)ج۴

ژباړه: جعل يعني دغازيانو لپاره دعامو خلكونه د(فئ مال) په شتون كې پيسې اخستل مكروه دي ،اودلته فئ عام دى غنيمت ته هم شامل دى ،ځكه دغتې ضرر دفع په واړه ضرر سره راځي.

(وَيُكْرَهُ الْجُعَلُ مَا دَامَ لِلْمُسْلِمِينَ فَيْءٌ) لِأَنَّهُ يُشْبِهُ الْأَجْرَ ، وَلَا ضَرُورَةَ إلَيْهِ ؛ لِأَنَّ مَالَ بَيْتِ الْمَالِ مُعَدٌّ لِنَوَائِبِ الْمُسْلِمِينَ.

قَالَ (فَإِذَا لَمْ يَكُنْ فَلَا بَأْسَ بِأَنْ يُقَوِّيَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا) لِأَنَّ فِيهِ دَفْعَ الضَّرَرِ الْأَعْلَى بِإِلْحَاقِ الْأَدْنَى ، يُؤَيِّدُهُ { أَنَّ النَّبِيَّ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ أَخَذَ دُرُوعًا مِنْ صَفْوَانَ } وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ يُغْزِي الْأَعْزَبَ عَنْ ذِي الْحَلِيلَةِ ، وَيُعْطِي الشَّاخِصَ فَرَسَ الْقَاعِدِ .

الشَّرحُ

وَقَوْلُهُ (وَيُكْرَهُ الْجُعْلُ مَا دَامَ لِلْمُسْلِمِينَ فَيْءٌ) أَرَادَ بِالْجُعْلِ مَا يَضْرِبُهُ الْإِمَامُ لِلْغُزَاةِ عَلَى النَّاسِ بِمَا يَتَقَوَّى بِهِ الذِينَ يَخْرُجُونَ إلَى الْجِهَادِ (لِأَنَّهُ يُشْبِهُ الْأَجْرَةَ) وَحَقِيقَةُ الْأَجْرَةِ حَرَامٌ فَمَا يُشْبِهُ الْأَجْرَةَ يَكُونُ مَكْرُوهًا .

(العناية شرح الهداية ج۴ص۴۴۰

دهدايې له شرحې (عنايې) دعبارت خلص مطلب همدا راوځي: چې كه دبيت المال دشتون په صورت كې خليفه يا امام غازيانو ته په خلكو پيسې ماتې كړي ،نودابه دده يومكروه عمل وي ،كه بيت المال خالي وې ،نوبيا يې داړتيا له مخې دصفوان بن اميه اوعمر رض داستدلالاتو لمخې ترې اخستلاى شي.

دهدايې لاندينى عبارت هم ورته افاده وركوي ،چې بيت المال وي ،نودمسلمانانو مشرته مكروه ده، چې له عامو خلكونه دغزاتو دتجهيزاوتسليح لپاره پيسې واخلې ،بيا كه بيت المال تش وي ،نواخستلاى يې شي ،دصفوان روايت او هم دعمر رض تګلاره يې ښه دليل دى لكه چې وايې:

ويكره الجعل ما دام للمسلمين فيء لأنه لا يشبه الأجر ولا ضرورة إليه لأن مال بيت المال معد لنوائب المسلمين

قال: فإذا لم يكن بأس بأن يقوي بعضهم بعضا لأن فيه دفع الضرر الأعلى بإلحاق الأدنى ويؤيده أن النبي عليه الصلاة و السلام أخذ دروعا من صفوان وعمر رضي الله عنه كان يغزي الأعزب عن ذي الحليلة ويعطي الشاخص فرس القاعد والله أعلم بالصواب

(الهدايه) ج١ص٣٧٨

د(بدائع الصنائع) په لانديني عبارت کې هم عين مفهوم نغښتل شوی، چې جهاد طاعت دی او پدې پيسې اخستل مکروه دي:

ولنا أنه استئجار لعمل مفروض فلا يجوز كالاستئجار للصوم والصلاة ولأنه غير مقدور الاستيفاء في حق الأجير لتعلقه بالمتعلم فأشبه الاستئجار لحمل خشبة لا يقدر على حملها بنفسه وقد روي "أن أبي بن كعب رضي الله عنه أقرأ رجلا فأعطاه قوسا فسأل النبي صلى الله عليه وسلم عن ذلك فقال صلى الله عليه وسلم: أتحب أن يقوسك الله بقوس من نار قال: لا فقال صلى الله عليه وسلم: فرده" ، ولا على الجهاد ؛ لأنه فرض عين عند عموم النفير وفرض كفاية في غير تلك الحال وإذا شهد الوقعة فتعين عليه فيقع عن نفسه وروي أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال "مثل من يغزو في أمتي ويأخذ الجعل عليه كمثل أم موسى ترضع ولدها وتأخذ عليه أجرا" ،

(بدائع الصنائع فى ترتيب الشرائع) ج١٠ص٧٠

(وَكُرِهَ الْجُعْلُ) وَهُوَ مَا يُجْعَلُ لِلْعَامِلِ فِي عَمَلِهِ وَالْمُرَادُ مَا يَجْعَلُ الْإِمَامُ عَلَى أَرْبَابِ الْأَمْوَالِ شَيْئًا بِلَا طِيبِ أَنْفُسِهِمْ يَتَقَوَّى بِهِ الْغُزَاةُ فَإِنَّهُ مَكْرُوهٌ (مَعَ فَيْءٍ) أَيْ وُجُودِ شَيْءٍ فِي بَيْتِ الْمَالِ (وَبِدُونِهِ) أَيْ إذَا لَمْ يُوجَدْ فَيْءٌ (لَا) يُكْرَهُ الْجُعْلُ.....الشرح: قَوْلُهُ: مَعَ فَيْءٍ أَيْ مَعَ وُجُودِ شَيْءٍ) فَسَّرَ الْفَيْءَ بِالشَّيْءِ لِيُبَيِّنَ أَنَّ الْمُرَادَ بِهِ وُجُودُ مَالِ بَيْتِ الْمَالِ سَوَاءٌ كَانَ أَصْلُهُ مِنْ الْفَيْءِ أَوْ مِنْ غَيْرِهِ كَالْأَمْوَالِ الضَّائِعَةِ.

(قَوْلُهُ: إذَا لَمْ يُوجَدْ فِيْءٌ لَا يُكْرَهُ الْجُعْلُ) هُوَ الصَّحِيحُ وَقِيلَ يُكْرَهُ وَأَطْلَقَ الْإِبَاحَةَ فِي السِّيَرِ وَلَمْ يُقَيِّدْهُ بِشَيْءٍ وَاسْتَدَلَّ عَلَيْهِ بِقَوْلِهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ { مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَغْزُو بِأَجْرٍ كَمَثَلِ أُمِّ مُوسَى تُرْضِعُ وَلَدَهَا لِنَفْسِهَا وَتَأْخُذُ عَلَيْهِ الْأَجْرَ وَكَانَتْ تَأْخُذُ مِنْ فِرْعَوْنَ دِينَارَيْنِ فِي كُلِّ يَوْمٍ } ، كَذَا فِي التَّبْيِينِ.

(دررالاحکام شرح غرر الاحکام)ج۲ص۲۳۰

ژباړه :د(دررالاحکام) مصنف علامه (منلا خسرو) رح لیکي: چې **جعل** مکروه دی او دا هغه دی ،چې عامل ته دده په عمل کې مقررشي ،دلته تري مراد هغه دی ،چې حاکم دغازیانو دتقویې لپاره پرشتمنو ،ددوئ له خوښې پرته پرې دا مصارف وضع کړي خو دا بیابیت المال کې د(مال فئ) دشتون په صورت کې مکروه دی ،خو په (سیر)کې یې پرې دمطلق اباحت اطلاق کړی اوکوم تقیید ورسره نشته، اودلیل کې هغه حدیث راوړی ، چې پکې دموسی ع دمورپېښه راوړل شوي ، چې هره ورځ به یې له فرعون دوه درهمه دخپلو هغو شیدو په پار اخستلې ،چې خپل زوی موسی ع ته به یې دخپل ځان لپاره ورکولې ....

دبحث نتیجه :**الف**:عام فقهاء پدې نظردي:چې دامام (**جعل**)پدا سې حال کې چې بیت المال کې(فئ)وي مکروه دی.

ب:که بیت المال خالي وي ،نو بیادې باک نشته ،چې امام المسلمین پر رعیت باندې دمجاهدینو لپاره دجهادلګښت وټاکي.

ج: دځینو اقوالو له مخې مجاهد کولای شي ،چې دجهاد په نوم دورکړل شویو پیسو نه دجهاددوسلو په څیرخپل پورونه او دکورنفقه واخلي.

د: دمسلمانانومشربه کوشش کوي چې **جعل** له شتمنو خلکونه واخلي.

ه:که کوم څوک مجاهد سره دجهادلپاره ورسره مرسته کوي، باید داسې ورته وواېي چې داپیسې ستاشوي جهاد پرې وکړه.

ز:که ورته وواېي چې پدې پیسوزما لپاره جهادوکړه ،دا الفاظ صحیح ندي ، خوبیاهم ددې مصرف به له جهادي چارونه په غیر نوي

دتورخم په فدایي بریدکې ددښمن ګڼ شمیر پوځي وسایط ویجاړاوډیری پوځیان ووژل شول

جلال اباد (پژواک ۱۱ وری ۹۲): د ننګرهار په سرحدي ښار ګوټي تورخم کې د ناټو پر پوځي اډې د شوي ډله ییز برید پر مهال د دغو ځواکونو ګڼ شمېر پوځي وسایط چې له افغانستانه بهر لېږدول کېدل هم سوځېدلي او له منځه تللي دي.

یوې ډلې وسله والو طالبانو (د وری ۱۱مه) سهار شاوخوا شپږ بجې په تورخم کې د ناټو ځواکونو پر پوځي او ورسره نږدې د سرحدي پولیسو پر یوه مرکز ډله ییز برید وکړ او له هغوی سره رامنځته شوې جګړه له دریو ساعتونو وروسته پای ته ورسېد.

په تورخم کې د سرحدي پولیسو د لومړۍ لوا د پنځم کنډک درستیزوال سمونیار سیداحمد احمدزي پژواک اژانس ته وویل، چې په دې پېښه کې د ناټو ګڼ شمېر هغه پوځي وسایط هم سوځېدلي او له منځه تللي چې له افغانستان څخه د ایستلو لپاره یې په موټرو کې بار کړي وو.

هغه زیاتوي، یاد وسایط په ټېلر موټرو کې د افغانستان له نورو سیمو د تورخم له لارې د پاکستان کراچۍ بندر ته وړل کېږي.

د پژواک ویډیو خبریال ببرک امیرزاده وایي، چې پېښه یې له نږدې لیدلې او وایي چې پر ټېلرو بار ګڼ شمېر ټانکونه او نور پوځي وسایط په بشپړه توګه سوځېدلي دي.

د هغه په وینا، د دې ترڅنګ د تېلو ټانکر، ټېلر او نور یو شمېر شخصي موټر هم زیانمن شوي دي.

په کابل کې د ناټو په مشرۍ د ایساف مطبوعاتي دفتر په تورخم کې د دوی پر یوې پوځي اډې د ډله ییز برید پخلی کوي.

طالب ویاند ذبیح الله مجاهد وایي، چې یوې ډلې طالبانو نن سهار په تورخم کې د امریکایانو پر پوځي مرکز برید کړی او بیا یې څو ساعته جګړه وکړه.

هغه زیاتوي، چې په دغه برید کې لسګونه ټانکونه، ماین پال پوځي موټر، لسګونه ټېلر او له پوځي وسایلو ډک ۹ نور کانټینر موټر سوځول شوي او له منځه تللي دي.

مجاهد دغه راز ادعا وکړه، چې په دغه برید کې ګڼ شمېر کورني او بهرني سرتېري هم وژل شوي دي.

نورخپلواکیورسنیوهم دتورخم دځپونکې برید تر تایید وروسته داسلامي امارت دمجاهدینولخواپر دښمن داسې بریدونه هیښونکي بللي اودایې دمجاهدینودزیات پوځي تحرک او محاربوي وړ تیانښه ګڼلي ،ځینې شنونکي پدې آند دي چې دتورخم دبریدغوندې دمجاهدینوحملې به امریکایان دې وهڅوي چې ۲۰۱۴زکال کې دچورلټو وتلو تصمیم خپل کړ ي او دکابل دګوډاګیانودې غوښتې ته منفي ځواب ووایې چې هیواد کې تلپاتي پوځي ولري او دکابل غلامه اداره دتل لپاره دخپلوپوځیانوپه زورله سقوطه وساتي

دمشورې اهمیت او حیثیت

مولوي عبدالصمد ''سیال''

هغه زرین اصول او مقررات چې موږته کامل او اکمل دین مقرر کړي، دهغوی په رڼا کې که ژوندو کړو نو تل به مو دخیر او مصلحت لوری نیولی وي ، هیڅ کله به مو په اجتماعي او شخصي ژوند کې نظم او نسق له ستونزو ډک نه شي ،زموږ په ټولنه کې اکثروخت ستونزي وي چې دهغوی دپیدا کیدلو لامل یو اځي داوې چې یا خوله همدي مقرراتو خبرشوي نه یو اویا یې په عمل کې نه پلي کوو

موږته داسلام مبین دین ښیي چې دچارو په تنظیم کې باید په قرآني نصوصو یانبوي ارشاداتو عمل وشي اوکه چېرې په قرآن یا احادیثو کې دکومي چاري په اړه څه بحث نه وي شوی نو بیادي دیو څو مصلحو مسلمانانو په مشوره یو کار ترسره شي ترڅو هغه عمل دنیوي او اخروي ثمره ولري

درنو لوستونکو ! هدف موداد ی چې دلته دمشورې په شرعي حیثیت او اهمیت بحث وکړم دابحث به ان شاء الله په شپږو برخو وویشو

لمړۍ برخه : دشوری یامشورې تعریف

دشوری یامشورې دلفظ معنی ده مصلحت پلټنه ، یعني په یوداسي معامله کې چې هغه دفکرکولو قابله وي دخلکو رایې حاصلول نو رکه هغه ترحکومتي کارونو پورې اړه لري یا کوم نورځانګړې امور وپورې.

دوهمه برخه : دمشورې شرعي حیثیت

دمشوري شرعي حيثيت داد ی چې په هر داسي کار يامعامله کې چې په هغې کې مختلفي رايي کيدلی شي په هغې کې ديوبل څخه مشوره اخستل دنبي کريم صلی الله عليه وسلم اودصحابه کرامو رضی الله عنهم سنت اوپه دنيا اوآخرت کې دبرکتونو باعث ده.

په قرآن کريم اوګڼ شميراحاديثو کې ددې تائيد شوی ، دقرآن کريم دآل عمران په سورة کې الله تعالی نبي کريم صلی الله عليه وسلم ته ارشاد کوي : وشاورهم فی الامرفاذاعزمت فتوکل علی الله **۵۹**آية،ژباړه : اومشوره کوه له دوئ [صحابه کرامو]سره په کارکې نوکله چې دې قصدوکړ [ددغه کار] نوبياتوکل کوه پرالله تعالی باندي.

همدارازدقرآن کريم په سورة الشوری کې الله تعالی دصالحو بندګانو په صفاتو کې دمشوري کول داخل کړي اوداسي فرمايي: وامرهم شوری بينهم : ژباړه: اوددوئ [صالحوبندګانو] هرکارپه مشوره سره وي

يعني يوصفت دريښتوني مؤمنانوداد ی چې په خپل مينځ کې مشوره سره کوي ، همدارازدپه ځينوځايوکې په ضمني طورسره الله تعالی دمشوري هدايت فرمايلی لکه درضاعت په احکاموکې چې فرمايي: عن تراض وتشاور ، يعني کوچنی له تې څخه پريکول دموراوپلاردواړوپه مشوره اورضامندي سره په کارده.

همداشان علامه بيهقي په شعب الايمان کې له حضرت عبدالله ابن عمررضی الله عنه څخه روايت کړی دی چې نبی کريم صلی الله عليه وسلم وفرمايل: کوم څوک چې ديوه کارارادہ وکړي اوديوبل سره دمشوري کولو وروسته يې دهغه کاردکولو يادنه کولو فيصله وکړه نودالله تعالی له طرفه څخه ده ته دصحيح اوفايده مند صورت وطرفته هدايت حاصليږي

اوپه يوبل حديث کې راغلي دي چې کله ستاسو حاکمان په تاسو کې ښه خلک وي اوستاسو مالداران سخيان وي اوستاسومعاملي ديوبل په مشوره باندي سرته رسول کيږي نوستاسو دپاره پرزمکه سربيره اوسيدل غوره دي

اوکله چې ستاسو حاکمان په تاسو کې ترټولو ناکاره خلک وي اوستاسومالداران بخيلان وي اوستاسو معاملي ښځوته سپارل شوي وي نودځمکي دننه دفن کيدل به ستاسو لپاره ترژوندي اوسيدلو ښه اوغوره وي.

مطلب دا دی چې کله پر تاسو هوس پرستي غالبه شي چې له ښه او بد ، نفع او ضرر څخه نظر قطع کړئ او يوازې د ښځو د خوشحالولو لپاره خپلې معاملې دوی [ښځو] ته وسپارئ نو د دغه وخت له ژوند څخه تاسو لره مرګ ښه دی

د حديث مطلب دا نه دی چې له ښځو څخه رايه اخستل منع دي بلکه مطلب دا دی چې مشوره مو په امورو کې منتفي او نيستي شي .

دريمه برخه : مشوره بايد په کوموشيانو کې ترسره شي ؟

بايد پوه شو چې مشوره يوازې په هغه شيانو کې سنت ده د کومو په باره کې چې په قرآن کريم او احاديثو کې قطعي حکم موجود نه وي ، او په کوم ځای کې چې واضح او قطعي حکم وي په هغې کې له چا سره د مشورې کولو ضرورت نشته بلکه جائز هم نه ده

د بېلګې په ډول که يو څوک په دې کې مشوره کوي چې لمونځ وکړم او کنه ؟ زکات ورکړم او کنه ، حج وکړم او کنه ؟نو دا د مشورې شيان نه دي ،دا په شرعي طور سره قطعي فرض دي ، البتة په دې کې مشوره کولی شي چې حج ته په دې کال کې لاړ شم او که په راتلونکي کال کې ، او داسې نور ... ،همدا ډول د زکات په معامله کې داسې مشوره کولی شي چې دا په کوم ځای کې او کومو خلګو ته ورکړي ، ځکه چې دا ټولې خبرې شرعا اختياري دي ، په يوه حديث کې خپله له نبي کريم صلى الله عليه وسلم څخه دا تشريح نقل شوې ده ، حضرت علی کرم الله وجهه فرمايي : چې ما رسول الله صلى الله عليه وسلم ته عرض وکړچې ستاسو څخه وروسته که موږ ته څه داسې معامله را پېښه شي چې د هغې حکم په ډاګه سره په قرآن کريم کې نه وي نازل شوی او ستاسو څخه مو هم په دې باره کې کوم ارشاد نه وي اوريدلی نو موږ به څه کوو ؟ نبي کريم صلى الله عليه وسلم وفرمايل: چې د داسې کار د پاره په خپلو کې عابدين فقهاء جمع کړئ او د هغوئ په مشوره د دغه کار فيصله وکړئ ، د يو چا په يوازې رايه فيصله مه کوئ.

له دې حديث څخه په ډاګه معلومه شوه چې مشوره به په داسې کار کې کوله کيږي چې په هغه کې واضح شرعي نصوص نه وي موجود

څلورمه برخه : مشوره بايد له چا څخه واخستل شي ؟

په دې باره کې علامه خطيب بغدادي د ابو هريرة رضي الله تعالى عنه په يوه حديث کې د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه داسې ارشاد نقل کړی دی: استرشدوا العاقل ولاتعصوه

فتندموا ، ژباړه: له هوښیاراوامین سړي څخه مشوري ترلاسه کوئ اودهغه خلاف مه کوئ کنه نوپښېمانه به شئ.

همدارازپه یوبل حدیث چې طبراني له حضرت علی رضی الله عنه څخه نقل کړی داسې راغلي: المستشار مؤتمن اذااستشیرفلیشره بماهوصانع لنفسه ،ژباړه: له کوم سړي څخه چې مشوره وغوښتله شي هغه به امین وي اوپه دغه مستشار باندي لازمه ده چې دخپل ځان له پاره څه غوره کوي هغه به دغه مشوره غوښتنکي ته وایې اوکه حق یاواقعیت خلاف مشوره ورکړي نوخیانت کوي.

له دغه احادیثو څخه معلومیږي چې دمجلس شوری په ارکانوکې دوه صفتونه ضروري دي یوداچې عقلمندبه وي او دوهم داچې عابد اومتقي به وي اوکه چیرته داعمل یوه شرعي مسئله وي نوبیا ورته فقیه والی هم ضروري دی

پنځمه برخه : په اسلامي حکومت کې دمشوري درجه څه ده ؟

لکه چې مخکي موذکرکړل په قرآن کریم کې دوه ځایه دمشوري کولو ښکاره حکم راغلی دی یوپه سورة آل عمران اوبل په سورة الشوری کې اوپه دي دواړو کې دمشوري له لفظ سره دامرلفظ هم ذکرشوی اوامرمهتم بالشان قول اوفعل ته ویل کیږي یعني هغه فعل اوقول چې اهتمام اوغمخوردګي یې کول کیږي اودحکم اوحکومت په معنی هم استعمالیږي ، په هرصورت که دامرهره معنی واخلي نودحکومت په معاملو کې مشوره کول له دي آیتونو څخه ضروري معلومیږي، ولي که له امرڅخه اوله معنی واخلي نودحکومت معاملي خوترنورومعاملو زیاتي مهمي دي اوکه دوهمه معنی ورڅخه مرادشي نوبیاخوښکاره خبره ده ځکه چې دامرمعنی حکومت دی ،

له دي وجهې داسلامي امیرلپاره ضروري ده چې دحکومت په مهمو معاملوکې دهوښیارانو اوعلماؤ څخه مشوره واخلي ، همداشان په تېرو شویو آیتونوکې داسلامي حکومت یوڅه بنیادي اصول هم راته څرګندشول چې اسلامي حکومت به یوشورایي حکومت وي ،په دي کې به دامیرانتخاب په مشوره سره کول کیږي اودابه یوخانداني میراث نه وي ، که داسلام ددین ترخپریدومخکي زماني ته وکتل شي نوڅرګنده به شي چې دهغوئ حکومتونه پرشخصي اووراثتي بادشاهي باندي مشتملؤ په دوئ کې به یوې کورنۍ پرلکونوکروړونوانسانانوباندي په خپل قابلیت اوصلاحیت نه بلکه دوراثت دظالمانه اصولو

په بناء حکومت کاؤ ، انسانانو ته به د پالتو حیوانانو په نظرهم نه کتل کیدل ، د دي برخلاف اسلام په حکومت کې دوراثت غیرفطري اصول باطل کړل د حکومت د امیرمقررکول او معزولول یې د جمهورو په لاس کې ورکړل

اسلامي قانون د خدای جل جلاله مخلوق د کسری او قیصر او نورو شخصي حکومتونو له زور او ظلم څخه خلاص کړل ، د اسلامي قانون له مخې امیربايد د اسي څوک منتخب شي چې په علم ،تقوی ، صلاحیت او سیاسي تجربه کې ترټولو غوره وي او بیا د امنتخب شوی امیربه هم ازاد او د خپل اختیارنه وي بلکه د اهل الرأی څخه به د مشوري پابندوي ،د قرآن کریم د ذکرشوی سورة اية او د نبي کریم صلی الله علیه وسلم او د خلفاء راشدینو کارونه پردي باندي عادلانه شاهدي ورکوي .

همدارازد حضرت عمر رضی الله تعالی عنه ارشاد دی: لاخلافة الاعن مشورة ،یعني له مشوري پرته خلافت نشته.

همدارازکنزالعمال د ابن ابی شیبة په حواله لیکلي چې مشوري او شورا ته په اسلامي حکومت کې د اسي بنیادي او اساسي حیثیت حاصل دی چې که د حکومت امیر له مشوري څخه ازاد شي یا له د اسي خلکو څخه مشوره اخلي چې د شریعت په بناء د مشوري اهل نه وي نو بیا د دغه امیر معزول [گوښه] کول ضروري دي

شپږمه برخه :

که په مشوره کې رایي مختلفي شي نو د فیصلي صورت به کوم وي ؟

له قرآن کریم او احادیثو څخه د اخبره نه ثابتیږي چې د اختلاف د رایی په صورت کې به امیرد اکثریت په رایی باندي د فیصلي کولو پای بندوي

بلکه د قرآن کریم له ځینو اشارو او د احادیثو او د صحابه کرامو له عمل څخه د اخبره ښکاره او واضحه ده چې د اختلا ف رایي په صورت کې امیرته چې کوم اړخ غوره او قوي معلوم شي هغه اختیارولی شي نورکه هغه د اکثریت مطابق وي یا د اقلیت ،البته امیرد خپل اطمنان د حاصلولو لپاره لکه څنګه چې په نورو دلیلونو باندي نظرکوي د غه شان چې اکثریت په یو شیئ باندي متفق شي نو د اهم د ده د پاره ځیني وخت د اطمنان باعث جوړید لی شي ،

دسورة آل عمران په ذکرشوي آيت باندي که فکروشي نوپه دي کې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته دمشوري دحکم کولو وروسته الله تعالی داسي فرمايي: فاذا عزمت فتوکل علی الله ،يعني له مشوري کولو وروسته چې دي کوم اړخ ته پخه اراده وکړه نوبيا توکل کوه ، په دي کې يې دعزمت په لفظ کې دعزم يعني دحکم دنافذولو پخه اراده کول يواځي نبي کريم صلی علیه وسلم ته منسوب کړل عزمتم يې ونه ويل چې په قصد اوحکم نافذولو کې ورڅخه دصحابه کرامو شرکت هم معلوم شوی وای ، له دي اشاري څخه معلومه شوه چې له مشوري اخستلو وروسته حکم نافذول اوعزم يواځي دامير معتبردی

همداشان نبی کريم صلی الله علیه وسلم ډيرځله دشيخينو [ابوبکر الصديق اوعمرفاروق رضی الله تعالی عنهما] رايوته دجمهورو صحابه کرامو په مقابله کې ترجيح ورکړي ده ، تردي چې داسي به ګڼل کيده چې ذکرشوی آيت يواځي ددي دوو تنو څخه دمشوري اخستلو لپاره نازل شوی

حاکم په مستدرک کې په خپل سندسره دحضرت ابن عباس رضی الله عنه څخه روايت کړی ده چې: عن ابن عباس فی قوله تعالی: وشاورهم فی الامر ، قال ابوبکر وعمر : يعنی ابن عباس رضی الله تعالی عنهما فرمايې: چې په دي آيت کې دشاورهم له ضمير څخه مراد شيخين دي

اودکلبي روايت له دي څخه نورهم واضح دی: عن ابن عباس قال: نزلت في ابي بکروعمر وکاناحواری رسول الله صلی الله علیه وسلم ووزيريه وابوی المسلمين ، ترجمه ابن عباس رضی الله عنهما فرمايي: چې داآية دحضرت ابوبکر اوحضرت عمررضی الله عنهما څخه دمشوري اخستلو لپاره نازل شوی ؤ اودادواړه حضرات دنبي کريم صلی الله علیه وسلم وزيران ؤ اودمسلمانانو دپلارپه شان پالونکي ؤ

حضرت عمرفاروق رضی الله عنه به ځيني وخت چې ددلائلو په لحاظ سره ورته دعبد الله ابن عباس رضی الله عنهما رايی زياته مضبوطه ښکاريده نودهغه په رايه به يې فيصله نافذوله اوحال داؤ چې په مجلس کې به ترابن عباس په عمر اوعلم کې زيات صحابه کرام په کثرت سره موجودؤ

منفورې څېرې او اجیر ایتلافونه !..

لطیف "عزم"

په داسې حال کې چې امریکایان په افغانستان کې نور په سلو کې ۵ فیصده هم په پوځي بریا اوپر مختګ باور نلري اوعملاً یې له افغانستان څخه دلښکرو او تجهیزاتو په ویستلو پیل کړی ،په سیاسي میدان کې دشیطانت دغه لوی محور توندي هڅې په کاراچولي تر څو لدوی ورسته افغانان هیڅکله دارامی اوسو کالی ساه وانخلي اونه یې هم دملي وحدت شیرازه اباده او کوشیرپاتي شي .

کوم ایتلافونه اواتحادونه ، چې په اصطلاح دولسمشری دراتلونکوټاکنو په موخه په دې ورستیو کې دامریکادلوی تالیخټي (خلیلزاد) په ابتکار اوفرمایش په وجود راغلل اویانورپه لار اوجوړیدودي ، داپه مجموع کې هغه امریکایي دام اوتلک دي چې دتیرو ۱۳ کلونوپه مهال یې افغانانو ته ایښي وو خوالله تعالی شنډ ، نابود او کومه لاسته راوړنه یې نه درلوده ؛ اوس بیا خپله هڅه کوي چې په هغه غوړیدلي دام کې افغانان راایسار اوښکیل کړي اودافغانستان دوروڼو قومونو اوملیتونو ترمنځ دتشتت اوپراګندي نوي تخمونه وشیندي اوخدای مکړه آن دواحدافغانستان دویشلو دسیسه راپورته کړي.

دحیر انتیاځای خودادی چې خلیلزادپه افغانستان کې پرته له هغومنفور څېرواو ګوډاګیوډلوټپلو بل څوک پیدانکړل چې دافغانستان دزعامت اوبرخلیک ټاکلوپاره یې غوره کړي ، بلکې بیرته یې دهغوامریکایي غلامانوپه ځلولواووینځلولاس پورې کړ چې دادری نیمي لسیزی ترینه افغانان رنځ وړي .

افغانان هغه څېري چې اوس خلیلزادپرې یوځل بیاګوتي وهلي اویوواربیایي په افغان ولس تپل غواړي که هغه دشمال دي اوکه دجنوب دي ډیربنه یې پیژني ، ځکه همدغه دشمال ټلواله اوورسره دجنوب څوګوډاګی څېري وي اودي چې دافغانانوترمنځ یې په ځانګړي ډول دادوه لسیزې دبیلابیلو جګړ وتنورونه تاوده وساتل ، له کمونیستانوسره ایتلافونه څه چې بیرته یې په افغانانومسلط کړل ، دشراوفساداوټوپک ماری کلچریې په افغانستان کې رایج وګرځاوه ، دطالبانو دامن اوسکون له داعیي اواسلامي نظام سره یې پنځه کاله جګړه وکړه ، افغانستان یې دامریکاپه شمول د۴۹ هیوادونوداشغال ګیډې ته وغورځاوه ، په ملیاردونو ډالریې دتیرو ۱۳ کلونوپه اوږدوکې چوراوپه بډه ووهل ، زرګونه جریبه دولتي ځمکي یې غصب کړي ، افغان اصیل فرهنګ اودیني ارزښتونه یې په غربیانو ، هندوانواوایرانیانوپلورل اوترټولو خطرناکه لوبه دا چې اوس یې دافغانستان تجزیي ته مټې بډوهلي اوغواړي چې ، دشمال مسلمان ولسونه له جنوب اودجنوب خلک له شمال سره په دښمنیواوتربګنیوکې راګیر کړي .

تاسي وګورى امريکايانو ديوه هغه ګوند (جمعيت اسلامي) چې دافغانستان په تباهى کې يې تر ټولو زيات رول لوبولى اوافغانان اوپه خاص ډول يې دشمال مومن ولسونه ټول ماهيت ، جوړښت اوموخې پيژني ړومبى يې هغوى ته په يوه کور اوپوي ولسوالى کې يودرځن ګوندونه اوډلې ټپلې جوړې کړې اوبيايې دادى د انتخاباتي ډرامې دمخ بيولوپاره د(ايتلاف انتخاباتي افغانستان) په نامه يوه ايتلاف ته پراخ تبليغات وکړل چې راتلونکي ټول ټاکني دومره له اهميت څخه ډکې اومهمې دي اوضمناداخبره هم په ډاګه کول غواړي چې که امريکايان له نظامي ډګره پښې سپکوي ، په سياسي ميدان کې لاهم ژمن دي اوخپل تاليځتي داسې يواځې نه پريږدي .

له بل لوري امريکايي خليلزاد په دې هم بسياونکړه اوزړه يې يخ نشو يوبل ايتلاف جوړولو ته يې هم متې بډوهلې چې هدف ترې په عين حال کې دشمال ايتلاف مخالفت اوور سره مقابله ده ، داسې ويل کيږي چې دغه ايتلاف له هغو څيرواو تاليځتوښايى جوړشي چې پښتنو ته منسوب دي ، چې مهم کسان يې (علي احمدجلالي ، احدي ، ارغنديوال ، اتمر ، اشرف غني) اونور امريکايي راشن خواره دي .

دغه ايتلافونه که هغه له شمالي ټلوالي په وجودراغلي او که دجنوب له امريکايي مزدورانو څخه رامنځته کيږي دوى ټول دافغان ولس دوينو او شتمنيوغليمان اودعزت اوعصمت لوټونکي دي اوپه مجموع کې بيا ټول دامريکايانودګټولپاره تمويل اوګمارل شوي .

مونږ ته جنرال دوستم ، سياف ، محقق ، ارغنديوال ، قومندان عطااواحدي عبدالله عبدالله اوعلي احمدجلالي په خباثت اوله اسلام سره په دښمنۍ کې يوخيل اوديوه خره دوه غوږونه دي ، ځکه داهريوه دامريکااويهودو تر دوغوږونو پوري حلقه بګوش غلامان دي ، هريوپه دې لټه اوفکر کې دي چې څنګه افغانستان دامريکايانو تر اشغال لاندې څوکلونه نورهم تير کړي ، ځکه چې بيادډالرو راشن پرې بنديږي دملت محکمي اوګرفت ته به وړاندې کيږي

دغلامى انتهاته تاسي وګورى چې دشمال اوجنوب ، ټول مهم اجيران دزلمی خليلزاد په يوتليفون له ترکيې ، اروپا ، هندوستان اونوروهيوادونواو کونج کنار څخه څنګه ځانونه رارسوي ، چاته وايي چې تاسي ۱۲ډلې اوټپلې به تردې عنوان لاندې ايتلاف اعلان کړي اونوروته بياداحکم کوي چې تاسې ۱۰ ګوندونه به په دې نوم دموجوديت اعلان کوئ!!

خواوس هغه وخت تيرشوى چې جنرال دوستم ، په سمتي زهرو ، استادسياف په لويه ژيره اوجهادي دعوه ، اشرف غني په امريکايي روڼ اندۍ اوډاکټرعبدالله عبدالله دامير صاحب ! فقيدپه وراثت خلکوته دوکه ور کړي اوپه څوخبرودتيرودولسيزوترسره کړې غدارى له خلکوهيري کړي ،ځکه دوى وتلل شول اوټول خبايث يې برملا اواوس دخلکوپه وړاندې دي دوي دې په دې خبره پوه وي چې داسې يوحقيال اودالله تعالى په دين اواسلامي احکاموټينګ اومتمسک جريان اولښکر راروان دي چې دې هيواداوولس ته به دلوى الله په نصرت ضرورنجات ور کوي اودامريکااونوروطواغيتو د دغوتاليځتوله شر اوکړاونوڅخه به يې خلاصوي اودغه اجير ايتلافونه به په نطفه کې خنثى کوي .

که دمجاهدینو دوو دلګیو ...

الاستفتاء: که چیري دمجاهدینو دوې ډلي سره مخامخ شي اویوه په بله داسې ګمان وکړي چې دا یرغلګر یادهغوئ ملګري دي ،جنګ وشي اوله یوي بلي خوا څخه څه مجاهدین شهیدان شي نوددغه شهیدانو دیت شته اوکنه اوپه قاتلینو کفاره شته اوکنه ، همدارازدغه شهیدانو ته غسل ورکول کیږي اوکنه ؟ المستفتي محمد موسی کوټه.

الجواب حامدا ومصليا وبعد : په مذکوره صورت کې د امام محمدصاحب رح رایه داده چې په دوئ باندي نه دیت شته اونه کفاره ځکه چې هري ډلي له ځان څخه دفاع کړي ، البته دغه شهیدانو ته دي غسل ورکړي ځکه دوئ دحکمي شهیدانو په حکم کې دي .

لما في رد المحتار ۱\۲۷۰ وفي البحر عن المجتبى إذا التقت سريتان من المسلمين وكل واحدة ترى أنهم مشركون فأجلوا عن قتلى من الفريقين. قال محمد: لا دية على أحد ولا كفارة لأنهم دافعوا عن أنفسهم، ولم يذكر حكم الغسل. ويجب أن يغسلوا لأن قاتلهم لم يظلمهم اهـ ومفاده أنه لو كانت إحدى الفرقتين ظالمة للأخرى، بأن علموا حالهم لا يغسل من قتل من الأخرى، وإن جهل قاتله عينا لكونه مدافعا عن نفسه وجماعته تأمل. وكذا في البحر الرائق ۲\۳۴۵

که دشهید بدن ترنیمایې کم وموندل شې نو....

الاستفتاء شهید که ترنیمایی بدن [وجود] یې کم وموندل شې نو دجنازي لمونځ یې شته اوکنه ؟ المستفتي محمدنعمان قندهار

الجواب حامدا ومصليا وبعد:که دشهید وجود ترنیمایې زیات وموندل شې یانیمایې وي خوسر ورسره وي یعني دسرخوا وي نوکه حکمي شهید وغسل ورکول کیږي اوبیادجنازي

لمونځ وربانديکول کيږي ،اوکه حقيقي شهيد و ،بيا غسل نه غواړي يوائې دجنازي لمونځ ورباندي کول کيږي . اوکه چيري دشهيد وجود ترينمايې کم و يانيمايې و خود ېښو خوا وه نوبيا يې نه غسل شته اونه هم دجنازي لمونځ .

کمافی درمختارعلی هامش ردمحتار۱\۲۳۴۱ ولووجدرأس ادمی لايغسل ولايصلی بل يدفن الاان يوجد اکثرمن نصفه ولوبلاراس . وکذافی بحرالرئق۲\۳۰۵ ولووجدالاکثرمن الميت اوالنصف مع الراس غسل وصلی عليه والافلا .

ديوه مجاهدتداوي روانه وه ...

الاستفتاء: ديوه مجاهد زخمي تداوي روانه وه اوروژه يې وه ،ماسپښين دوي بجې ډيرتږی شواوروژه يې ماته کړه نوکفاره ورباندي شته اوکه نه ؟المستفتي ملاعبدالغني خاک افغان

الجواب حامدا ومصليا وبعد: په مذکوره صورت کې په دغه مجاهدباندي کفاره نشته خوقضاءبه راوړی .

لمافي الهنديه:المريض اذا خاف على نفسه التلف اوذهاب عضو منه يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده فکذلک عندنا وعليه القضاء اذا افطر ، ثم يعرف ذلک باجتهاد المريض والاجتهاد غيرمجرد الوهم بل هوغلبة الظن عن امارة اوتجربة اوباخبار طبيب مسلم غير ظاهر الفسق . هنديه۱\۲۰۷ وفي البحرالرائق۲\۴۹۲ لمن خاف زيادةالمرض الفطرلقوله تعالی فمن کان منکم مريضاًاوعلی سفرفعدةمن ايام اخر .

في الموسوعة الفقهية:مادة حرف الصاد الصوم ص۳۱\ فالمريض الذي يخاف زيادة مرضه بالصّوم أو إبطاء البرء أو فساد عضو ، له أن يفطر ، بل يسنّ فطره ، ويكره إتمامه ، لأنّه قد يفضي إلى الهلاک ، فيجب الاحتراز عنه. وفيها بعد اسطر: فإن خاف کلّ من المريض والصّحيح الهلاک على نفسه بصومه ، وجب الفطر. وکذا لو خاف أذىً شديداً ، کتعطيل منفعة ، من سمع أو بصر أو غيرهما ، لأنّ حفظ النّفس والمنافع واجب.

ولما أخرجه الإمام أحمد وابن ماجه عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامت أنّ رَسُولَ اللهِ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قضَى(أنْ لا ضَرَرَ وَلا ضِرَارَ) وقال-صلى الله عليه و آله وسلم-) إنّ اللّهَ يُحِبُّ أنْ تُؤْتَى رُخَصُهُ كَمَا يَكْرَهُ أنْ تُؤْتَى مَعْصِيَتُهُ) کذافي المشکوة

ذبیح الله "مجاهد" څوشیبې له خپلولس سره

ښاغلی مجاهد صاحب السلام علیکم !

الله تعالي مو په دغه بې ساري او تاریخي خدمت کي لا موفق ولره ! دغه کو مه لړۍ چي د سوالو نو او ځوابو نو تاسو شروع کړې دا یو داسي کا میابه او تسلي بخشه سلسله ده چي د ډیری افغانانو ذهنو نه یې د اسلامي امارت او طالبانو اسلامي تحریک د اهدا فو په اړه روښانه کړي ،هیله ده چي دغه لړۍ همداسي جاري وساتئ ، زه یو څو سوالو نه لرم امید ده چي په ښه تفصیل یې را ته ځواب کړئ:

۱:ستا سو په سایټ کي موږ هره میاشت دار شاد او دعوت او جلب او جذب را پو رونه ګورو چي په هغه کي ډیر د کرزي په اداره کي ولاړ کسان دهغې اداري را جلاشوي یا په کور کښیناستلي او یاهم د امارت د مجاهدینو سره د ریدلي ځینو اسلحې را وړي او ځیني نور بیا بې اسلحو د امارت مجاهدینو ته تسلیم شوي، زه غوا ړم چي په دې پوه شم چي د دغه کسانو د پاره چي د مخالفته لاس اخلي څه ډول اصول دي څو نور لوستو نکي هم په دې اړه معلو مات تر لاسه کړي ؟

ځواب : وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته ! له تاسو نه هم مننه کوم چې زموږ د لړۍ تعقیبوي او زه مو لا هم تشویق کړم ، ستاسو د پوښتنې په اړه باید یادونه وکړم ،چې د اسلامی امارت زعیم عالیقدر امیرالمؤمنین حفظه الله وپتیله چې د خپل هغه ولس لپاره چې د دښمن لخوا د پیسو ، تمو ، وعدو او نورو شیانو په بدل کې غولول شوی ، د خپل دین ، ولس ، ارزښتونو ،ملي ګټو او هیواد په ضد یې د دښمن طرف نیولي ، له یرغلګرو نه یې حمایت کړي او د مجاهدینو په ضد جنګول کیږي ، د اتمام حجت په توګه او د خپل اسلامی مکلفیت له مخې هغو ته مخکې له دې چې په وړاندې یې جارحانه اقدام کیږي باید لومړی دعوت کړل شي ، ګوندې وي چې الله تعالي یې هدایت په نصیب کړي ، له مرګه وژغول شي ، د دښمن د ګټو لپاره له هلاکته بچ کړل شي او په نهایه کې د الهی اخروی عذابه وساتل شي ،نو یې د دعوت لپاره یو

ځانګړې باصلاحيته کميسيون دارشاد او دعوت جلب او جذب دکميسيون په نامه تأسيس کړ ،چې لله الحمد نو موړي کميسيون په ډېره لږه موده کې وکړای شول ډېر مزل وکړي ، له ګڼو هغو هيوادوالو سره چې په مخالف جهت کې دريدلي تماسونه ونيسي ، هغوي تشويق کړي چې له خپلو دندو لاس په سر شي ، په مسلح يا غيرمسلح شکل ددښمن صف پرېږدي ، خپل ژوند ، خپل راتلونکي او خپل اهل او عيال له مصيبتونو او بدنامۍ څخه وژغوري ، چې همدا سې وشول ، ددغه کميسيون په کمه کاري موده کې دتوقع خلاف په زرګونه کسان دهيواد په بيلابيلو برخو کې دحقايقو په درک سره ددښمن له صفه ووتل ، يا يې عادي ژوند غوره کړ او يا هم عملا دجهاد صف کې ودريدل ، ډيرې وسلې له همدې درکه مجاهدينو ته مهيا شوي او همدا راز ددښمن صف ورسره کمزوری شو ، په منځ کې يې بې اعتمادي خپره شوه، او دنورو هغو کسانو اراده هم ورسره ماته شوه چې لاهم ددښمن په صف کې ولاړ دي ، دارشاد او دعوت جلب او جذب کميسيون ډيرمنظم کاري پرسونل لري ، دخپلو کړونو لپاره يې خورا ارزښتمنه لائحه او طرز العمل جوړ کړی ، دکار اصول يې له شريعت محمدي صلي الله عليه وسلم سره مطابق دعطوفت ، نرمۍ بيا بيا ټينګار او نه ستړيکيدونکو هلو ځلو نه ډک دي ، دټول هيواد دولاياتو او ولسواليو په سطحه يې علماء کرام، پوهان ، قومي مخور او با وجاهته اشخاص په کار ګمارلي ،له خلکو سره يې دليدوکتو طريقه خورا آسانه ده ، هرڅای ته چې اميد ددې وي چې يو چاته به دعوت ورکړل شي ځان رسوي په دې لاره کې سختي ، خطرونه او تکاليف ګالي او دالړۍ دټولو د طمعې خلاف په ډېره چټکۍ سره روانه ده چې صرف د روان کال د جون په مياشت کې يې دهلو ځلو په نتيجه کې (۴۷۹) کسان ددښمن له صفه را ايستلي ، په حقيقت يې پوه کړي او نجات يې ورکړي ، نور هم ډير اميد شته چې په راتلونکې کې به ډيری هغه افغانان ورونه چې الله تعالي يې هدايت په نصيب کړي وي او دخير آينده يې ورته به برخه کړي وي ، دهمدې کميسيون دکار او دعوت په نتيجه کې به ددښمن صف پريږدي او له خپلو مجاهدينو ورونو سره به يوځای کيږي ، دافغانانو خصوصا هغو کسانو لپاره چې غواړي ددښمن صف پريږي ، دمجاهدينو لخوا دژوند کولو اطمنان ترلاسه کړي او يا دخپل ديني مکلفيت له مخې په جهادي بهير کې ونډه واخلي، دهغو لپاره ډير آسانه ده چې زموږ ددعوت دکميسيون غړي پيدا کړي ، او تماس ورسره ونيسي ، په ولاياتو او ولسواليو حتي په اکثروکلو کې چې دهرمجاهد سره تماس ونيول شي هغو ددعوت او ارشاد دکميسيون غړي ورته پيدا کولای شي او په آزاده ، خپلواکه او له مهربانۍ نه په ډکه فضاکې کولای شي خپله انديښنه رفع کړي ،

خپل شک وباسي او دخپل ژوند ، مال او کورني دامن او امان لپاره وعده ترلاسه کړي ، وروسته به بیا په خپل اختیار یا عادي او بې خطره ژوند غوره کړی او یابه هم دلزوم دید سره سم دمجاهدینو سره دهمکار په توګه خپل مکلفیت ادا کړي ، اوکه یې نه غوښتل چې داسلامی امارت له صف سره یوځای شی هم په لیدو کتو کې ورته خطر نشته او کولای شي ددعوت په رابطه ، دامارت په رابطه او دجهاد په رابطه خپل شکونه او سوالونه مطرح کړي وروسته بیا خپل اختیار لري چې څه تصمیم دځان دراتلونکي په اړه نیسي ، کوم اجبار او اکراه به ورباندي نه وي بلکې صرف دښو اخلاقو ، نرمې لهجې او عطوفت دلارې به ورسره برخورد کیږي ، الله تعالی دې ددې کمیسیون د مشرتابه او ټولو غړو په هلوځلو ، عمرونو او کارونو کې لاهم برکت واچوي. مننه

۲ـ پوښتنه : په الاماره سایټ کي داقتصادي کمیسون اعلا میه او ادرسونه سته که څوک کو مک کوي په دغو آدرسو نو دي ورسره تماس کي شي، که داقتصادي کمیسون په اړه هم معلو مات را کړئ، ځکه ډیر خلک غوا ړي چي داسلامي امارت دمجاهدینو سره په مالي جهاد کي ونډه واخلي خو په اړه یې پوره معلو مات نه لري ؟ والسلام

پو ښتونکی حاجي محمد

ځواب : څرنګه چې مونږ په مخکني ځواب کې هم اشاره وکړه ،چې داسلامی امارت اقتصادي کمیسیون دټول امارت په سطحه یواځني مالي منبع ده، چې دټول امارت لپاره مالي ستونزه حل کوي اوهمدا کمیسیون ده چې دهیواد دننه او بهر دټولو نیکو مسلمانانو ، مخلصو او جهاد پروره افرادو ، تجارانو ، ټولنو او جهتونو نه اعانې او کمکونه را ټولوي او بیا یې په خورا احتیاط ، دیانت داري او امانتداري سره په جهادي امورو کې په مصرف رسوي، ددې کمیسیون ټول مصارف د مشرتابه لخوا منظوریږي او دیوې یوې افغانۍ حساب هم ورکول کیږي ، داکمیسیون خورا ښه کاري ټیم لري او ټولو مسلمانانوته ډاډ ورکوو چې ددغه کمیسیون دلارې ټولې راغلي پیسې به دالله تعالي په لاره کې په جهاد کې په مصرف رسیږي او دکمک کونکو لپاره دمالي جهاد خورا ښه لاره ده ، موږ نور هم له هیوادوالو ، تاجرانو ، بزګرو او په نړیواله سطحه دمخلصو مسلمانانو نه هیله کوو چې داقتصادي کمیسیون دآدرسونو او لارښونو سره سم خپل مالي کمک جاري وساتي. مننه

ام الفضل (لبابه بنت حارث)
مادر دانشمند امت و امام تفسیر

در میان پیروان اهل کتاب چنین شایع شده بود که ظهور پیامبری جدید نزدیک شده است. آنچه سبب تأیید و تأکید این شایعات شده بود، این بود که در هر عصری، پیامبری بوده و پیامبران پشت سر هم آمده بودند و در میان آنان، مدت زمانی نبوده که پیامبری نیامده باشد.

فقط آفریدگار عالم، علم و آگاهی کامل بر انسان‌ها و درون و نیات آنان دارد و آن کسی را که می‌خواهد برای هدایت همه عالم بفرستد، چون برای غایت و هدفی عظیم است پس لابد باید، آن کس، انسان عظیمی باشد. قوم عرب در زمان جاهلیت، محمد را انسانی بزرگ و عظیم می‌دانستند و برای سیرت و روش زندگانی وی نهایت احترام را قائل بودند. اما آنان هرگز خیال نمی‌کردند که آینده حیات با آینده محمد ارتباط خواهد داشت و حکمت از دهان او سرازیر خواهد شد و همه جای زمین را در بر خواهد گرفت.

محمد ص امام و پیشوایی از طرف مردم نبود که آنان از وی پیروی کنند و هر جا رفت، دنبالش بروند، بلکه او نیرویی از نیروهای خیر بود و انسانی خوب و صالح در میان آنان بود، اگر چه این نیرو سبب شده بود که او در مرحله‌ای از مراحل تطور و پیشرفت در وجود انسانی، الگو و نمونه باشد. بشر قبل از زمان او تحت سرپرستی و رعایت صاحبانشان بود و به کودکی خردسال و محجور علیه می‌ماند.

سپس کودک بزرگ شد و از بند محجور بودن آزاد شد و برای تحمل سختی‌ها به تنهائی آمادگی پیدا کرد. و خطاب الهی. توسط محمدص. به سوی او آمد تا برایش توضیح دهد که چگونه در زمین زندگی کند و چگونه به آسمان باز گردد. و اگر محمدص بماند یا برود، این امر نقصی در اصل رسالتش ایجاد نمی کند؛ چون رسالت او، مایه باز کردن چشم‌ها و گوش‌ها، و روشن کردن دیده‌ها و ذهن‌ها است. و این امر در فرهنگ غنی‌اش از کتاب و سنت، قرار گرفته است.

محمدص برای این مبعوث نشد تا همه انسان‌ها را چه زیاد باشند و چه کم، پیرامون نام خود جمع گرداند، بلکه او به عنوان رابط میان مردمان و حقی که وجودشان به واسطه آن حق، صحت یافته، و نوری که آنان مقصد خود را به وسیله آن می‌بینند، مبعوث شده است.

پس هر کس در زندگی‌اش حق را شناخته و نوری داشته باشد که با آن در میان مردمان حرکت کند، محمدص را شناخته و زیر سایه پرچم او قرار خواهد گرفت هرچند وجود او را نبینند، و همراه او زندگی می کند: يَا أَيُّهَا النَّاس قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِن رَبِّكُم وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُم نُوراً مُبِيناً (۱۷۴) فَأَمَّا الَّذِين آمَنُوا بِاللَّه وَاعْتَصَمُوا بِه فَسَيُدْخِلُهُم فِي رَحْمَةٍ مِنْه وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِم إِلَيْه صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا) ۱۷۵) (النساء: ۱۷۴-۱۷۵.(

»ای مردم! دلیل روشن از طرف پروردگارتان برای شما آمد؛ و نور آشکاری به سوی شما نازل کردیم. اما آنها که به خدا ایمان آوردند و به (آن کتاب آسمانی) چنگ زدند، بزودی همه را در رحمت و فضل خود، وارد خواهد ساخت؛ و در راه راستی، به سوی خودش هدایت می کند.«

امروز قرار است با صحابیه جلیل‌القدری باشیم که در گرویدن به اسلام، پیشدستی کرده و جزو سابقین است. قلب پاک و صافش و فطرت سلیمش به ندای حق لبیک گفت و به سوی اسلام شتافت و لحظه‌ای تأخیر نکرد. البته صاحبان فطرت‌های سالم در پذیرش خیری که به سوی آن دعوت شده‌اند، تأخیر نمی کنند.

ما قرار است همراه صاحب فضل «ام الفضل» دختر حارث بن حَزن بن بُجَیر، زن هلالی و آزاده، همسر عباس عموی پیامبر ص، و مادر شش پسر نجیب عباس، باشیم.

نام او، لبابه است. او خواهر ام المؤمنین میمونه، و خاله خالد بن ولید و خواهر مادری اسماء بنت عمیس است.

اینک با ما بیائید تا با دل‌هایمان همراه سیرت عطرآگینش باشیم.

مادر فضائل و بزرگی‌ها

قبل از این که صفحات را برای خواندن زندگانی ام الفضل ورق بزنیم، شما را دعوت می کنیم که لحظاتی در کنار اصل و ریشه پاکی که سیادت و بزرگی آن را احاطه کرده و با مجد و بزرگی از تمامی جوانبش درخشان شده، توقف کنیم. شوهرش، عباس (عموی رسول الله ص (بزرگ و سید بنی‌هاشم است. کسی که به همسایه کمک می کرد و برای رفع نیازمندی‌ها و سختی‌های مردم، مال و دارائی‌اش را می‌بخشید و برهنه را لباس می‌پوشانید و گرسنه را خوراک می‌داد.

پسرش، دانشمند امت و مفسر قرآن، «عبدالله بن عباس» م است.

ام الفضل، غیر از عبدالله، فضل و عبیدالله و قُثَم و معبد و عبدالرحمن و ام حبیبه را برای عباس به دنیا آورد و از میان فرزندانش به «فضل» کنیه گرفت.

عبیدالله بن یزید هلالی راجع به ام الفضل می گوید: ما ولدت نجیبة من فحل بجبل نعلمه أو سهل »هر فرزند نیک دانا همانند کوه یا دشت که ما آن را می‌دانیم، از آن زن نجیب به دنیا آمده.« کسته من بطن أم الفضل أكرم بها من كهلة وكهل» از شکم ام الفضل، پوشیده شده و از سوی زن و مرد خردمندی، مورد اکرام قرار گرفته است.« عم النبي المصطفى ذي الفضل وخاتم الرسل، وخير الرسل»

آن مرد خردمندی که عموی پیامبر مصطفی، صاحب فضل و خاتم و برتر پیامبران است.«

از میان خواهرانش، شریف‌ترین و نجیب‌ترین‌شان، میمونه بنت حارث، ام‌المؤمنین، همسر پیامبر ص است. که آن حضرت در سال ششم هجری با وی ازدواج نمود. میمونه از زنان بزرگ بود. از میان دیگر خواهرانش، می‌توان لبابه صغری، عصماء، عزه و هُزیله نام برد که همگی دختران حارث هستند.

از میان خواهران مادری‌اش هم می‌توان اسماء و سلمی و سلامه دختران عمیس از طایفه خثعمی را نام بُرد .بعضی گفته‌اند که زینب بنت خزیمه هلالی همسر پیامبر ص خواهر مادری آنان بوده است.

ام الفضل خاله «خالد بن ولید « است؛ کسی که پیامبر ص درباره‌اش فرموده: «خالد بن ولید شمشیری از شمشیرهای خداوند است که بر مشرکان کشیده است.«

و ابوبکر درباره‌اش گفته است: «زنان عاجز مانده‌اند از این که کسی مثل خالد را به دنیا آورند». آیا پس از این فخر وبزرگی، فخر وبزرگی دیگری هست؟ وآیا پس از این همه مکارم و فضائل، فضیلت دیگری هست؟

گرامی‌ترین مردم از لحاظ دامادی به مادر ام الفضل آن پیرزن حرشی، گرامی‌ترین مردم از لحاظ دامادی می گفتند؛ چون میمونه همسر پیامبر ص بود؛ عباس با خواهر شقیقی میمونه، یعنی لبابه ازدواج نمود؛ حمزه با خواهر او به نام سلمی ازدواج کرد؛ جعفر بن ابی‌طالب هم با خواهر شقیقش، اسماء ازدواج کرد، پس از جعفر، ابوبکر با او ازدواج کرد و پس از ابوبکر، علی با او ازدواج نمود.

خواهران مؤمن

پیامبر ص برای ام الفضل و خواهرانش، گواهی داده که مؤمن‌اند؛ آن‌جا که فرمود: «این چهار خواهر: میمونه، ام الفضل، سلمی و اسماء بنت عمیس. خواهر مادری‌شان. همگی مؤمن‌اند.«

این چه شهادت عظیمی است که از دهان انسان راستگوئی خارج شده که از روی هوی و هوس سخن نمی گوید.

ام الفضل از زنان پیشگام به سوی اسلام بود

وقتی خورشید اسلام بر سرزمین جزیرةالعرب درخشید و وحی بر پیامبر ص فرود آمد، صاحبان دل‌های پاک و فطرت‌های سالم و درست، به سوی اسلام روی آوردند و از بهترین مخلوق، حضرت محمدص پیروی کردند. پس اولین کسی که از میان زنان اسلام آورد، خدیجهک بود. به نظر شما کدام صحابیه جلیل‌القدر، پس از خدیجه اسلام آورد؟

جواب این است: که آن زن، ام الفضل. میهمان گرامی ما. است. امام ذهبی می گوید: گفته شده که از میان زنان، کسی قبل از خدیجه اسلام نیاورد.

سپس ام الفضل اسلام آورد و در مقدمه آن قافله مبارکی بود که خداوند، افراد آن قافله را مدح نموده می‌فرماید: وَالسَّابِقُونَ الأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالأَنصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُم بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللّهُ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۰۰) (التوبه: ۱۰۰).

» پیشگامان نخستین از مهاجرین و انصار، و کسانی که به نیکی از آنها پیروی کردند، خداوند از آنها خشنود گشت، و آنها (نیز) از او خشنود شدند؛ و باغهایی از بهشت برای آنان فراهم ساخته، که نهرها از زیر درختانش جاری است؛ جاودانه در آن خواهند ماند؛ و این است پیروزی بزرگ. «

صبر و پایداری

به محض این که قریش از اسلام آوردن یاران پیامبر ص مطلع شدند، حملات وسیعی از شکنجه و اذیت و آزار را متوجه آنان ساختند تا از دین‌شان دست بردارند .ام الفضل صحابه را می‌دید که شکنجه و اذیت و آزار می‌شوند، و به خاطر این که کاری از دستش بر نمی‌آمد، گریه می کرد.

وقتی این آیه نازل شد: وَمَا لَكُمْ لاَ تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاء وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا (۷۵) (النساء» .(۷۵: چرا در راه خدا، و (در راه) مردان و زنان و کودکانی که (به دست ستمگران) تضعیف شده‌اند، پیکار نمی کنید؟! همان افراد (ستمدیده‌ای) که می گویند:

» پروردگارا! ما را از این شهر)مکه)، که اهلش ستمگرند، بیرون ببر! و از طرف خود، برای ما سرپرستی قرار ده! و از جانب خود، یار و یاوری برای ما تعیین فرما. «!

ابن عباس(پسر ام الفضل) می گوید: من و مادرم از درماندگان و مستضعفان بودیم.

وقتی پیامبر ص به یارانش اجازه هجرت به مدینه را داد، ام الفضل نتوانست همراه مهاجران، هجرت کند، چون شوهرش عباس هنوز اسلام نیاورده بود .بعضی می گویند: او قبل از هجرت، اسلام آورده، اما اسلامش را آشکار نکرده بود..

موضع‌گیری جالب شوهر ام الفضل در روز عقبه

علی‌رغم این که شوهر ام الفضل «عباس» هنوز بر دین قومش بود، اما در روز بیعت عقبه دوم موضع گیری جالب و خوبی با پیامبر ص داشت.

از کعب بن مالک رضي الله عنه در ماجرای بیعت عقبه دوم روایت شده است که می گوید: «آن شب همراه قوم خودمان خوابیدیم، تا این که یک سوم شب گذشت و پس از آن به سوی میعادگاه جهت دیدن رسول خدا ص رفتیم. تا این که در شعب کنار عقبه جمع شدیم. ما هفتاد و سه مرد بودیم و دو زن هم به نام‌های «نسیبه بنت کعب»، همان ام عماره یکی از زنان بنی مازن بن نجار، و «اسماء بنت عمرو بن عدی بن نابی»، همان ام منیع یکی از زنان بنی سلمه همراهمان بود.

کعب بن مالک می گوید: پس در شعب جمع شدیم و منتظر رسول الله ص بودیم تا این که آن حضرت به همراه عباس بن عبدالمطلب آمد. عباس آن روز بر دین قومش بود اما دوست داشت همراه برادرزاده‌اش حضور داشته باشد و مواظب او باشد. وقتی پیامبر ص نشست، ابتدا عباس بن عبدالمطلب سخن گفت. او گفت: ای جماعت خزرج!. راوی می گوید: عرب‌ها به طایفه اوس و خزرج، خزرج می گفتند. می‌دانید که محمد از ماست و ما او را در مقابل کسانی از قریش که متعرض او شده‌اند حمایت کرده‌ایم. او از طرف قوم خود، مورد حمایت و پشتیبانی قرار می گیرد و در شهر خود، هیچ گزند و آسیبی به او نمی‌رسد. او فقط قصد داشته که به سوی شما بیاید و به شما بپیوندد. پس اگر شما می‌خواهید که بعداً او را سرافکنده کنید و او را تحویل دشمن دهید، از همین حالا او را رها کنید، چون او از طرف قوم و سرزمین خود در امان است.

این چنین عباس خواست که به برادرزاده‌اش «رسول الله ص» اطمینان خاطر دهد تا بدین صورت جایگاه و قدر و منزلت خود را در قلب پیامبر ص بالا برد.

به سوی مدینه منوره

ام الفضل تا پس از صلح حدیبیه همراه عباس در مکه ماند. وقتی رسول خدا ص و مسلمانان همراهش جهت قضای عمره به مکه رفتند و سه روز در آن‌جا ماندند، پیامبر ص از میمونه خواهر ام الفضل، آن بیوه‌زنی که

شوهرش ابورهم بن عبدالعزی وفات یافته بود، خواستگاری نمود .میمونه اسلام و ایمان آورده بود ولی شوهر قبلی‌اش، مشرک بود و میمونه در خانه خواهرش ام الفضل، تحت سرپرستی عباس، زندگی می کرد.

سپس همگی از مکه خارج شدند، و هجرت عباس و ام الفضل با همه اعضای خانواده‌اش صورت گرفت.

در مدینه، ام الفضل نزدیک خانه رسول خداص بود و همیشه نزد او می‌آمد، خواه آن حضرت نزد خواهر ام الفضل، یعنی میمونه مادر مؤمنان، و خواه نزد دیگر همسرانش می‌بود. چون همگی، فضل و بزرگی ام الفضل را می‌دانستند.

این خانواده در مدینه، در کنار انصار زندگی کردند؛ انصاری که خداوند آنان را چنین توصیف نموده است: وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (٩) (الحشر: ٩). «و براي كساني است كه در اين سرا) سرزمين مدينه) و در سراي ايمان پيش از مهاجران مسكن گزيدند، هر مسلماني را به سويشان هجرت كند دوست دارند، و در دل خود نيازي به آنچه به مهاجران داده شده احساس نمي كنند، و آنها را بر خود مقدم مي‌دارند هرچند خودشان بسيار نيازمند باشند، و كساني كه از بخل و حرص نفس خويش بازداشته شده‌اند، رستگارانند.«

ام الفضل از زنان والا و بلندمرتبه بود و عاشق طلب علم بود. او آیات قرآن و احادیث نبوی زیادی را حفظ می کرد. و در این هیچ جای تعجب نیست، چون او مادر دانشمند امت اسلام، عبدالله بن عباس است.

عباس در روز بدر اجباراً برای جنگ می‌رود

برخی از مورخان می گویند: عباس قبل از هجرت اسلام آورد، اما اسلامش را پنهان کرد. و عده‌ای دیگر می گویند: او قبل از فتح مکه اسلام آورد. و قریش از جانب عباس چیزی را در دلشان احساس می کردند (یعنی در اسلام او شک می کردند) اما چیزی دستگیرشان نمی‌شد که ظن و گمانشان را تأیید کند به ویژه آن که او ظاهراً موافق قریش بود. در غزوه بدر قریش خواستند که شکشان را به یقین تبدیل کنند، از این رو او را با خود به جنگ بردند.

به همین خاطر پیامبرص یارانش را از کشتن عباس رضي الله عنه نهی فرمود.

از ابن عباس روایت شده است که پیامبرص به یارانش گفت: «من می‌دانم که افرادی از بنی‌هاشم و دیگران، از روی اجبار برای جنگ آمده‌اند و هیچ قصدی برای جنگ با ما ندارند، پس هر کس با یکی از افراد

بنی‌هاشم برخورد کرد، او را نکُشد. و هر کس با ابوالبختری بن هشام برخورد کرد، او را نکُشد، و هر کس با عباس بن عبدالمطلب برخورد کرد، او را نکُشد، چون او از روی اجبار و به زور برای جنگ آمده است.«

افتادن عباس به میان اسیران در روز بدر

عباس رضي الله عنه در غزوه بدر نجنگید، چون او به اجبار برای جنگ آمده بود و پیامبر ص از کشتن او نهی کرده بود. پس عباس به میان اسیران افتاد؛ از ابوالیسر روایت شده است که می گوید: در روز بدر به عباس نگاه کردم، در حالی که او مانند بت ایستاده بود و چشمانش پر از اشک بود. گفتم: خداوند جزای شرت دهد آیا با برادرزاده‌ات به همراه دشمنانش می‌جنگی؟

گفت: چه کار کرد آیا کشته شد؟ گفتم: خداوند او را نصرت و عزت می‌دهد. گفت: می‌خواهی با من چه کار کنی؟ گفتم: می‌خواهم تو را اسیر گردانم، چون رسول خداص از کشتن تو نهی کرده است .پس او را اسیر کردم سپس او را نزد رسول الله ص بردم.

از براء یا کسی دیگر روایت شده است که می گوید: مردی از انصار، عباس را که اسیر کرده بود، آورد و او گفت: این فرد مرا اسیر نکرد. پیامبر ص فرمود» :خداوند به وسیله فرشته‌ای گرامی تو را یاری داد.«

از ابن عباس روایت شده است که می گوید: «ابوالیسر» عباس را اسیر کرد. آن گاه پیامبر ص فرمود: چگونه او را اسیر کردی؟ گفت: شخصی مرا در این امر یاری کرد که قبل و بعد از آن او را ندیده بودم. قیافه‌اش چنین بود. پیامبر ص فرمود: «فرشته‌ای گرامی تو را بر این امر یاری کرد.«

نگرانی پیامبرص برای عمویش

از ابن عباس روایت شده است که می گوید: رسول الله ص شب آمد و اسیران در زنجیر بودند و آن حضرت در آغاز شب، بیدار ماند. گفتند: ای رسول خدا، چرا نمی‌خوابی؟ فرمود: «ناله عمویم را در زنجیر شنیدم». مسلمانان او را آزاد کردند و او ساکت و بی سر و صدا شد، و رسول الله ص خوابید.

شجاعتی بی‌نظیر

ماشاءالله این چه روزی است که ام الفضل برخاست تا این صفحه را بر پیشانی تاریخ با سطرهائی از نور بنگارد. پس از آن که خداوند، پیروزی را برای مسلمانان در غزوه بدر مقدر کرده بود، ام الفضل موضع گیری‌ای عظیم داشت که در آن ایمان راستینش و عقیده راسخش و شجاعت بی‌نظیرش تجلی می‌یابد.

اکنون با ما بیائید تا به ابورافع برده آزاد شده پیامبر ص که موضع گیری ام الفضل در قبال دشمن خدا ابولهب را برای ما نقل می کند، گوش فرا دهیم.

از عکرمه برده آزاد شده ابن عباس روایت شده است که می گوید: ابورافع برده آزاد شده رسول خداص گفت: من برده عباس بن عبدالمطلب بودم و اسلام، وارد افراد خانواده ما شده بود. من و عباس و ام الفضل، اسلام آوردیم. عباس از قومش می ترسید و از مخالفت و سرزنش آنان بدش می‌آمد، از این رو اسلامش را پنهان می کرد.

او اموال و دارائی زیادی داشت که در میان قومش پراکنده شده بود. ابولهب به غزوه بدر نیامد و عاصی بن هاشم بن مغیره را به جای خود به جنگ فرستاد. آنان چنان می کردند، هر کس به جنگ نمی‌رفت، کس دیگری را به جای خود می‌فرستاد.

وقتی ابولهب از شکست سخت قریش در غزوه بدر مطلع شد، خداوند، او را خوار و رسوا کرد و ما، در درون خود، احساس قوت و عزت می کردیم.

ابورافع می گوید: من، فردی ضعیف و ناتوان بودم و آب را از چاه زمزم برای مجاهدان می‌آوردم. به خدا من کنار چاه زمزم نشسته بودم و ام الفضل هم کنار من نشسته بود. خبر پیروزی مسلمانان و شکست دشمنان، ما را خوشحال کرد.

ناگهان ابولهب با حالتی خشمناک و شر روی آورد و در گوشه چاه نشست و پشتش به پشت من بود. در حالی که او نشسته بود، ناگهان مردم گفتند: این ابوسفیان بن حارث بن عبدالمطلب است که آمد.

ابن هشام می گوید: نام ابوسفیان، مغیره بود.. راوی گوید: آن گاه ابولهب به ابوسفیان گفت: بیا این‌جا، به جانم قسم، در نزد تو خبری هست. راوی می گوید: پس ابوسفیان کنار ابولهب نشست و مردم ایستاده بودند. ابولهب گفت: ای برادرزاده! به من بگو که وضعیت مردم چگونه بود؟ ابوسفیان گفت: به خدا قسم، با آن جماعت برخورد کردیم و آنان به میل خود افراد ما را می کُشتند و به میل خود افراد ما را اسیر می کردند.

به خدا قسم، با وجود آن، کسی را سرزنش نمی کنم. با افراد سفید بر روی اسب‌های سفید میان آسمان و زمین برخورد کردیم. به خدا قسم، آنان چیزی را پرتاب نمی کردند و چیزی هم متوجه آنان نمی‌شد. ابورافع گفت: با دستم گوشه سطل آب را بلند کردم و سپس گفتم: به خدا قسم، آن افراد، فرشتگان بودند. آن گاه ابولهب دستش را بلند کرد و یک سیلی محکم به صورتم زد. وی افزود: به او برجهیدم.

او مرا بلند کرد و مرا به زمین زد. سپس روی من نشست و مرا می‌زد. من انسانی ضعیف و ناتوان بودم. ناگهان ام الفضل به سوی چوبی از چوب‌های حجره رفت و آن را برداشت و ضربه‌ای به ابولهب زد به گونه‌ای که

سرش را زخمی کرد، و گفت: آیا این برده را در غیاب صاحبش گیر آورده‌ای و او را ناتوان کرده‌ای؟ ابوجهل با حالتی پر از ذلت و خواری بلند شد.

به خدا قسم، تنها هفت شبانه‌روز زنده ماند تا این که خداوند او را به بیماری آبله مبتلا نمود و او را کُشت) (در روایتی دیگر ابورافع برده آزاد شده پیامبر ص می گوید: خداوند، ابولهب را به بیماری آبله مبتلا نمود و او را کُشت. پس از مرگ او، پسرانش او را تا سه روز رها کردند و او را دفن نکردند تا این که جسدش، بدبو شد، و قریش از این بیماری آبله دوری می کردند همان گونه که از بیماری طاعون دوری می کردند. تا این که یکی از افراد قریش به پسران ابولهب گفت: وای بر شما !آیا شرم نمی کنید که پدرتان در خانه‌اش، بدبو شده و شما او را به خاک نمی‌سپارید؟

آنان در پاسخ گفتند: ما از دور از این زخم می ترسیم. آن مرد گفت: بروید من کمکتان می کنم. به خدا قسم، آنان برای غسلش از دور، آب را روی جسدش می‌ریختند و به او نزدیک نمی‌شدند. سپس او را به بالاترین قسمت مکه بردند و وی را به دیواری تکیه دادند، سپس او را سنگسار نمودند.

این چه شجاعت بی‌نظیری است که قلم از وصف آن، ناتوان است.

ام الفضل تنها فردی از مشرکان را نزَد و بس، بلکه دلیر و دلاور مرد آنان را زد؛ کسی که در موقع سختی‌ها و شدائد به او پناه می‌بردند.

اینک ام الفضل به سرور جوانان اهل بهشت شیر می‌دهد این، افتخار بزرگی برای ام الفضلک است. او به حسین بن علی، شیر داد؛ کسی که پیامبر ص راجع به او و حسن فرمودند: «حسن و حسین، سرور جوانان اهل بهشت‌اند.«

از سماک بن حرب روایت شده است که ام الفضل گفت: ای رسول خدا، در خواب دیدم که یکی از اعضایت در خانه‌ام است .آن حضرت فرمود: «فاطمه، پسری را به دنیا می‌آورد و تو شیر پرخیرت را به او می‌دهی». پس فاطمه، حسین را به دنیا آورد و ام الفضل او را گرفت. در حالی که پیامبر ص او را می‌بوسید، او روی لباس‌های پیامبر ص ادرار کرد. فاطمه به او بد گفت و او گریست. آن گاه پیامبر ص فرمود: «راجع به پسرم، مرا آزردی .« سپس آب خواست و کمی آب را روی اثر ادرار ریخت.( )

در روایتی دیگر آمده است: فاطمه به حسین شیر داد تا این که او حرکت کرد. آن گاه او را برای پیامبر ص برد و او را در دامن آن حضرت نشاند. او ادرار کرد. فاطمه به میان شانه‌اش زد .پیامبر ص فرمود: «به پسرم درد رساندی، خداوند تو را رحمت کند.«...

موضع‌گیری عظیم پس از فتح خیبر

پس از آن که مسلمانان، به اذن خدا، در غزوه خیبر پیروز شدند و غنیمت‌ها و گنج‌هائی که در خیبر بود، به دست آوردند، عباس و همسرش ام الفضل در رساندن این خبر که همانند صاعقه بر دل‌های مشرکان بود، پیشدستی کردند.

با ما بیائید تا ماجرای کامل آن را بدانیم:

ابن اسحاق می گوید: وقتی خیبر فتح شد، رسول خداص با حجاج بن علاط سلمی حرف زد. او گفت: ای رسول خدا، من در مکه مالی را نزد همسرم ام شیبه بنت ابی طلحه، و اموال پراکنده‌ای در میان تجار مکه دارم. پس ای رسول خدا، به من اجازه بده که برای آوردن اموالم به مکه بروم. آن حضرت اجازه این کار را به او داد. حجاج بن علاط گفت: ای رسول خدا، من ناچارم سخنی بگویم که آنان را فریب دهم و مالم را پس گیرم. آن حضرت فرمود: «اشکالی ندارد، آن را بگو». حجاج گفت: رفتم تا این که وقتی وارد مکه شدم، دیدم که افرادی از قریش به اخباری راجع به کار پیامبر ص گوش فرا می‌دهند و از همدیگر پرس و جو می کردند. به آنان خبر رسیده بود که آن حضرت به خیبر رفته بود. و آنان می‌دانستند که خیبر، قلعه‌ای محکم است و هیچ کس، توان رفتن به آن را ندارد. آنان به دنبال اخبار و اطلاعات در این زمینه بودند و از سواران سؤال می کردند.

وقتی مرا دیدند، گفتند: به خدا قسم، حجاج بن علاط در این خصوص، خبر دارد. آنان از اسلام آوردن من خبر نداشتند. به من گفتند: ای ابومحمد! به ما خبر بده، چون به ما خبر رسیده که آن راهزن. منظورشان پیامبر ص بود. به خیبر رفته و آن‌جا را فتح کرده، در حالی که خیبر، سرزمین یهود و قلعه‌ای محکم است. گفتم: این خبر به من رسیده و من خبری دارم که شما را خوشحال می کند. وی افزود: آنان به کنار شترم روی آوردند و گفتند: آن خبر چیست ای حجاج؟! گفتم: محمد شکست سختی خورده که تاکنون هرگز چنان شکستی نخورده و یارانش کشته شده‌اند به گونه‌ای که تاکنون هرگز مانند آن را نشنیده‌اید و محمد، اسیر شده است. گفتند: محمد را نمی کُشیم تا این که او را به مردم مکه تحویل دهیم و آن وقت، آنان محمد را در پیش روی خودشان در سزای مصیبتی که بر سر افرادشان آمده، بکشند. حجاج می گوید: آن گاه اینان بلند شدند و در مکه فریاد برآوردند: خبر مسرت‌بخشی به سوی شما آمده و این محمد که شما منتظر آمدنش هستید، در پیش روی شما کشته خواهد شد. حجاج می گوید: گفتم: مرا کمک کنید که اموالم را در مکه و نزد بدهکارانم جمع‌آوری کنم، چون من می‌خواهم به خیبر بروم و قبل از آن که تاجران به آن‌جا روند، از شکست محمد و یارانش استفاده کرده و آنها را به فروش رسانم.

پس آنان برخاستند و اموالم را به سرعت برایم جمع‌آوری کردند. نزد همسرم رفتم و گفتم: مالم را به من تحویل ده. در نزد وی مالی را به امانت گذاشته بودم. شاید به خیبر بروم و قبل از این که تاجران به آن‌جا برسند، از فرصت استفاده کرده و آنها را به فروش رسانم. وقتی عباس بن عبدالمطلب این خبر را شنید، برای پی گیری آن نزد من آمد و در حالی که من در چادری از چادرهای تجار بودم، کنارم ایستاد و گفت :ای حجاج! این چه خبری است که آورده‌ای؟ گفتم: آیا اگر چیزی به تو بگویم و فشار این خبر را از تو کم کنم، می توانی آن را حفظ کنی و به کسی نگوئی؟ گفت: بله. گفتم: کمی مهلت بده تا سر فرصت مناسب و در جائی خلوت تو را ببینم و آن را به تو بگویم، چون حالا همان‌طور که می‌بینی مشغول جمع‌آوری اموال هستم. حجاج می گوید: تا این که وقتی از جمع‌آوری تمام اموال و دارائی‌ام در مکه فراغت یافتم و قصد خروج داشتم، عباس را دیدم و گفتم: این سخن مرا نزد خود نگه دار و به کسی مگو ای ابوالفضل! چون من می ترسم که دنبالم بیایند) سه مرتبه این جمله را تکرار کرد) سپس هرچه خواستی بگو. عباس گفت:

چشم، این کار را می کنم. گفتم: به خدا قسم، موقعی که من به این‌جا آمدم، برادرزاده‌ات با دختر رئیس یهودیان خیبر. یعنی صفیه بنت حُیی. ازدواج کرده بود و خیبر را فتح کرده و تمامی آن‌چه که در آن بود، بیرون آورد و مال خود و یارانش شد. عباس گفت: چه می گوئی ای حجاج!؟ گفتم: آری به خدا. این خبر به‌عنوان رازی نزدت باشد و آن را به هیچ کس مگو. من اسلام آورده‌ام و فقط برای پس گرفتن اموالم این‌جا آمده‌ام تا این که مبادا آن را غصب کنند و بعداً به من ندهند. پس از سه روز، این خبر را فاش کن، به خدا این به نفع توست. وقتی روز سوم فرا رسید، عباس جامه‌اش را پوشید و آن را خوشبو کرد و عصایش را به دست گرفت. و ام الفضل که در نهایت خوشبختی بود، او را کمک کرد. سپس به طرف کعبه رفت، آن را طواف کرد. وقتی مردم مکه او را دیدند، خواستند او را مسخره کنند از این رو گفتند: ای ابوالفضل! به خدا این کار بدین خاطر است که سختی مصیبت را بر خود هموار کنی. عباس گفت: نه، هرگز! به خدائی که به او سوگند یاد می کنید، محمد خیبر را فتح نموده و با دختر رئیس یهودیان خیبر ازدواج کرده و تمام اموال و دارائی‌شان را فراچنگ آورده و از آنِ خود و یارانش شده است. گفتند: چه کسی این خبر را به تو داده است؟ گفت: همان کسی که آن خبر را به شما داده بود. او با حالت مسلمانی بر شما وارد شد و اموالش را گرفت و رفت تا به محمد و یارانش ملحق شود و همراه محمد باشد. گفتند: ای وای! دشمن خدا از دستمان در رفت. به خدا، اگر این را می‌دانستیم، می‌دانستیم که چگونه با وی برخورد کنیم.

سعادتی وصف ناپذیر

ام الفضل ابتدا می ترسید از اینکه عباس بر دین آباء و اجداد خود بماند، اما وقتی دید که شوهرش اسلام آورد و در جنگ‌ها و موقعیت‌های حساس همراه رسول خدا حضور داشت، دلش پر از سعادت و خوشی و

شادمانی شد. گذشته از آن، وقتی قدر و منزلت و جایگاه شوهرش در قلب پیامبر ص را می‌شنید، بسیار شادمان می‌شد و احساس خوشبختی می کرد.

این پیامبر ص است که در حضور یارانش، جایگاه عمویش، عباس را اعلام می کند.

از سعید بن جبیر از ابن عباس روایت شده است که مردی از انصار به پدر عباس که در زمان جاهلیت وفات یافته بود، دشنام داد. عباس یک سیلی به او زد. قوم مرد انصاری آمدند و گفتند: به خدا قسم، به او یک سیلی می‌زنیم همان‌طور که او، یک سیلی به آن مرد زده است. و خودشان را برای این کار آماده کردند. این خبر به رسول الله ص رسید. آن حضرت بالای منبر رفت و فرمود: «ای مردم ! کدام فرد، در نزد خدا گرامی تر است؟» گفتند: تو. فرمود: «عباس از من است و من از عباس هستم. مردگان ما را ناسزا نگوئید تا زندگانمان، مورد اذیت و آزار قرار نگیرند.«

آن قوم آمدند و گفتند: پناه می‌بریم به خدا از خشم و عصبانیتت ای رسول خدا ص.

از ابن عباس روایت شده است که پیامبر ص عبایی را روی عباس و پسرش گذاشت سپس فرمود: «پروردگارا، عباس و پسرش را مورد مغفرت تامه خود قرار ده، هیچ گناهی را از آنان مگذار مگر این که آنها را مورد بخشایش قرار دهی و پسرش را صالح گردان.«

از عبدالمطلب بن ربیعه روایت شده است که می گوید: عباس بر رسول الله ص وارد شد و گفت: ای رسول خدا، ما وقتی بیرون می‌رویم، می‌بینیم که قریش با هم حرف می‌زنند، به محض این که ما را ببینند، ساکت می‌شوند و هیچ نمی گویند. رسول الله ص خشمگین شد، سپس فرمود» :به خدا قسم، ایمان، وارد قلب هیچ کس نمی‌شود تا این که شما را به خاطر خدا و به خاطر خویشاوندی با من، دوست بدارد. «

از سعید بن مسیب از سعد روایت شده است که می گوید: ما، در آبیاری درختان خرما همراه پیامبر ص بودیم. آن گاه عباس به سوی ما آمد. پیامبر ص فرمود: «این عباس، عموی پیامبر شما، سخاوتمندترین فرد قریش است و از همه آنان بیشتر صله رحم را به جای می‌آورد.«

از مطلب بن ربیعه روایت شده است که رسول خداص فرمودند: «چه شده که افرادی مرا در خصوص عباس می‌رنجانند .عموی انسان همزاد پدر او است. هر کس عباس را آزار دهد، مرا آزار داده است.«

بقیه دارد

دفتحو تسلسل

حبيب مجاهد

په دې وروستيو ورځو کې بيا دجهاد له سنگرو څخه دحق دسرسپارلو اتلانو دبيساريو فتحو او بريـاوو راپورونه په مطبوعـاتو کې راځي ، کـه څـه هم دشـمن خپلـو تبليغـاتو تـه زور ورکړى ترڅـو دمجاهـدينو عمليـات کمرنگـه کـړي ، خـو دواقعيت په ډگر کې هغه څه پيښيږي چې ددښمن په سخته يې وسى او دمجاهدينو په بر لاسى شاهدي ورکوي .

دلته به هڅه وکړو چې تيرو څو ورځو کې دهيواد په لراوبر کې دمجاهدينو څو برياليو عملياتو ته لنډه کتنه وکړو .

داگست په ۲۸ مه د چهارشنبې په ورځ په فراه کې ددښمن په سر اومال دوه خور استر او هدفمند بريدونه ترسره شوي دي ، دچهارشنبې په شپه مجاهدينو دفراه رود ولسوالى مرکز تـه نږدې ددښـمن داکمـالاتي کتـار دټانکرو پـه يوه تـم ځاى بريدوکړ ، چې په نتيجه کې ۴۰ په تيلوبار ټانکرونه داور خوراک او لسگونه ساتونکو او دکاروان عملې تـه مرگ ژوبله واوښته .

ددې اکمالاتي کتار له منځه وړل يې له شکه په محصور دښمن چې په لرې پرتو سيمو کې پراته عسکريې له سختو لوژيستيکي مشکلاتو او تنگلاسى سره مخامخ دي يو مهم بريد وو ، چې نه يوازې يې دښمن تـه مـالي زيـان درلود ، بلکې ددښمن روحيه هم په کلکه ځپلې او داکمالاتو په برخه کې ددشمن ستراتيژي ننگولاى شي .

دهمدې چهارشنبې په مازديگر مجاهدينو دفراه دگلستان او بکوا ولسواليو ترمنځ دپيټـاوک پـه سيمه کې دکورنيو چارو وزرات او دفراه دامنيه قومندانى دچارواکو په هغه کاروان بريدوکړ ، چې دلويې لارې دپوسـتو دکتلو پـه نيـت راوتلي وو ، دفراه محلي اجير چارواکي وايي چې پـه دې بريـد کې يې ۱۵ لوړپوړي امنيتي منسوبين وژل شوي ، چې دلويې لارې دکنډک دار کانو رئيس همايون او دفراه داستخبارا تو مرستيال بشير درآبادي هم پـه کې شامل دي ، نور وژل شوي کسان دپوليسو او اسـتخباراتو افسران دي چې ددې امنيتـي پـلاوي غـړي وو ، مجاهـدين وايي پـه بريـد کې ۲۲ تنـه پـوليس او استخباراتيان زخميان شوي او پنځه رينجر موټر يې دمجاهدينو په بريدونو کې له منځه تللي دي .

په فراه کې دې بریدونو داسې مهال زور اخیستی چې تر دې وړاندې هم ددې ولایت په مرکز او ولسوالیو کې دښمن ته په جهادي عملیاتو کې درانه تلفات رسیدلي دي، دچهارشنبې بریدونو وښوده، چې دافغانستان په لویدیځ کې دمجاهدینو عملیاتي ځواک دپخواهر کله په پر تله قوي او دښمن په خوراضعیف او بدحالت کې قرار لري.

دداګست د ۲۸ مې یوه بله مهمه پیښه دبادغیس دبالامرغاب ولسوالۍ دجوی ګنج دپراخې سیمې فتحه وه، مجاهدینو چې پنځه ورځې وړاندې یې په دې سیمه کې ددښمن په دفاعي پوستو بریدونه پیل کړي وو، په دې ورځ و توانیدل چې ددښمن ۵ پوستې فتحه او دښمن له سیمې تیښتې ته اړ کړي.

دبادغیس مجاهدین وایي په دې سخته اواوږده جګړه کې یې ددښمن محلي اجیروسلوال په کلکه ځپلي، لسګونه عسکر یې وژل شوي، دقومندان داود په شمول یو شمیر تسلیم شوي او څو تنه ژوندي نیول شوي دي، مجاهدینو نه یوازې پوستې فتحه کړې او سیمه ازاده کړې ده، بلکې لوی مقدار غنایم یې هم ترلاسه کړي دي، بادغیس دافغانستان په شمال لویدیځ کې دجهاد یوه مهمه سیمه بلل کیږي، چې دښمن یې دساتلو لپاره ټول زور کاروي، خو دې نوي جهادي فتحې وښوده چې دلته هم مجاهدین په فاتحانه دریځ کې دي.

دچهارشنبې دورځې یوه بله مهمه پیښه په غزني ولایت کې دامریکایي او پولنډي یرغلګرو په مرکزي قرارګاه داسلامي امارت دفدایي اتلانو ستر او کفر لړزوونکی برید وو، چې څو ساعته یې دوام درلود.

غزني ولایت بې له هغې هم سرکال دستر و جهادي فتوحاتو شاهد پاته شوی دی، سرکال ددې ولایت دوه ولسوالۍ رشیدان او زنه خان دمجاهدینو لخوا فتحه شوي دي، چې مجموعاٌ یې دری ولسوالۍ بشپړې دمجاهدینو په ولکه کې دي، سرکال ددې ولایت د دهیک او زنه خان ولسوالان هم وژل شوي، او دشلګر اربکیان هم څو ځله په ډلییز شکل له منځه وړل شوي دي، خو دتیرې ورځې فدایي برید په دې ولایت کې په خارجي ځواکونو یو ستر او محکم برید وو چې لا یې هم په اړه ټول جزیات نه دي افشاء شوي.

داسلامي امارت ویاند ذبیح الله مجاهد وایي په دې ستر برید کې ۱۱ تنو فدایانو او څو نورو همکارو مجاهدینو برخه اخیستې وه، برید ماسپښین ناوخته په یوه درنه موټر بم چاودنه پیل شو چې ورسره فدایان دپې آر ټي په مرکز ور ننوتل او جګړې زور واخیست، دغه جګړه چې تربیګا ناوخته پورې لا روانه وو، داسې ښکاري چې دښمن ته په کې خورا درونډ زیان رسیدلی وي.

ذبیح الله مجاهد په خپره کړې اعلامیه کې ویلي چې په برید کې ۱۰۹ تنه ددښمن پوځي افراد چې اکثره یې پولنډیان او امریکایان دي وژل شوي، او ګڼ نور ټپیان دي، دغه راز دیرغلګرو ۲ څرخکې ۶ ټانګونه او ۲۰ موټر هم له منځه وړل شوي دي.

ددې برید مؤثریت او دتلفاتو لوړه کچه له دې هم معلومیدلای شي ، چې په اړه یې لاهم یرغلگرو او کورنیو محلي چارواکو مطبوعاتو ته کوټلې اویوه خبره نه ده کړې ، او هره شیبه مختلفې خبرې کوي ، دغزني والي وایي په اډه کې دننه ۲۷ تنه وژل شوي چې ۲۲ یې فدایان دي ، په داسې حال کې چې دټولو فدایانو شمیر ۱۱ تنه وو ، دغه راز دغزني والي وایي چې خارجیانو ته زیان نه دی رسیدلی ، خو دپولنډ ددفاع وزارت وایي چې ددوی ګڼ سر تیري ټپیان شوي دي ، په بګرام کې امریکایي ځواکونو هم تر اوسه په مجموع کې خپل مر ګ ژوبله منلې خو شمیر یې یې مطبوعاتو ته په لاس نه دي ور کړي ، معمولا دداسې سترو بریدونو په اړه دیرغلګرو تلفات وروسته رابرسیره کیږي ، تیر کال چې په خوست کې دصحر اباغ په امریکایي اډه برید وشو ، به لومړي ورځ غربي مطبوعاتو یوازې داوویل چې دامریکایي اډې سره نږدې دچاودنې او دړزو غړونه اوریدل شوي دي ، خو څو ورځې وروسته امریکایي مطبوعاتو ولیکل چې په برید کې تر ۱۰۰ ډیر امریکایي پوځیان ټپیان او ګڼ نور وژل شوي وو .

دغزني دستر برید په اړه ددښمن ګډېډ نیول حالت او ګونګ مطبوعاتي دریځ په ډاګه کوي ، چې په دښمن خورا دروند برید شوی ، چې لا یې هم دخپلو تلفاتو اټکل او محاسبه سر ته نه ده رسولې .

تر دې پیښو دوه ورځې وړاندې داګست په ۲۶ مه مجاهدینو مجاهدینو دکاپیسا په تګاب کې دامریکایانو په ستره اډه یولوی برید تر سره کړه ، چې لومړي دخارجیانو اډه دموټر بم په واسطه په نښه شوه او وروسته څو تنو فدایانو په بیس بریدو کړ ، په دې جګړه کې هم دښمن ته درانه زیانونه ورسیدل .

داګست دمیاشتې په ۳۱ مه نیټه مازدیګر مهال مجاهدینو دمیدان وردګ په سیدآباد کې دیرغلګرو داکمالاتو یو لوی کتار راګیر کړ ، چې دسختې جګړې په پایله کې داشغالګرو ۲۲ په تیلو بار ټانکر وسوزول شول ۱۶ نور موټر او ټانکر یې تخریب شول ، په دې جګړه کې ددښمن ۱۹ تنه کاروان ساتونکي سیکورټیان هم ووژل شول .

په هرحال دفراه ، بادغیس ، غزني ، تګاب ، میدان وردګو دغه راز دهلمند په نادعلي او دنورستان په برګمټال کې دمجاهدینو وروستي فاتحانه بریدونه دروان جهاد په بهیر کې دفتحو دیوه نه شلیدونکي تسلسل څخه پرده پورته کوي ، چې هر ورځ دمجاهدینو په نصیب کیږي .

که دغه تسلسل ته په دقیق نظر وګورو او روزانه دمجاهدینو دبریاوو واقعات تعقیب کړو ، نو په ځرګنده به رامعلومه شي چې دخالدبن ولید تر مبارک نامه لاندې سرني عملیات په تیر دوولس کلن جهاد کې دفتوحاتو له اړخه بې ساري عملیات دي ، چې په ترڅ کې یې نه یوازې په دښمن کاري بریدونه کیږي ، بلکې سیمې فتحه کیږي ، او قدم په قدم ددښمن دواک کمپله ورټولیږي .

د ای کنډي ولایت کې د ګوډاګي دولت د شپږو پوستو قوماندان او ۹۵ مسلح عسکر د اسلامي امارت له مجاهدینو سره یو ځای شول

۲۰۱۳/۸/۲۱ م تاریخ دای کندي ولایت دګیزاب ولسوالۍ مرکز کي د سنګ شیخ ،بزمي ،بومي ،مالیزو ، کندوګک او دولسوالۍ دمحبس پوسته دیوه خاص ارتباط لـه مخې تخلیه کړل شوې او قوماندانان یې هر یو اسدالله ،سیدنصرالله ،غلام سرور ،تورن دلاور ،سلطاني ،قاسمي شهام اغا چي لـه هزاره قوم سره تړاو لـري سره لـه ۹۵تنو عسکرو چي یوهاوان ۱۰میله ثقیلان ۱۰میله راکیټان ۹۵کلاشنکوفونه ۲۰عرادې موټرسائکلان ۳۵دیرش وړې مخابرې او ګڼ شمیر مهمات ورسره ول داسلامي امارت له مجاهدینو سره یو ځای شول چي د اسلامي امارت مسئلینو یې ډیر ښه استقبال او قدرداني وکړ او ددوی دا عمل یې د اسلام او هیواد په ګټه وبالو او د کرزي دبې کفایته اداري پر نورو قوماندانانو یې هم ږغ وکړ چي حقایق درک کړي او داشغالګرو په خلاف دخپل هیواد دازادي لپاره ملا وتړي او له دې فاسدې ادارې څخه راجلاشي اسلامي امارت به یې داعمل تقدیرکي او دوروڼو په شان به ورسره چلند وکړي.

دکابل له ادارې څخه دعسکرو دوادمداره تسلیمي ددې ثبوت دی چې نور هیڅوک نه غواړي دمجاهدینو خلاف دامریکا په دملا تړو جنګیږي او دکفارو لپاره دخپل ولس معصوم بچیان شهیدان کړي اوداهم ثابتوي چې نږدې راتلونکی به دډیرو داسې پرمختګونو شاهدوي اودامارت دمجاهدینو لیکې به نورې هم پیاوړې شي

د مورچل څواله

ملا موسی جان:

په ارزګان کې دجهاد او دعوت چارې په ښه توګه پرمخ ځي

درنو لوستونکو :

ارزګان ولایت چې دافغانستان دمرکزي ولایاتو له جملې دی ختیځ ته یې غزني او دزابل ولایت یوه برخه ، شمال ته یې دایکندي ولایت لویدیځ ته یې هلمند اوجنوب ته یې دکندهار او زابل ولایاتو مربوطات پراته دي.

د ارزګـان ولایـت مرکـز دتـرین کـوټ ښـارګوټی دی ، ددې ولایـت مسـاحت ۱۲۶۴۰ مربـع کیلومتره ا ونفوس یې شاوخوا ځلورلکه تنه دی.

ددې ولایت دولسوالیو نومونه په لاندې ډول دي.

خاص اروزګان ، چوره ، چارچینې ، دهراوود او ګیزاب.

ارزګان دافغانستان هغه ولایت دی چې دامریکایي یرغل پـه پیـل کـې دامریکایانو ګوډاګی حامد کرزی په همدې ولایت کې راپورته شو ، او دامریکایانو په ملاتړ یـې حرکت پیـل کـړ ، لـه هغـه وروسته دا ولایت دامریکایي او نورو کفري یرغلګرو ترتسلط لاندې راغـی ، داچې پـه دې ولایـت کې همدا اوس جهادي وضعیت څرنګه دی ددې ولایت ددهراوود ولسوالۍ لـه یـوه تـن مجاهـد مـلا موسی جان سره مو خبرې کړې چې ستاسو توجه ورته راګرځوو.

پوښتنه : ښـاغلی ملاموسـی جـان صـاحب تاسـو داروزګـان پـه دهراوود ولسـوالۍ کـې مسـؤلیت لـرئ ، دا څـو ورځـې کیـږي لـه دې ولسـوالي څخـه دمجاهـدینو دبریـالیو عملیـاتو راپورونه راځي ، که لومړی په دې باره کې معلومات راکړئ ؟

ځواب : دهراوود ولسوالي دارزګان له هغو سیمو نه ده ، چې دښمن ورته له پیل څخه ډیر متوجه دی ، په دې سیمه کې خارجیانو او داخلیانو ګڼې قرارګاوې جوړې وې ، او په دې وروستیو کې یې اربکیان هم په کې ځای پر ځای کړي دي ، مګر سږ کال دخالد بن ولید دعملیاتو په لړ کې د مجاهدینو یو کوښښ دا وو ترڅو په دې ولسوالۍ کې نفوذ وکړی سیمې له دښمن څخه تصفیه کړي.

الحمد لله دالله تعالی په مرسته او نصرت مجاهدین سږ کال په دې وتوانیدل ، چې ددې ولسوالۍ په ډیرو سیمو کې جهادي فعالیت راژوندی کړي ، دهراوود چې پخوا یې په اکثره سیمو ددښمن واک وو اوس ددښمن واک تقریبا تر شل یا دیرش فیصده سیمې پورې محدود شوی دی ، او نورې سیمې دجهادي فعالیت ترپوښښ لاندې راغلي دي.

تاسو په دهراوود کې دوروستیو عملیاتو پوښتنه وکړه ، دروان میلادي ۲۰۱۳ م کال د اګست په ۲۱ نیټه مجاهدینو په یوه سرتاسري برید کې ددهراوود په هغه سیمو چې خارجیان ځیني تللي او په ځای یې اربکیان پرې ایښې دي برید وکړ ، چې په دې لړ کې په ورجان ، شورجی ، سنګ سلاخ ، بازګیر ، دهزک ، تنګی ، شنغولی ، غاړې ، او بارکي په سیمو باندې په یوځای عملیات پیل شول.

مجاهدین وتوانیدل چې له دې سیمو څخه ددښمن عسکر پسې واخلي ، ددښمن زیاتره عسکر له پوستو وتښتیدل ، او ځیني یې ووژل شول ، دعملیاتو په دوهمه ورځ دسیکزي په علاقه کې ددښمن یو رینجر موټر او ۱۰ عسکر له منځه لاړل ، دغه راز دشنغولي په سیمه کې په یوه پوسته کې ګڼ شمیر عسکر ووژل شول ، څرنګه چې په دې سیمو کې ددښمن عملیات ډیر بریالي وو ، نو مرکزي حکومت او خارجیان په دې وډار شول چې دا سیمې به دتل لپاره دمجاهدینو لاس ته ولویږي ، نوځکه یې داروزګان له مرکز څخه یوه لویه قوه دهراووت ته ولیږله ، چې ګڼ شمیر استرالیاوي عسکر هم په کې شامل وو ، خو خارجي عسکرو دپخوا غوندې په جګړه کې برخه نه اخیسته او یوازې یې داخلیانو ته قومنده ورکوله .

دهراووت ته په رسیدو له دوی سره هم سخت مقاومت وشو او دپرمختګ مخه یې ونیول شوه ، اوس هم دښمن په ټول قوت هڅه کوي چې دغه له لاسه وتلي سیمې یو ځل بیا ونیسي ، خو په سیمه کې مجاهدینو ورسره ګام په ګام مقاومت کوي ، او جګړه لا هم دوام لري.

ددې عملیاتو په نتیجه کې ددښمن داخلي ځواکونو اربکیانو ته درونډ زیان اوښتی او لسګونه کسان یې وژل شوي دي ، او ډیرې سیمې هم ترې ازادې شوې دي ، زموږ په خوا کې دجګړې ترځلورمې ورځې یو ازې یو تن شهید شوی او ۲ تنه ټپیان شوي دي ، خو ددښمن یو ټانګ او څو رینجر موټر هم له منځه وړل شوي دي.

پوښتنه : ستاسو په نظر ددې عملیاتو اهمیت په څه کې دی ؟

ځواب : زموږ په نظر داعملیات څخه مهم دي ، چې دهراوود هغه سیمه ده چې یرغلګرو په کې ډیره زیاته سرمایه ګذاري کړې ده ، اربکیان یې جوړ کړي دي ، او قرارګاوې یې په کې اچولي دي ، تردې چې ددښمن د ډیر حضور له امله په تیرو څوکلونو کې دلته مجاهدینو کوم مؤثر عملیات نه شوای کولای ، مګر اوس چې مجاهدینو په دومره لویه کچه عملیات کوي ، سیمې فتحه کوي ، دا یو لوی تحول او فتحه ده ، بلکه داچې استرالیاوي او امریکایي ځواکونو په دې سیمه کې په داخلي عسکرو او اربکیانو باندې اعتماد کړی وو چې ددوی له وتلو وروسته سیمه ساتلی شي ، مګر دې عملیاتو وښوده چې هغوی له مجاهدینو سره مقاومت نه شي کولای.

پوښتنه : د ارزګان په نورو ولسوالیو کې سږ کال جهادي وضعیت او دمجاهدینو عملیات څرنګه ارزیابي کوئ ، آیا دپخوا په نسبت کوم پرمختګ ترسترګو کیږي ؟

ځواب : دپخوا په نسبت خو ښکاره پرمختګ ترسترګو کیږي ، ځکه پخوا چې ددشمن قرارګاوې زیاتې وې ، مجاهدینو په ډیرو سیمو واک نه درلود او که به په کوم ځای برید ترسره کیده ، نو ډیر زر به ورته هوایي ځواک رارسیده ، چې دمجاهدینو پرمختګ یې له ستونزو سره مخامخ کاوو ، زما په یاد دي چې څوکاله مخکې به موږ په کومه پوسته عملیات پیل کړل نو په ظرف د لسو یا پنځلسو دقیقو کې به ورته دخارجیانو هیلکوفتر رارسیدل ، مګر اوس الحمدلله چې خارجیان له شکست وروسته له ډیرو سیمو تښتیدلي ، دمجاهدینو شمیر دپه خوا نسبت خورا زیات شوی دی ، دچارچینو ، خاص اروزګان ، چینارتو ، چورې او ګیزاب په سیمو کې ډیرې سیمې دمجاهدینو ترکنترول لاندې دي ، په روزګان کې هغه ولسوالي چې دښمن په کې ترټولو ډیر ځواکمن دی هغه ددهراوود ولسوالي ده ، مګر دلته هم اوس مجاهدین په ډلو ډلو شتون لري ، ډیرې سیمې یې تر کنترول لاندې دي.

د ارزگان په مرکز کې څه موده وړاندې د دښمن په یو ستر مرکز باندې فدایي حمله ترسره شوه ، چې د ګڼو قومندانانو په شمول لسګونه عسکر چې د امریکایانو د خاص ملګري مطیع الله عسکر وو له منځه لاړل ، له دې بریالي برید سره د دښمن روحیه نوره هم کمزورې شوې ده .

پوښتنه : همدا اوس په افغانستان کې د جهادي عملیاتو ترڅنګ د دعوت پروګرام هم روان دی ، چې اسلامي امارت کوښښ کوي ، د دښمن افراد د دعوت له لارې له له دښمنۍ لاس اخیستو ته چمتو کړي ، په اروزګان ولایت کې دغه بهیر څرنګه دی ؟

ځواب : په پوره اطمینان سره ویلی شم ، چې اروزګان ولایت یو له هغو ولایاتو څخه دی چې د دعوت او ارشاد پرورګرام ډیر بریالی په کې په مخ روان دی ، زموږ په سیمه کې یو کال پخوا داخبره د چازړه ته نه لویدله ، چې د دښمن په صف کې ولاړ خلک به له مخالفت څخه لاس اخلي ، مګر کله چې د دعوت او ارشاد کار پیل شوی دی ، په تیرو څو میاشتو کې د دښمن خورا ستر ستر قومندانان له خپلو افرادو سره د دښمن له لیکو راوتلي دي ، خپل وسائل او وسلې یې مجاهدینو ته سپارلي او له مخالفت څخه یې لاس اخیستی دی.

دې بهیر دښمن هم له ډیرې وارخطایي سره مخامخ کړی دی ، ځکه چې دلته مکملې پوستې په بیا بیا تسلیم شوې او لوری یې بدل کړ ، دغه راز د روزګان په نورو ولسوالیو کې هم دغه بهیر روان دی ، چې د دښمن افرا د په ډلو ډلو تسلیم شوي دي.

زما دا ټکل له مخې په تیر یو کال کې به په روزګان کې تر ۴۰۰ زیات د دښمن افراد مجاهدینو ته تسلیم شوي وي ، چې د مجاهدینو یو لوی بریالیتوب دی.

پوښتنه : ستاسو په باور ولې د دښمن افراد تسلیمیږي او که دغه بهیر همداسې دوام پیدا کړي په دوارو خواوو به یې اغیزې څه وي ؟

ځواب : زما په نظر اول وخت کې چې کله خارجي دښمنان افغانستان ته راغلل ، نو د دوی تبلیغات خورا په زور کې وو او ډیر لنډفکره خلک یې وغولول ، او خپلو صفونو ته یې جلب کړل ، مګر د وخت په تیریدو سره ټول حقائق خلکو ته روښانه شول ، او حتی د دښمن په لیکو کې ولاړ افغانان هم په دې پوه شول ، چې په افغانستان کفارو یرغل کړی دی ، دا خلک د افغانستان د ودانۍ یا د ملت د سوکالۍ لپاره نه دي راغلي بلکې د دوی خپل شیطاني اهداف دي ، د کرزي اداره هیڅ واک نلري بلکې یو کینول شوی ګوډاګی دی او په مقابل کې یې

جنګیدونکي مجاهدین دحق دلارې رښتیني او وفادار جنګیالي دي ، نو ټولو خلکو ته اوس حق او باطل روښانه شوی نو ځکه نه غواړي دکفر په صف کې خدمت وکړي.

زما په نظر خو که دغه بهیر چې هره ورځ دقوت اخیستلو په حال کې دی همداسې جاري پاته شي ، نو پایلې به یې داسلامي خوځښت لپاره ډیرې ښې او دیرغلګرو او دهغوی دملګرو لپاره ډیر تاواني وي.

ځکه همدا اوس غربي یرغلګرو له افغانستان څخه په وتلو پیل کړی دی ، او دوی په دې ډاډمن دي چې ددوی دنده به همدغه افغان عسکر پرمخ بیایي ، خو که افغان عسکر لوری اړوي او دمجاهدینو صف ته ورځي ، معنی یې داده چې دغربیانو پروګرام له غوڅ شکست سره مخ دی ، او داسې څه نلري چې اعتماد پرې وکړي.

پوښتنه : په پای کې که دیوه مجاهد په صفت څه پیغام لرئ ، هیله ده راسره شریک یې کړئ ؟

ځواب : زما پیغام دیوه مجاهد په حیث ددښمن په لیکو کې ولاړو کسانو ته دادی ، چې دوی دې په خپل کردار له سره فکر وکړي ، داچې دوی دکفر په صف کې ولاړ دي او دامریکایي کفارو خدمت کوي ، په دې باید پوه شي ، چې دغه لاره یې د دنیا او اخرت دتباهۍ لاره ده ، نو ځکه ښه داده چې دخپل نجات غم وخوري ، له تباهۍ څخه ځان وساتي.

دوی وینې چې غربي اشغالګر له افغانستان څخه په تیښته دي ، نو مخکې له دې چې دخپل اولس له انتقام سره مخامخ شي او خدای مکړه په باطله لار کې ژوند له لاسه ورکړي ، باید په خپلو بداعمالو توبه ګار شي ، الله تعالی ته توبه وکاږي ، او عملا له کفارو څخه لاره جلا کړي.

که دوی دا وایي چې موږ ته به مجاهدین ضرر ورسوي ، نو باید مطمئن واوسي ، چې لکه څرنګه چې ددوی دهغو نورو ملګرو چې ددعوت او ارشاد له لارې له مجاهدینو سره یوځای شوي سر او مال یې په امن دی ددوی به هم سر ، مال او عزت په امن وي.

د افغانستان سیاست او شدید قحط الرجال

سعد عمار

د افغانستان سیاسي سیستم دومره د خلکو کمښت سره مخ دی چې سیاسي خلک یې هم باید دولت کې وي او هم باید اپوزیشن کې.

یو کس چې هم اپوزیشن کې وي او هم دولت کې، نو د داسې هیواد نه به څوک د پرمختګ هیله وکړای شي؟

امریکا د ښځو د ازادۍ او د تلویزیون د ازادۍ لپاره غواړي د افغانانو معلم شي، خو امریکا نه غواړي چې افغانانو ته د سیاست په میدان کې تدریس وکړي. امریکا ښه پوهیږي چې په محدودو ډلې او خلکو باندې دولت او اپوزیشن دواړه چلول به افغانستان د سالم پرمختګ نه را وګرځوي، خو کله یې هم پدې اړوند په افغانستان انتقاد ندی کړی .افغانستان باندې یوازې هغه وخت انتقاد کوي چې ښځې پارلمان کې کمې شوي او ښځې بازارونو کې کمې شوي او تلویزیونونو باندې سندرې کمې را ښکاره کیږي او داسې نور.

همدا د افغانستان دیموکراسي شوه چې یوه خاصه ډله به در باندې واک چلوي، او هماغه ډله به هم دولت وي او هم اپوزیشن. هماغه ډله به د کمیسونونو مشران وي، هم به د شوراګانو مشران وي او هم به د کمیټو مشران. د بیت المال پیسې به یوازې په همدې خلکو ویشل کیږي او ولس ته به یوازې پاتې شوني ورکوي، هغه هم دومره چې نه پرې مړ شي نه پرې موړ.

که هر څوک په چوکۍ کیناست، همدې خاصو خلکو ته به خاص امتیازات او مراعات ورکول کیږي او د عامو خلکو نه به دوي ته زیاته توجه کیږي، دینه معلومیږي چې دولت او اپوزیشن دواړه یو لاس خلک دي او د دواړو هدف دا دی چې ولس استثمار کړي او خپل جیبونه په لایتناهي شکل ډک کړي. نن دوي دي سبا به یې اولادونه وي.

افغان ولس باید د دروند خوب نه را ویښ شي، باید خپل ښه او بد وپیژني، خپل مسیر ځانته مشخص کړي، خپله اجنډا او اهداف ولري. که افغان ولس اوس هم د تیرو تجربو نه څه نشي زده کولای او خپل ځانته د پرمختګ لاره نشي غوره کولای، نو بیا د شکایت حق نلري چې وو ایې چې ظالم مې نور هم ظالم شو او مظلوم مې نور هم مظلوم شو. شتمن مې نور هم شتمن شو او بیوزله مې نور هم بیوزله شو. د مساوات او عدالت د قایمولو لپاره ولس باید منحیث ولس ویښ او بیداره و

هغه صحابیه، چې ځان یې غلام ته وبانسه

ژ: م ن راشد

زینب د جحش الاسدیه لور

زینب د جحش الاسدیه لور د قریشو د ازادو میر منو څخه شمیرل کیده او د رسول الله صلی الله علیه وسلم د ترور (عمه) لور او د مکې په ښځو کې ښایسته او ښکلې ښځه وه. دا میرمن د حسب او نسب له مخې د لوړې مرتبې ښځه وه. د جاهلیت په زمانه کې حسب او نسب ډیر زیات ارزښت درلوده. ځکه چې عربو دا یو ستر ویاړ، عزت او شرافت ګڼلو او د داسې خلکو لپاره دا ډیر ستر شرم او ننګ ګڼل کیده چې د د خپلې لور یا ځوی واده د داسې چاسره وکړي چې له هغوی نه په حسب او نسب کې ښکته او ټیټ وي. هغوی په دې ډیر وړې خبرې هم په نظر کې نیولې. او دا یې په ذهن کې هم نه ګرځیدل چې یوه ازاده او د حسب او نسب ښځه دې د یو غلام سره واده وکړي. دغه کار د هغوی له نظره غټه ګناه وه. دغه قوم ته اسلام په خپل تلپاتې رسالت سره روښانه کړه چې : ان اکرمکم عندالله اتقاکم (سورة الحجرات) ژباړه: بیشکه عزتمند په تاسو کې پرهیزګاران خلک دي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم په ډیر غوږ دریځ سره د هغوی دا ټول افکار او نظریات رد کړل او ویې فرمایل چې : د عربو او عجمو ترمنځ هیڅ فرق نشته او نه هم تور په سپین باندې کوم لوړتیا او توپیر لري مګر په تقوی سره. زید بن حارثه د رسول الله صلی الله علیه وسلم غلام وو او له هرچا ورته ګران وو. رسول الله صلی الله علیه وسلم چې کوم خاصه مینه د هغه سره درلوده د هغې له امله یې هغه ازاد کړ او د همغه وخت د دود سره سم یې خپل ځوی وبوله او په هرځای کې زید بن حارثه د زید بن محمد صلی الله علیه وسلم په نوم ونومول شو. د اسلام د ظهور پورې په زید بن محمد مشهور وو خو اسلام دغه رسم هم له منځه یوړ او اعلان یې وکړ چې : ادعوهم لابائهم (سورت احزاب) ژباړه : هغوی د خپلو پلارانو په نومونو راوغواړئ. و ما جعل ادعیاکم ابناء کم (احزاب) ژباړه :بللې ځوی ستاسې خپل ځوی نه شي حسابیدلای. بیا له هغې وروسته زید د خپل پلار په نوم بلل کیده.

رسول الله صلی الله علیه وسلم وغوښتل چې د خپلې ترور لور زینب زید بن حارثه ته په نکاح کړي. دغه قصه د خلکو غوږونو ته ورسیده او په خپلو منځونو کې یې خبرې اترې پیل کړې او په ډیره حیرانتیا به یې یو له بل څخه پوښتل چې : څرنګه یوه ازاده او باعزته میرمن د یو غلام سره واده کوي. واقعیت دی دا خبره د هغوی په منځ کې د منلو وړ نه وه.

رسول الله صلى الله عليه وسلم دغه پريکړه د زينب نږدې خپلوانو ته وويله . د زينب رضي الله عنها خور حمنه رضي الله عنها په دغې قضيې ډيره سخته خفه شوه او رسول الله صلى الله عليه وسلم ته يي وويل چې : اى د الله رسوله ! ته د خپلې ترور لوريو غلام ته ور کوې؟؟

زينب رضي الله عنها هم د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره مجادله وکړه او ور ته يي وويل چې اى د الله رسوله ! زه خو يو قريشي او ازاده ميرمن يم (په هغه وخت کې قريشو يو ځانګړې امتياز او لوړ تيا درلوده) زه هيڅکله د يو غلام سره واده کولو ته نه چمتو کيږم. رسول الله صلى الله عليه وسلم د هغې په ځواب کې وويل چې ما تا لپاره يو بهترين ميړه انتخاب کړی . دغې مناقشې تر هغې دوام وکړ تر څو دغه ايتونه نازل شو چې : وماکان لمومن ولامومنة اذاقضى الله ورسوله امراً أن يكون لهم الخيرة من امرهم ومن يعص الله ورسوله فقد ضل ضلالاً مبيناً.

ژباړه: هيڅ مومن او هيڅ مومنې ښځې ته جايز نه ده چې د الله او رسول الله په فيصله کې خپل اختيار غوره کړي. او چاچې د الله او د رسول الله صلى الله عليه وسلم نافرماني وکړه په تحقيق سره په څرګنده ګمراهۍ کې اخته شو.

کله چې زينب د الله دا فرمان واوريده نو ويې فرمايل چې : د الله د امر څخه سرغړونه نه کوم او زه په دغه واده باندې راضي او خوښه يم . نو په نړۍ کې به کومه ښځه د زينب سره پرتله شي. هغه ښځه چې په الله باندې د غره په شان ټينګ ايمان لري او د الله او د الله د رسول فرمان ته د ځان او زړه څخه تيريږي اګر که ظاهراً د دې په تاوان معلوميږي.

يوه ازاده ميرمن چې په ټولنه کې ډير ښکته مقام ولري بيا هم نه چمتو کيږي د يو غلام سره واده وکړي خو زينب چې د ازادۍ بر سيره د ډير ستر شرافت او عزت ميرمن وه د الله امر ته حاضره شوه چې د يو غلام سره واده وکړي. دهغه وخت په ټولنه کې غلام په ټولنه د حيوان څخه هم کم ارزښت درلود خو اسلام د خلکو په منځ کې برابروالى او ورورولي رواج کړه. زينب رضي الله عنها ټولو جاهلي رسمونو او عنعناتو ته شاه کړه او د الله او د الله د رسول صلى الله عليه وسلم فرمان ته يې ارزښت ور کړ.

لنډه داچې زينب رضي الله عنها د زيد بن حارثه سره واده وکړ او په خپل دغه کار سره يې ټول جاهلي دودونه له منځه يووړل. دغه بزرګوارې ميرمن د نفساني غوښتنو سره مبارزه وکړه او د الله او دهغه د رسول صلى االله عليه وسلم په فرمان يې منګولې ټينګې کړې څکه هغه پوهيده چې د الله جل شانه او د هغه د رسول صلى الله عليه وسلم فرامين دداسې عظمت درلودونکى دي چې نور ټول قوانين د خپل اغيز لاندې راولي. دغې بزرګوارې ميرمن د اسلام فرامين پر ځان ومنل ، د هغه دين فرامين چې په عدالت او برابرۍ باندې امر کوي

مولوي ميرزامحمد ''شکيب''

دتوحيد علمبرداران

وحشي بن حرب

((قتل خير الناس بعد محمد...و قتل شر الناس ايضا)) المؤرخون»

هغه څوک وو چي د حضرت محمد ﷺ تره حضرت حمزه بن عبد المطلب رضی الله عنه يي به شهادت ورساوه، او د نبي کريم ﷺ زړه يي د ده د شهادت له امله ور زخمي کړ، وروسته يي د يمامه په سخته ورځ کي د مسيلمة الکذاب په وژلو د مسلمانانو زړونه يخ کړل.

د ا حضرت وحشي بن حرب الحبشي رضی الله عنه وو ، چي په أبو دسمة سره يادېدی... د ده په اړه يوه غمجنه ، سخته او زړه بوږنوونکې کيسه شته ، ته په خپله نوموړي ته غوږ شه چي دی خپله بدي په خپله درته وااوروي، حضرت وحشي وايي: زه د قريشو د يو سردار حضرت جبير بن معطم غلام وم، د نوموړي تره طُعيمه د بدر په ورځ حضرت حمزه رضی الله عنه په قتل رسولی وو ، حضرت جبير د ده په مړينه ډير خواشينی وو او په لات او عزی سره يي لوړه کړې وه چي د ده قاتل به وژني ، بدله به اخلي... او حضرت حمزه رضی الله عنه ته يي د فرصت شيبې څارلې.

پردې خبره ډير وخت تير نه شو چي قريشو عزم وکړ چي د أحد ميدان ته به وځو ، له حضرت محمد ﷺ څخه به د هغو مړو بدله اخلو چي نوموړي په بدر کي په قتل رسولي وو.

قريشو خپل حليفان راوبلل، لښکر يي منظم کړ او ښه پوره تياری يي ونيو او د لښکر قومنده يي حضرت ابو سفيان بن حرب ته وسپارله.

ابو سفيان وپتيبيله چي له لښکر سره بايد د قريشو ځيني هغه ښځې چي پلرونه ، زامن ، ورونه او ځيني نور خپلوان يي په بدر کي وژل شوي دي ، بايد له لښکر سره يو ځاي کړلی شي، ترڅو د جنګ په ډګر کي د جنګياليو غيرت راوپاروي او د لښکر د ماتيدو مخنيوی وکړي، د دې ښځو په کتار کي يوه هم د ابو سفيان ښځه (هند بنت عتبه) وه چي پلار ، اکا او ورور يي په بدر کي وژل شوي وو ، کله چي لښکر کوچيدی ، ماته جبير بن معطم وکتل او راته ويي ويل: ای أبادسمه ! ته غواړي چي له غلامۍ څخه ځان وژغوري؟ !

ماورته وويل: څوک به مي خلاص کړي؟

ده راته وويل: زه به دي خلاص کړم.

ماورته وويل: څنګه به مي خلاص کړې؟

ده راته ويل: که دي زما د تره «طُعيمه» په بدله کي د محمدﷺ تره «حمزه بن عبد المطلب رضی الله عنه» وواژه ، ته آزاد يي ، ماورته وويل: ته به ماته څوک ضامن راکړې؟ ده راته وويل: چي ستاڅوک خوښ وي اوزه پر دې خبري ټول خلګ ګواهان ګرځوم.

ماورته وويل: زه دا کار کوم...

وحشي وايي زه يو حبشي سړی وم، د حبشو غوندي ويشتل مي زده وو چي هر شئ به مي په نښه کړ بيانه راڅخه خطاکيد ی ، ماهم سمد ستي نيزه راواخيستله له لښکر سره ولاړم ، زه له لښکر څخه وروسته ښځو ته نژدې تلم ځکه زما له جګړې سره نور کار نه ؤ ، د لاري په اوږدو کي چي به کله زه د أبو سفيان پر ښځه (هند) تيريدم او يا به دا راباندي تيريده او زما په لاس کي به يي نيزه وليده چي لمر ته بربښيده ، دې به راته ويل: ته خپله سينه هم او زموږ سينه هم د دوي په وژلو سړه کړه.... !

کله چي موږ أحد ته ورسيدو او دواړه لښکره سره مخامخ شول، ماهڅه کوله چي حمزه بن عبد المطلب رضی الله عنه پيداکړم ، ما نوموړي پيژندی او دی ، هم دا سي سړه نه ؤ چي له چاڅخه دي ورک شوی وای ، ځکه ده به په سر کي د طاؤس ښکې ټومبلي وې ترڅو خپلو سيالانو ته څرګند وي، دا د زړورو عربو عادت وو چي د جنګ په ډګر کي به يي دا سي کول.

ډير ځنډ نه ووت چي حضرت حمزه رض مي وليد چي د لښکر په مينځ توي شوی وو او خلک به يي په تورو پريکول ، د نوموړي نه چا مخه نيولاي شواي او نه څوک ورته تم کيداي شواي.

کله چي ما تیاری ورته ونیو ، تر درختو او ډبرو ورڅخه پټیدم ترڅو ښه رانژدې شي، په دې وخت کې د قریشو یو سپور چې سباع بن عبد العزی نومیدی ، ورته راوړاندې شو او ورته ویې ویل: ای حمزه ! مبارزه راسره وکړه ... مبارزه راسره وکړه ...

حضرت حمزه رضی الله عنه وړاندې ورغی او ویې ویل: ای د مشرک زویه ! راشه...

ماته راشه... سمدستي یې د توري ګوزار ورباندې وکړ او په خپلو وینو کې یې لت پت کړ.

په همدې وخت کې حضرت حمزه رضی الله عنه ماته دومره رانژدې شو چې ما غوښت، ماهم خپله نیزه ورته برابره کړه چې ښه مې باور شو چې نه خطا کیږي، وار مې ورباندې وکړ تر نامه لاندې مې وویشت او د شا خواته یې ووته ، ده زمالور ته دوه درې قدمه ډیر په تکلیف سره راواخیستل اوبیا پر مځکه ولوید ، نیزه یې په تن کې ښخه وه ماتر هغو نیزه په کې پریښوده چې څو مې د ده په مړینه باور شو بیا ورغلم نیزه مې ورڅخه راوکښه ، خیمو ته راغلم او کښیناستم ، له بل چاسره مې کار نه وو ، دی مې د ځان د آزادی له امله شهید کړ.

د جګړې تنور ښه تود شو ، خرپ او ترپ پیل شو ، د محمد ﷺ ملګري محاصره او ډیر ملګري یې ووژل شول ، په همدې حال کې هند بن عتبه د مسلمانانو پر مړو وګرځیده له شا نوري ښځې ورپسې وې ، دې د مړو اندامونه پریکول، او د مړو نسونه یې ورڅیري کړل، سترګې یې ور و ایستې ، پوزې او غوږونه یې ورپرې کړل

وروسته یې د دوی د پزو او غوږونو څخه ځان ته غاړګۍ او غوږوالې جوړ کړل او د ځان د سرو زرو غاړګۍ او غوږوالې یې ماته راکړل او راته ویې ویل: ای ابادسیمه !دا دواړه ستادي؟

دا دواړه ستادي ، ځان پرې وساته ، داډیر لوړ بیه دي.

کله چي په أحد کې جګړه پای ته ورسیده زه له لښکر سره مکې ته راستون شوم ، جبیر بن معطم په خپله وعده وفا وکړه او زه یې آزاد کړم.

د حضرت محمد ﷺ خبره ورځ په ورځ ګرمېده مسلمانان ورځ تر بلې زیاتیدل، څومره چي حضرت محمد ﷺ مخ په وړاندې تلو دغومره زیاته پر مامځکه تنګیده اوزه پر ځان ډاربدم ترڅو چي حضرت محمد ﷺ له خپل لښکر سره مکې ته داخلیدی زه ډاربدم

جنګي جنایتونه (اګست)

سید سعید

د روان (۲۰۱۳ز،) کال د اګست پر ۴مه نیواکګرو ځواکونو د میدان وردګ ولایت د مرکز مربوط په کهنه خمار سیمه کې د ملکي هیوادوالو په کورونو چاپه وهلې ، خلک یې وهلي او ځورولي او په اخر کې یې له کورنو څخه نغدي پیسې او ګڼې له ځان سره وړي دي.

د اګست پر ۵مه اشغالګرو ځواکونو د کندز ولایت د امام صاحب ولسوالۍ د زنګ سه کپرک سیمه کې د خلګو پر کورنو یرغل کړی ، د تلاشي پر مهال یې خلګو ته مالي تاوانونه رسولي او اتلس تنه ملکي هیوادوال یې بندیان کړي دي.

د اګست پر ۷مه د زابل ولایت د شینکۍ ولسوالۍ په صدوخان کلا سیمه کې د قوماندان شیر محمد زوی نیک یو کلیوال (محمد) چې له هیڅ طرف سره یې ملګرتیانه درلوده په خپل کور کې د ننه شهید کړی دی.

د اګست پر ۷مه اشغالګرو عسکرو د بغلان ولایت د برکه ولسوالۍ په تنګي مرچ سیمه باندې چاپه وهلې ، او د کورونو د تلاشۍ پر مهال یې درې تنه ولسي وګړي د بندیانو په توګه له ځان سره وړي دي.

د اګست پر ۷مه اشغالګرو عسکرو د شپنیو عملیاتو په لړکې د ننګرهار ولایت د چپرهار ولسوالۍ په دولت زي سیمه باندې یرغل کړی ، څلور تنه ولسي وګړي یې بندیان کړي او د تلاشۍ په ترځ کې یې د کورنو څخه ګڼې او نغدي پیسې هم له ځان سره وړي دي.

داګست پر۱۰مه داخلي عسکرو د کابل ولایت د ده سبز ولسوالۍ په اخپلندي کلي کې ملا امام د دوو کلیوالو سره بندي کړی دی.

داګست پر۱۲مه رسنۍ خبرورکوي چي :دفراه ولایت د بالابلوک ولسوالۍ دکنج اباد په سیمه کي اربکیانو او پولیسو د طالبانو سره په سیمه کي ترجګړې وروسته ملکي وګړي په نښه کړي چي په ترڅ کي یې یوه میرمن شهیده شوې او څلورنورې ښځي او پنځه تنه ماشومان سخت ژوبل شوي دي.

داګست پر۱۵مه نیواکګرو پوځیانو د غزني ولایت دواغظ ولسوالۍ دخندقي پرکلي چاپه وهلې ،دګڼو کورونو دروازي یې په بمونو الوزولي اویوزیات شمېر کلیوال یې له شکنجه کولو وروسته بندیان کړي دي.

داګست پر۱۲مه دپروان ولایت د کوه صافي ولسوالۍ په ډنډرکلي کي یرغلګرو د چاپې په ترڅ کي در ې تنه ولسي وګړي اسیران کړ ي د ي.

داګست پر۱۷مه داروزګان ولایت دخاص اروزګان ولسوالۍ په بازراکي ولسي خلګو د کابل اداري اړوند مشهورقوماندان (حکیم شجاعي)پرضد مظاهره وکړه ،مظاهره کونکوویل چي:«درې ورځي وړاندي دیادي شوي ولسوالۍ دکوچک په سیمه کي دشجاعي په مشري اربکیانو دیوې ماشومي په ګډون دوه تنه ملکي وګړي شهیدان کړي ترپنځوس تنه زیات ولسي هیوادوال یې شکنجه کړي ،کورونه یې ورچورکړي ،اودباغونوونې یې ورکښلې دي».دغه رازدشجاعي اربکیانوددغي ولسوالۍ دعشري ناوې په سیمه کي هم ملکي هیوادوال ځورولي او شکنجه کړي ،ډیرکورونه یې چورکړي اولس دوکانونه یې له چورکولو وروسته سوځولي هم دي.

داګست پر۱۸مه اربکیانو دزابل ولایت د سیوري ولسوالۍ دپتلاخیلو دکلي ملاامام دبیلچو په وهلو سره شهید کړی دی.

داګست پر۱۹مه اشغالګروعسکرو دشپنیو عملیاتو په لړکي دبغلان ولایت د پلخمري ولسوالۍ دډنډغوري په احمدزیو کلي کي دعاموخلکو پر کورونو چاپه وهلې ،دتلاشي پرمهال یې خلګوته مالي زیانونه اړولي او پنځلس تنه ملکي هیواوال یې له ځان سره بندیان کړي دي.

داګست پر۱۹مه خارجي او داخلي عسکرو د زابل ولایت د شاجوی ولسوالۍ په ډېرو کلیو (دغره لودین ،ګوډۍ ،سریزي ،خواجک ،پاسني او ایخاب)یرغل کړی ،ډېر خلګ یې شکنجه کړي او بیا په خپله مخه تللي دي.

داګست پر۲۰مه د میدان وردګ ولایت د سید اباد ولسوالۍ په اونخي سیمه کې یرغلګرو دچاپې په ترڅ کې یو ملکي وګړی (عبد الله)شهید کړی ،دغه رنګه دهمدې سیمې په حکیم خیلو کلي باندي هم اشغالګرو چاپه وهلې ،دتلاشي پر مهال یې خلګو ته زیات مالي زیانونه اړولي او بیا یې د عبد الوهاب په نامه یو کلیوال په برچو وهلی او سخت ټپي کړی دی.

داګست پر۲۱مه نیواکګرو د کندهار ولایت د میوند ولسوالۍ په کلاښامیر کې دحاجي عبد الخالق پر کور دچاپې پر مهال پنځه تنه ولسي وګړي بندیان کړي دي.

داګست پر۲۲مه د زابل ولایت دشاجوی ولسوالۍ اړوند دجعفرو په کلي کې یرغلګرو عسکرو د مدرسې یو طالب العلم لومړی په سپیو داړلی او بیا یې په شهادت رسولی دی.

داګست پر۲۳مه د غور ولایت ددولینه ولسوالۍ په مربوطاتو کې اربکي ملېشو ددرې ورځني عملیاتو په مهال ۱۵۰کورنۍ له خپلې سیمې څخه شړلي او دهغوی کورونه یې چور کړي ،د سیمه ییزو خلګو ۲۰۰ غوایي، ۷۰۰ پسونه، ۲۰ عرادې موټرسایکلونه یې له ځان سره وړي او۱۲ دوکانونه یې له چور کولو وروسته سوځولي دي.

داګست پر۲۴مه د کندهار ولایت د پنجوایي ولسوالۍ دزنګاوات په سیمه کې اربکیانو دخانانو د کلي ملاامام تښتولی وچې ،خوورځې وورسته یې په یوه خالي کور کې مړی و موندل شو.

داګست د۲۵مي په ماښام اشغالګرو عسکرو د لوګر ولایت د برکي برک ولسوالۍ په کال وچ سیمه کې د ملکي خلګو پر کورونو دچاپې په ترڅ کې دوه تنه ملکي وګړي بندیان کړي دي.

داګست پر۲۶مه د لوګر ولایت دبرکي برک ولسوالۍ په کوتیخیل سیمه کې یرغلګرو دچاپې پر مهال یو۸۵ کلن سپینږیری هیواد وال (رسول داد کاکا)شهید کړی دی.

داګست پر۲۶مه د غزني ولایت د ده یک ولسوالۍ په سنګر کلي کې اربکي ملېشو یو ولسي وګړی (محمد غني) شهید کړی دی.

داګست پر۲۲مه دکندزولایت دخان اباد ولسوالۍ په مرکزي سیمه کي داربکي قوماندان (عمر)زوي اوساتونکو یې یوملکي وګړی شهید کړی دی.

داګست پر۲۷مه دکنـــــدهارولایت دغــورک ولســوالۍ دویشتان کلي تـه ګنې شمیریرغلګردعملیاتوپه نامه ورغلي ،زیات شمېرملکي خلک یې شکنجه کړي اوپه اخرکي یې پنځه تنه ولسي وګړي بندیان کړي دي.

داګست پـر۲۷مـه دجلال ابادښـارارونددخالص بابافـامیلیوکې اشغالګرود حـاجي دادو کوربانـدي چاپـه وهلـې ،یرغلګرودنومـوړي پـه کـورکي څـه خطرې تـوکي نـه دي مونـدلي ،خوحاجي دادویې ددووزامنو (عتیق الله او اکرام الله) پـه ګډون لـه ځان سره دبندي پـه توګـه بیولي دي .

داګست پر۲۸مه ماښام اشغالګرودهلمندولایت دنوزادولسوالۍ داورموزکاریزپه سیمه کي دچاپې پرمهال یوولسي وګړی شهید کړی دی.

داګست پـر۲۹مـه یرغلګروځواکونـود پکتیاولایت د سیدکرم ولسـوالۍ پـه عثمـان خېـل سیمه کي دملکي خلګوپرکورونولومړی چاپه وهلې اوبیـایې بمبـارېرې کـړې چي لـه املـه یـې درې تنه ملکي هیوادوال(دیني عالم مولوي خلیل له خپل ورور او یو تن کلیوال سره)شهیدان شوي دي.

مأخذونه:[بي بي سي راډیو ،ازادي = ،افغـان اسلامي اژانس ،پـژواک ،روهي ویبپاڼـه ،لراوبر= ،نن ټکی اسیا=اوبینوا=]

دهلمند دشهيد روزونکي ولايت پوځي او اداري وضعيت

ميوند سادات

درنو لوستونکو !

دافغانستان داسلامي امارت نظامي کميسيون داسلامي امارت دمشرتابه په دستور په هيوادکي دمجاهدينو دجهادي فعاليتونو دنظارت او څارنې او دمجاهدينو تر واک لاندې ساحوکې دهغوئ اداري او ملکي چارو دانسجام او تنظيم لپاره دهيواد ټولو ولايتونو ته باصلاحيته هيأتونه تعين او استخدام کړي.

اسلامي امارت غواړي چې دټول هيواد په کچه ددغو توظيف او استخدام شويو هيأتونودکاري رپوټونو او دهغوئ دمشاهداتو او ارزونو په اساس دهيواد دپوځي او اداري چارو دلاترتيب او تنسيق لپاره داسې تدابير او تصميمونه په کار واچوي چې دهغوئ په وسيله جهادي صف لا غبنتلی ، پياوړی او منظم شي ترڅو وکولای شو دالله تعالی په نصرت او دهمدغه منظم ، مستحکم او يوموټي جهادي ځواک په وسيله خپل هيواد داشغالګرو له واکمنۍ څخه داسلام دسپيڅلي نظام دحاکميت لپاره آزاد او خپلواک کړو.

په نظرکې ده چې د دغو توظيف شويو پلاويو دکاري رپوټونو هغه برخې چې په هيواد کې دجهادي او اداري فعاليتونو موفقيت پکې منعکس او کوم پوځي محرميت ونه لري په مسلسله توګه دالاماره ويب پاڼې او داسلامي امارت د اړونده رسنيو له لارې له خپلو مجاهدو هيواد والو سره هم شريک او نشرشي.

په هيوادکې دمجاهدينو تر واک لاندې ساحو کې دپوځي او اداري فعاليتونو دڅارنې او ارزونې لپاره ددغو توظيف او استخدام شويو هيأتونو دراټول کړيو رپوټونو په سلسله کې مو

داخلي په جنوب لويديځ زون کې د هلمند ولايت لپاره د تاکل شوي هيأت د غړيو هريو محترم (مولوي صاحب محمد مصطفی او مولوي صاحب عبد القيوم د ترتيب کړي رپوټ نشرولو ته نوبت ورکړی چې نو موړيو ورونو د خپل وظيفوي مسؤليت په مهال د ياد ولايت د مجاهدينو نظامي او اداري فعاليتونو او په هغې کې د ماتې خوړلي دښمن له لوري د ګڼو سيمو د تخليې او هالته ورکې د مجاهدينو د واکمنۍ په اړه توضيحات ليکلي.

راځئ چې د هلمند د شهيد روزونکي او دښمن ځپونکي ولايت پوځي او اداري وضعيت د دې رپوټ په ترڅ کې په ګډه سره ولولو.

دلوي څښتن په ښکلي نامه !

د هلمند ولايت که د بشري او طبيعي جغرافيې له مخې ډير مساحت او زيات نفوس لري له نظامي پلوه هم خورا ستراتېژيک اهميت لري، د دې ولايت دلاندې کولو لپاره برتانوي او امريکايي يرغلګرو ځواکونو د پر مختللي ټيکنالوژۍ، وسلو، پيسو او داخلي مزدورانو په مټ ډيرې هڅې وکړې خو هر څه يې د خدای جل جلاله په فضل په اوبو لاهو ل شول.

مونږ د هلمند ولايت په حاصلخيزه مځکو، وچو دښتونو او ريګونو کي د صليبي يرغلګرو په خلاف د سربندونکو غازيانو او اتلو شازلميانو د جهادي شهکارونو او حماسو ډيرزيات يادګارونه وليدل، په بيلابيلو سيمو کي مود قهرمانو مجاهدينو له لوري د دښمن د سوځول شوو اکمالاتي کانټينرونو او ټانکرونو، په ماينونو ټوټه ټوټه شوو ټانګونو، زغره والو ګاډو، رينجرونو او مختلف النوعه نقليه وسايطو ننداره وکړه چې د سړک يوه او بله خواليري او نژدې پاش پاش پراته وو.

د اسلامي امارت د نظامي کميسيون د پوځي تشکيلاتو له مخې په هلمند ولايت کې ۲۰۰۰۰ شل زره مسلح مجاهدين فعال دي چې روزمره پرمورال بايللي دښمن د خرپ وترپ حملې کوي، د دښمن د تګ راتګ په لاروکې ماينونه خښوي، کمينونه ورته نيسي او په مختلفو ساحو کي د جګړې له لومړيو کرښو (کمربندونو) څخه دفاع کوي.

سربيره پردې د جهادي خطوطو څخه د دښمن څارنه کوي او د موقع څخه په استفاده تکتيکي حملې ورباندي کوي. په هلمند ولايت کې له جهادي محاذ څخه زمونږ د مشاهداتو په مهال به چي مونږ د مجاهدينو څخه د وضعيت پوښتنه کوله دوئ به د کمربند او خطونو يادونه

کوله مونږ فکرموکاوه چې هسې به يوځای دوې درې پوستې اومورچې وي دوئ به دکمربند اصطلاح ورته کاروي بالاخره دکمربندليدلوته ولاړوکه ګوروچې هالته سم دم له يرغلګرو ځواکونوسره دمقابلې په ډګرکې مجهزې پوځې کرښې ايجادشوې چې ډيرې زياتې سيمې يې احاطه کړې اودواړوطرفونو په لسهاوومورچې اوخزې پکې جوړې کړې وې ،دورځې اوشپې پيرې پکې کيدلې ،همداډول کمربندونه په يوه ولسوالۍ کې نه بلکې په مختلفوعلاقواوولسواليوکې موجودول چې دنمونې په توګه يې د سنګين ،واشير،زميداور، نادعلي ،اوکجکي ولسواليو پوځې کرښې يادوو.

چې ددغو پوځې خطونو له جملې څخه داسې خطونه هم ول چې دتېروپنځوکالوراهيسې مجاهدين همالته ځاې پرځاى او د دښمن دبې شمېره هوايې او ځمکنيو بريدنو له شدت سره سره يې هغه تر خپلې ولکې لاندې ساتلې ول.

له مجاهدينو سره دولس همکاري ډيره زياته وه هغه کليوال چې د دوئ په سيمه کې ددښمن دپوځې مرکزونو له امله مهاجرت ته اړشوي او کورونه يې تخليه کړى ول ،هغوئ ټول له دښمن څخه دانتقام په خاطر دمجاهدينو ترڅنګ ولاړ او له هغوئ سره يې پوره مرسته کوله وه دکمربند په ساحوکې مودهغوولسې خلګوڅخه چې خالي کورونه يې په همدې سيمه کې وو وپوښتل چې دجګړې لومړيو کرښوبه ستاسوژوندډيرتريخ کړى اوله کړاونوډک کړى وي !دوئ داسې ځواب راکړچې ټول يې حيران کړو.

دلته يوولسي سپين ږيرى ووچې خبرې موورسره کولې نوموړي زموږدياډې پوښتنې په ځواب کې وويل چې: يرغلګر دښمن زمونږ په کليوالو سيموکې پوځې مراکز جوړ کړل چې له امله يې مونږ دسيمې پرېښودلو ته مجبورشولو او اوس يوائې دخپلو کورونو اوزراعتي حاصلاتودساتنې لپاره له هرو پنځو او لسو کورونوڅخه يوتن دلته دمحافظت په خاطر اوسو.

دښمن زمونږ کليوالې سيمې په پوځې سيموراته بدلې کړې ، خو مجاهدينو په خپلو عملياتو سره اوس زمونږ همدغه کليوالې سيمې په ډيره اندازه سره دددښمن له واکمنۍ خلاصې کړې او الحمد لله تر ډيره حده يې ددښمن له تسلط او دهغوئ دشپنيو عملياتو اوچاپو له شره بيغمه کړي يو.

اوس مونږ خپله هم له مجاهدينو سره په ګډه ددښمن په پوځې مرکزونو بريدونه کوو او هغوئ نه پريږدو چې زمونږ کليوته راشي.

که مجاهدین زموږ پراوږوباندي ټوپک راکښېږدي او پردښمن باندي ټکان کوي هم یې دځان لپاره افتخاربولو ،مجاهدینو ته همیش وایو چي دښمن په قراره مه پرېږدئ یوازي داځیني غواړوچي کله پردښمن دحملې کوي موږخبرکړي چي خپل کوچنیان خوندي کړوځکه دښمن موږاوتاسوته په یوه سترګه ګوري زموږپه مال اواولادهم صرفه نه کوي ړانده هوانونه راغوځوي چي دځاني تلفاتو سربیره کورونواومالونوته موزیان رسوي ».

په کمربندکي یوسپین ږیري مجاهد کیسه راته کوله چي درې ساعته مي پرله پسې ددښمن مورچې څارلې چي که څه حرکت پکي ولیدل شوګوزاربه ورباندي کوم خوترپایه مي ددښمن څه حرکت ونه لید یعني دښمن مورال داسي بایللی دی چي یوازي په خپلو قرارګاووکي ګوزاره لویه لاسته راوړنه ګڼي ،مجاهدین نږدې ورشي بریدونه ورباندي وکړي بیرته ترخپلو سنګرونوپوري ځانونه راورسوي خوددوئ له خواکوم پام وړغبرګون نه ترسترګو کیږي.

په نهرسراج کي په یومانده کي دکابل اداري داردوپر موټریزکاروان باندي پیښ شولوډیروارخطااوترهیدلي معلومیدل موږهم موټرودراوه که ګوروچي دهاخوا دملکي خلګود سپرلۍ یوبل موټراغلی کیسه موځیني وپوښتل ویل یې چي طالبانودوه درې ډزه پروکړل ټول کاروان یې ایسارکړګوره چي هغوئ به اوس دلته وي کنه خودوئ(اردو) دورتګ زړه نه شي کولای ، دلته په نهرسراج کي دیرغلګرویولوی بیس و چي دخړپه قرارګاه مشهور ومجاهدین څه ځیني تنګ هم ووخودخدای جل جلاله نصرت وه چي همداخړقرارګاه دشمن تخلیه کړه مجاهدین ډیرزیات ورته خوشحال وو ،ویل چي:« یرغلګروکډي بارکړې پاته شوني یې (دکابل اداري اجیراردواواربکیان) هیڅ هم نه شي کولای که خدای جل جلاله کول یابه پښې سپکوي یابه سرونه بایلي ».

دهلمند ولایت مجاهدین مېلمه پال ،بااستقامته ،مطیع او مینه ناک خلک وو موږ یې تقریبا د دغه ولایت پرټولو ولسوالیو وګرځولو له خپلو موفقیتونو او ستونزو یې خبر کړو ،د مشرتابه څخه ډیرخوشحال وو ،چي د وضعیت د معلومولو په موخه پلاوي ورته لیږي او وخت پروخت لازمي سپارښتني او هدایات ورته کوي.مجاهدینو په خپل منځ کي ډیرښه اتفاق درلود چي پریوه سیمه به د ښمن یرغل وکړ نو رو مجاهدینو به یې د غوښتني څخه پرته د خپلو مجاهدینو مرستي ته وردانګل ، د مجاهدینو څخه موو پوښتل چي که په بله سیمه کي مجاهدین د د ښمن سره لاس وګریوان شي تاسي همکاري ورسره کوئ !دوئ ویل چي ولي نه !چي د کومک غوښتنه راڅخه ونه کړي مرستي ته یې ورځو خو که همکاري راڅخه وغواړي بیا خو بیخي که دو شپې وي که دورځي د خپلو مجاهدینو ملاتړ ته ورځو.

په ټوله کي د هلمند ولایت وضعیت کاملا د مجاهدینو په ګټه او دیر غلګر د ښمن او داخلي ګوډاګیانو په زیان دی ،دباغران او بغني ولسوالی په یو مخیزه توګه حتی دولسوالیو د مراکزو په شمول د مجاهدینو په واک کي وي او د پاته نو رو ولسوالیو د مراکزو د دانیو څخه پرته زیاتره سیمي یې د مجاهدینو تر ولکې لاندي وي د دغه ولایت په مختلفو ولسوالیو کي مو پرله پسې په ساعتونو ساعتونو په موټر کي مزلونه وکړل خو د د ښمن د وجود څرک هم نه پکي لګیده، په ځینو سیمو کي چي د ښمن څه ناڅه شتون درلود پوستې مو یې له نژدې ولیدې د ښمن دومره وار خطا وو چي صرف ځان ساتني ته یې لو مړیتوب ورکاوه نوریې په دې سر نه ګرځاوه چي مجاهدین څه کوي او چیري ځي. په مفتوحه سیمو کي نه یوازي مجاهدینو ځي تحرکات درلودل بلکي ملکي اداري هم فعالي وي په تېره قضایي ارګان ډیرزیات فعال وو خلګو خپلي ستونزي او دعوې همدې ارګانونو ته راجع کولې او د اسلامي شریعت په رڼا کي یې د خپلو ستونزو حل ترلاسه کاوه.

لنډه دا چي په رسنیو کي چي وضعیت څه ډول تشریح کیږي واقعیت بیخي برعکس و د اسلامي امارت مجاهدین په پوځي او ملکي چارو کي ډیرښه فعال ول،ولس یې له کړنو څخه خوشحال او پوره ملاتړیې کاوه او د ښمن بیا ډیرزیات خوار او کمزوری و ،ټولي هڅي او حربې یې ناکامې شوي او دژوند ساحه وربا ندې تنګه وه.

د غزني فدايي بريدونو کې ۱۰۹ بهرني اوکورني دښمنان قتل ګڼ ټپيان ، ۲هليکوپتر، ۶ټانکونه او ۲۰ موټرويجاړ شول

دخالدبن وليد دعملياتو په لړ کې هغه بريدونه چې تيره ورځ مازديګر ۴ ځلوربجې د غزني ولايت په مهم خارجي مر کز (پي آر ټي) باندي د ۱۳ تنو سرښندونکوفداييانو لخوا پيل شوي وو د شپې تر ۱۲ بجو يې په شدت سره دوام وموند . دغه ۸ ساعتيز بريدونه په لومړي سر کې د دوو لاري موټرو په وسيله چې دواړه له منفجره موادونه ډکې وې پيل شول ، يوه موټر دپي آر ټي نظام قراول او امينتي پوستې او خوب خوني له منځه يوړي او دوهم موټر دپي آر ټي څنګ ته د داخلي مزدورو عسکرو دقرار ګاه نظام قراول په نښه کړ ، وروسته ۹ تنه فدايي مجاهدين وتوانيدل چې دپي ار ټي انګړ ته ننوځي او داستخباراتي معلوماتو دفتر ، د توپچې برخه ، دولاړو څرخکو تم ځاى يو وسلتون او ډيپو او نور تأسيسات تر کلکو او ويجاړونکو ګوزارونو لاندي ونيسي ،دبريد له پيل نه لږ وروسته ۲ بهرني هليکوبترې هم په پي آر ټي کې کيښناستي چې سم لاسي د ګوزار لاندي ونيول شوي او له سپر لي سره له منځه لاړي ، دبريدونو په لړ کې چې ۸ ساعته روان وو دښمن دسر او مال درانه زيانونه وليدل ، وروستي او کره معلومات ، دفداياونو دتليفوني اړيکو ، سيميزو خلکو او خاصو راپورونو په اساس څر ګندوي چې ۷۸ تنه بهرني افسران اوعسکر او ۲۱تنه کورني عسکر، جاسوسان او کارمندان دپي آر ټي په دننه او د کورني عسکرو په قرار ګاکي وژل شوي او ګڼ شمير نور ټپيان شوي دي ، څرخکي ، ۲۰ عرادي موټر ۶ زغروال ټانکونه مکمل ويجاړ شوي ، ودانۍ ، وسلتون او نور تأسيسات هم تر ډيره بريده تخريب شوي ،ددغو بريدونو دحمايي لپاره يوه دوهمه ۱۵ کسيزه ډله دفاعيي مجاهدين هم له بهر خوا څخه دپي آر ټي امينتي پوستي تر بريد لاندي ونيوي چې ۲ پوستي يې فتحه کړي ۱۰ عسکر يې پکي ووژل او يو رينجر موټر يې له ګڼو وسلوسره په غنيمت ونيو .دبريد په پاى کې زموږ ۱۱ تنه فدايي مجاهدين او ۴ تنه دفاعي مجاهدين هم شهيدان شول (تقبلهم الله) او ۱۱ تنه دفاعي مجاهدين بير ته وتوانيدل چې له سيمې نه راووځي .

داسې بريدونه چې دې وروستيو کې يې شدت موندلى ښيې چې مجاهدين په زرو کولاى شي چې اشغالګر تيښتې ته اړباسې اوددوئ په ګوتوجوړه شوي اداره چې اوس هم لا دتزلزل په حال کې ده له نورې ولسي بې باورۍ سره مخ کړي .

۲۲/۱۰/۱۴۳۴هق

۱۳۹۲/۶/۷هش-۲۹/۸/۲۰۱۳م

دعوت او ارشاد

د دعوت ، ارشاد، جلب او جذب کمیسیون د (اګسټ) د میاشتې تفصیلي راپور

دروان (۲۰۱۳ م)کال داګست په میاشت کي هم د تېرو میاشتو په شان د اسلامي امارت د دعوت ،ارشاد ،جلب او جذب کمیسیون په هڅو او د ځایي مجاهدینو په ملاتړ د افغانستان په مختلفو ولایاتو کي ۷۲۷تنه چي د کابل اداري اړوند بیلا بیلو ارګانونو کي په کاربوخت وو د حقایقو په درک کولو د دغه فاسد رژیم څخه راووتل او د اسلامي امارت د مجاهدینو سره یوځای شول.

داګست پر لومړۍ نیټه د لغمان ولایت په مختلفو سیمو کي ۱۰تنه او د هرات په کروخ ولسوالۍ کي ۳تنه ،میدان وردګ ولایت کي ۱تن اربکی ،او د پکتیکا په ښرنه کي ۲تنه عسکر د ښمن له لیکو څخه راجلا او مجاهدینو سره یوځای شول.

داګست پر۲مه نیټه د ننګرهار په روداتو کې ۳ تنه عسکر ،د پکتیکا په یحی خېل کي یو اربکي قوماندان له یو ساتونکي سره ،او د فاریاب په ګریزوان ولسوالۍ کي ۳تنه عسکر د مجاهدینو سره ملګري شول.

داګست پر۳مه ننګرهار روداتو ولسوالې کې۱تن عسکر،پکتیکا متاخان کي۱اربکی له مجاهدینو سره یوځاي شو.

داګست پر۴مه د بدخشان راغستان کې۱عسکر،

د ننګرهار ولایت د چپرهار ولسوالې کې۱تن ،او د کندهار په غورک ولسوالۍ کي ۳عسکر ،د پکتیکا جاني خیل کې ۳ پولیس او یحی خیل کې۲ اربکیان له مجاهدینو سره یوځای شول

داګست پر۵مه د هرات په شیندډنډ کي۱اربکی چي ۳تنه ابکیان یې قتل کړي و ،او د ننګرهار د اچین ولسوالې د باندرکلي او سپدونکی(تورن رازمحمد) د اسلامي امارت مجاهدینو سره یوځاي شو.

داګست پر۲مه د پکتیاد زرمت ولسوالې کې ۴پولیس او د فراه په بالابلوک کي ۱دارد و عسکر د مجاهدینو سره ملګري شو.

داګست پر۷مه دهرات دشين ډنډ ولسوالي کي ۲تنه د اسلامی امارت له مجاهدينو سره يوځای شول.

داګست پر۸مه دکندهار ولايت دغورک ولسوالي کي ۱اربکی له مجاهدينو سره ملګری شو.

داګست پر۹مه دفارياب ولايت دقيصار ولسوالی کي ۳تنه اربکيان له اسلامی امارت سره يوځای شول.

داګست پر۱۰مه دهلمند ولايت دخانشين ولسوالي کي ۱تن اربکی له مجاهدينو سره يوځای شو.

داګست پر۱۱مه د لوګر دکجې دکلي څلور تنه او سيدونکي چي اربکيانو کي يې کارکاوه له مجاهدينو سره يوځای شول، دغه راز دفارياب ولايت دقيصار ولسواليکي ۸تنه پوليس له فاسدی اداری راجلاشول او د اسلامی امارت له مجاهدينو سره ملګری شول.

داګست پر۱۲مه د جوزجان په قرقين کې ۱۹ عسکراو پوليس، دهلمند ولايت دمارجی ولسوالی کي ۲تنه اربکيان او پکتيکا خيرکوټ ولسوالۍ کې ۱تن اربکی له مجاهدينو سره يوځاي شو.

داګست پر۱۳مه د پکيتا سيدکرم کې ۴عسکر، د لغمان عليشنګ کې ۱عسکراو۱اربکی له درې ميله وسلې سره،

دفارياب ولايت دقيصارولسوالي کي ۲تنه، اودهلمند په هزاجفت کي ۱ عسکر دمجاهدينو سره ملګري شول.

داګست پر۱۴مه د لغمان دولت شاه کې ۵ عسکر، دننګرهارپه شيرزادو ولسوالي کې ۱۵ تنه عسکر، دکندهار دډنډ ولسوالی کي ۱تن چي په سکوټيانو کي يې کارکاوه او دهلمند دګرشک ولسوالي کي ۱تن عسکرله فاسدي ادارې څخه راجلااو دمجاهدينو سره ملګري شول.

داګست پر۱۵مه د پکيتا په سيدکرم کې ۱ پوليس، دننګرهار ولايت د هسکې مېنې ولسوالې کې ۱۲ تنه عسکراو

دباداغيس ولايت دمرغاب ولسوالي کي ۲تنه عسکر او پکيتکاجاني خيل کې ۳۳عسکرد افغانستان اسلامي امارت له مجاهدينو سره يوځای شول.

داګست پر۱۲مه د تخار په اشکمش ولسوالۍ کې ۳ عسکر، دپکيتا احمدابادکي ۲عسکر، دروزګان ولايت چورې ولسوالۍ کي ۱تن، دهلمند په سنګين کي ۱تن اودهرات په شينډنډکي ۱تن عسکر دمجاهدينو ملګری شو.

داګست پر۱۷مه د تخار د کلفګان ولسوالۍ کې ۸ تنه عسکر، دپکیتا احمدابادکې ۱پولیس ،دپکتیکا متاخان کې ۲ اربکیان او دفاریاب دقیصار ولسوالی کې ۷تنه عسکردکابل له فاسدحکومت څخه راجلا شول اودامارت سره یوځای شول.

داګست پر۱۸مه ۵۰ تنه عسکر دباغس ولایت دابقمری ولسوالی دنرودکلي اوسیدونکی له دروراکیټو اودرو ثقیلانو اوځلور څلویښت کلاشنکوفو سره دکابل دبلواک رژیم څخه رابیل اواسلامي امارت سره یوځای شول. دغه رنګه پرهمدې نیټه دننګرهار په چپرهارکې ۲ تنه عسکر ،اولعل پورې ولسوالۍ کې۱۲ تنه عسکر له اسلامي امارت مجاهدینو سره یوځای شو .دامارت دجلب جذب مسؤلینو اوځایي مجاهدینو ددوی ډیر تود هرکلی وکړ.

داګست پر۱۸مه د بلخ چمتال کې ۳ اربکیان، تخار د بهارک ولسوالۍ کې ۸ عسکر، پکتیکاا ورممی ولسوالۍ کې۲اربکیان او جاني خیل کې۱اربکی داسلامي امارت له مجاهدینو سره یوځای شو.

داګست پر۱۹مه د پکیتکا یحی خیل کې۱اربکی ،وازیخوا او یوسف خیلو ولسوالیو کې ۲ عسکر، دننګرهار ولایت د حصارک ولسوالۍ کې ۸ تنه عسکر ،دکندهار په معروف ولسوالي کي۱تن ، اودروزګان ولایت دچوری ولسوالي کي۱تن پولیس اودپکتیکا یحی خیل کې۱اربکی له مجاهدینو سره یوځای شو.

داګست پر۲۰مه د لوګرخوشي کي ۳تنه دعسکر، د پکتیکا سروبي کې ۳ اربکیان اودارزګان ولایت دهراودولسوالۍ کي ۲ تنه هریو قومي مشر ملک عبدالشکور خان اومیر عبدالراق له فاسدی اداری راجلاشول اوداسلامی امارت ملګری شول.

داګست پر۲۱مه دننګرهار په ده بلاولسوالۍ کې۱۰ تنه عسکر او دکندهار ولایت په معروف ولسوالي کي۲تنه عسکر او پکتیکا جاني خیل کې۱عسکر له مجاهدینو سره یوځای شو .

داګست پر۲۲مه دپکتیکا تروه ولسوالۍ کې د جاسوسي اداري ۵ عسکر او ۳ پولیس اودهرات ولایت دادرسکن ولسوالی کي یوقوماندان له یوه عراده رینجر موټر اویوه میل سقیل ماشیدار اوپنځه میله کلاشنکوفو اویوی پایی مخابری سره مجاهدینو ته تسلیم

شودمجاهدینو لخوا یه تودهرکلی وشو او په ډیر لوړوجائزوسره ونازول شواودده دغه شعوری اوعقلمندانه اقدام یې وستایه.

داګست پر۲۳مه د لوګرازره کې۱تن عسکر،دخوست په موسي خیلو ولسوالۍ کې۲ عسکر،دننګرهارپه اچین ولسوالۍ کي ۲ تنه اورودانوکي۲تنه عسکر ،او دفراه ولایت دبالابلوک ولسوالۍ کې۱تن پولیس له مجاهدینو سره یو ځای شو.

داګست پر۲۳مه قوماندان شفیع له ۳۰ کسانو سره دمیدان وردګ ولایت دجلریز ولسوالۍ دتنګی په کلي کي د کابل دفاسد حکومت له لیکو راجلاشو اوداسلامی امارت له مجاهدینو سره ملګری شو ،نوموړي ته مجاهدینو ښه راغلاست ووایه اوډیریې وستایه.

داګست پر۲۴مه د پکیتا مرکزته څېرمه۱عسکر، د لغمان علیشنګ کې۱۰تنه عسکراودغزني دګیلا ن په ولسوالي کي۲تنه اربیکان دمجاهدینوسره ملګری شول .

داګست پر۲۵مه د بامیان په کهمردولسوالۍ کې ۳ د اوردو عسکر،د پکیتا ځاځي اریوب کې ۳اربکیان ،اودروزګان ولایت دمرکزاړوند۵تنه عسکرددووقوماندانا نو په شمول داسلامی امارت له مجاهدینو سره یوځای شول.

داګست پر۲۶مه ۱۵ته اربکیان دفاریاب ولایت دقیصار ولسوالۍ کې دکابل له اجیررژیم څخه راووتل اوداسلامی امارت تر قیادت لاندی یې خپل هوسا ژوند پیل کړ.

داګست پر۲۷مه ۷ تنه عسکردروزګان ولایت په مرکز کې دفاسدی اداري څخه راووتل اوداسلامی امارت سره یې ملاتړاعلان کړ.

داګست پر۲۸مه اووه اتیا ۸۷تنه د اوردواوپولسو او ربکیانو له جملې څخه دسرپل په ولایت کې دمختفوولسوالیواوسیدونکي دکابل دفاسد حکومت له لیکو راجلاشول اوداسلامی امارت له مجاهدینو سره ملګری شول.دغه رنګه پرهمدې نېټه دکندهارولایت دخاکریزولسوالۍ کې ۳تنه دکابل اداري همکاران دمجاهدینوسره ملګري شول.

داګست پر۲۹مه ۱۴ تنه دمیدان وردګ ولایت دمرکز دجندی خیلو اودرانی دکلیو اوسیدونکي دکابل دبلواک رژیم څخه رابیل اواسلامي امارت ملګری شول.دوی ژمنه وکړه چي نوربه داسلامي امارت سره خپله همکاري کوي. دغه رازپرهمدې نیټه دزابل ولایت په بیلابیلوولسوالیوکي ۵تنه دکرزي داداري څخه راوتلل اودمجاهدینوسره ملګري شول.

داګست پر ۳۰مه شل(۲۰) تنه پولیس اواربکیان دغور ولایت ده دولینی ،شهرک اوشنکوټ ولسوالیو په مختلفو کلیو کي دفاسد یاوګوډاګی اداري څخه راووتل اوداسلامی امارت له مجاهدینو سره ملګری شول.

داګست په بیلابیلو ورځوکي دکونړ د مختلفو ولسوالیو نه د اجیرې اوردو پولیسو اربکیو نه ۲۰۰ تنه داسلامي امارت له مجاهدینو سره یوځاي شول.یادشوي حکومتي چارواکي چي په مختلفو برخو کې دندې ترسره کولې د دعوت او ارشاد کمیسیون د دعوت په نتېجه کې مجاهدینو سره یوځای شول او دمجاهدینو له له لوري یې ښه استقبال وشو.

داګست پر۳۰مه نیټه دهلمندولایت په موسی کلا ،نوزاداوسنګین ولسوالیوکي ۳۴تنه چي دکابل اداري په مختلفوارګانونوکي یې کارکاوه ددغه ګوډاګي رژیم څخه راوتلل اوداسلامي امارت سره یوځای شول.

دکابل اداري څخه راجلاشوو ۷۲۷تنوچي داسلامي امارت له مجاهدینو سره یوځای شول ، مختلفه النوعه لويي اووړې وسلې ،مخابرې ،موټرسايکلونه ،۲عرادې رینجرموټراویوزیات شمېرمهمات مجاهدینوته وسپارل.

دوی دامارت سره وعده وکړه چي نوربه دخپل ددین اووطن دخارجي اوداخلي مزدورانو سره هیڅ رازتعلق نه ساتي ،دخپل مظلوم ولس اومجاهدینوورونوسره به همکاري کوي ،ترڅولوی خدای جل جلاله ژرترژره زموږله ویاړلې خاوري څخه دکفر،فسق ، ،اشغال ،فحشاءاوګمراهیو کرغیړن تغرټول کړي اودمسلمانانودخوښي یوسوچه اسلامي واکمني رامنځته کړي چي دټول افغانان پرې راټول شي.

داسلامي امارت ددعوت ،ارشاد ،جلب اوجذب کمیسیون مشرتابه دوی ته هرکلی ووایه ،انعامونه اوجایزې یې ورکړې اوددوی همدانیک اقدام یې ډیروستایه چي دیرغلګرواولاسپوڅي رژیم څخه یې راووتل اوداافغانستان اسلامي امارت دمجاهدینو سره یې خپل پیوستون اعلان کړ.

شهيدې قافلې

شهيد عبدالحميد اخندزاده

شهيد عبدالحميد اخندزاده د مولوي عبدالكريم زوى ، د ورد گو ولايت د سيدآباد ولسوالۍ د تنگي د كامر انخيلو اوسيدونكى وو.

نوموړى په (۱۳۴۷ ه ش) كال د ښاغلي مولوي عبدالكريم صاحب په ديندار ه او مجاهد پرورو كورنۍ كې زيږيدلى وو.

پر شهيد عبدالحميد اخندزاده لا د خپل عمر لس پسرلي نه وو تير سوي چې پلار يې ديني زده كړو ته وقف كړ ، په خپل كور او د كلي په مسجد كي به يې ديني زده كړې ترسره كولې، كله چې روسي يرغلگرو پر هيواد يرغل وكړ ، د نوموړي پلار مولوي صاحب هم د نورو هيوادوالو په څير گاونډي هيواد ته هجرت وكړ ، د مهاجرو په يوه پنډغالي كي يې د ديني زده كړو ترڅنگ عصري زده كړو ته هم مخه كړه.

خو چې د روسي نيواكگرو په خلاف د هيواد مؤمن اولس په مبارزه لاس پورې كړ ، دا مهال نوموړى ۱۷ كلن زلمى وو ، په همدې تاند عمر كې د پكتيا ولايت ته راغى ، له مجاهدينو سره يوځاى سو ، د دښمن پـه وړاندې يې كلكه مبارزه پيل كړه ، د وخت په تيريدا سره يې د مسؤلينو په زړونو كي ښه ځاى پيدا كړ ، ور سره په همدې جهادي دوره كي دوه ځله زخمي سو ، يوځل پـه (۱۳۶۸ هش) او بل ځل د روسانو د وتلو پـه مهال پـه لوگر كې، همدارنگه د گلم جم قواوو لخوا يوځل اسير سوى هم وو چې له سختو شكنجو وروسته ژوندى راخلاص سو ، خو له دې ټولو ربړو او تكليفونو سره سره يې بيا هم سپيڅلې مبارزې ته دوام ور كړ .

د روسي يرغلگرو له وتلو وروسته چې د جهاد او مجاهدينو د بدنامۍ پـه خاطر ځيني عناصر د كفارو پـه لمسون راپورته سول، په هيواد مطلق ملوک الطوائفي مسلطه سوه او د همدې فتنې د لـه مينځه وړلو پـه موخـه د طالبانو اسلامي تحريک پيل سو ، شهيد عبدالحميد اخندزاده هم په نوموړي نظام كي شامل سو ، د اسلامي امارت په دوران كي د هيواد پـه مختلفو سيمو كي پـه خدمت بوخت وو ، وروسته چې كله د امريكايانو او د هغوى د متحدينو يرغلگرو له راتگ وروسته يوځل بيا منظم جهاد پيل سو ، شهيد عبدالحميد صاحب هم په عملي جهاد

پیل وکړ چې زیات شمیر نوي ځوانان او هم پخواني مجاهدین یې په خپل جهادي صف کې ورزل ، نوموړی به دخپلو مجاهدو ملګرو په مابین کې د ډیر احترام په وجه د کاکا ، یا د مشر اخندزاده په نوم هم یادیدی ، البته د مخابرې نوم یې کامران وو

بالاخره له زیاتو غزاګانوو وروسته په ۱۳۹۰ هش کال د رمضان المبارک په ۷ د شپې پر ۱۱ بجې د صلیبي یرغلګرو په هوائي او زمیني چاپه کې له یوځه مقاومت وروسته د نورو پنځو ملګرو (ملافریداحمد، نصیب احمد، ګل نبي اخندزاده ، روح الله او احمدشاه) سره یوځاي د شهادت لوړ مقام ته ورسید. روح دې یې ښاد او یاد دې یې تل وي، انالله وانا الیه راجعون

په همدې وخت کې نور شاوخوا ور سره مجاهدین په تکتیکي توګه خواره واره سول او د یرغلګرو نوري قواوې چې سیمې ته د راتلو په حال کې وي ، د همدې شیدانو له شهادت څخه نیم ساعت وروسته د امریکایانو د خاص ګارډ او هغه ځانګړي ځواک – چې د پاکستان په أیبټ آباد کې د شهید شیخ اسامه بن لادن د کور په چاپه کې هم کار ورڅخه اخیستل سوی وو – یوه چینوک ډوله الوتکه د ملا حبیب مجاهد د راکټ لانچر د مرمۍ خوراک سوه ، او په درجنونو یرغلګر په کې له مینځه ولاړل.

شهید حاجي حمیدالله

شهید حاجي حمیدالله د حاجي مولوي احسان الله (مشهور په مولوي بور) زوی د حاجي اغاجان لمسی د هرات ولایت د ګلران ولسوالۍ د طوطچې د کلي اوسیدونکی وو.

نوموړی په ۱۳۵۶ هش کال د حمل دمیاشتې په لمړۍ نیټه د اسحاق زو د قوم په یوه دینداره او متدینه کورنۍ کې زیږیدلی وو

لکه څنګه چې شهید حاجي حمیدالله د ښو اخلاقو او نیکي روېې څښتن وو، همدار از الله تعالی ورباندي ښه او خوشاله قیافه لوروله وه ، د ملګرو ، کورنیو ، او عامو خلګو په زړونو کې یې ژور ځاي درلود

د اسلامي امارت په مهال یې په بادغیس ولایت کې د دره بوم ولسوالۍ د قمندان په حیث دنده ترسره کوله ، ورسره د فاریاب ولایت د بندر او لولاش په ولسوالیو کې همدار از د سرپل په ولایت کې د کمربند مسؤل وو ، د صلیبي یرغلګرو له راتګ سره چې په ټول هیواد کې د مجاهدینو له لوري پر دښمن وسلوال او چریکي بریدونه پیل سول، شهید حاجي حمیدالله هم د نورو مجاهدینو په څیر په مختلفو سنګرونو کې د صلیبي یرغلګرو او د هغوي د ګوډاګیانو په وړاندي مبارزه پیل کړه، لمړی د هلمند په مارجه ، نادعلي او ناوه کې

،ورپسي د نیمروز په دلارام ، د هرات په شینډنډ او ګلران ولسوالیو کي دندې تر سره کړې ، د هرات ولایت په ګلران ولسوالۍ کي د دښمن له لوري یوځل ژوندی ونیول سو، له یوڅه مودې بند تیرولو وروسته بیر ته راخلاص او په پوره متانت یې د جهاد ګرم سنګر ته مخه کړه، چي بالآخره د ګلران په ولسوالۍ کي په شهادت ورسید. اناالله وانا الیه راجعون

شهید ملاعبیدالله (حسن)

ملاعبیدالله حسن د حاجي ملامحمدافضل (عمر) اکازوي د ارزګان ولایت د دهراؤد د کاریز د کلي اوسیدونکي، د نورزو د قوم د یوې جهاد پالي کورنۍ غړی وو، دی هم د ابتدایي دورې ۲۱ کلن طالب وو، لمړی یې د هلمند په انار ک کي تقریباً دوه کاله سبقونه وویل له هغه سره سره به د یوه سیمییز قمندان مجاهد(قهار زبیر) په محاذ کي له مجاهدینو سره جهاد ته روان وو، د وروڼو (ملانعمت الله او ملاحبیب الله له شهادت وروسته) د ملاعبدالولي اخند محاذ ته راغی د خپل مشر ورور مسؤلیت ور له غاړي سو، دا چي دی د یوه ښه سلف پر ځاي پاتي وو ؛ نو پر اولس او مجاهدینو ډیر ګران وو او ده ته هم الله تعالی ډیر ښه ظرافت ورپه برخه کړی وو.

نوموړی د خپل شهید ورور ملا نعمت الله (حسن) په څیر د یو ډیر خواږه طبیعت څښتن وو، د خلګو په زړونو کي یې ښه ځاي درلود، تر دې چي کله به هم لکه ملانعمت الله د چاکور ته ورغی ؛ نو د دې پر ځاي چي د میلمه په کوټه کي یې کښینوي، د خپل کور په خونه کي به یې له ځان سره کښیناوو، تر څو دښمن د میلمه ګمان ورباندي ونکړي.

شهید ملاحبیب الله په یوه داسي جهادي کورنۍ کي زیږیدلی وو، چي د ده په شمول له نوموړې کورنۍ څخه شپږ تنه شهیدان د الله تعالی پر دین قربان سول.

د ورور له مرګه تقریباً ۱۷ میاشتې وروسته دی هم په شهادت ورسید، دا مهال (۲۰۱۰–۸–۱۵) نیټه وه.

واقعه داسي وه چي د زمینداور په سپیدی کي د شپې ۱۲ بجې چاپه سوه ، تر سهاره چاپه وه ، نوموړی د دوو نورو ملګرو په شمول د صلیبي پر غلګرو له خوا په شهادت ورسید، انا لله وانااليه راجعون

پر مېنه یې له پلار مور او وروڼو پر ته یوازې یوه میرمن، یو زوی پاتي سول، زوی یې (جهادالله د ده شهادت په مهال ۳ کلن ماشوم وو)

د ملاعبیدالله له شهادت وروسته د نوموړي ټوله کورنۍ چونکه په دې لاره کي قربانۍ ته عملاً تیاره سوه ، له کشره تر مشره ټول په کي په خدمت بوخت سول، د مجاهدینو مر کزیې هم د کور څنګ ته وو.

یوه شپه (۲۰۱۰-۱۰-۱) د ښمن د دوی پر مرکز او کور چاپه ووهله، په کور کې یې یوازې ښځې، ماشومان او د محمد ګل (۱۷ کلن) جنت ګل (۱۴ کلن) او سعدالله (۱۴ کلن)—دایې سکنی ورور هم وو-په شمول نور څوک نه وو، دښمن هم خپله سینه د دې درو تنکیو ځوانانو په شهادت یخه کړه، ورسره په کلي کې په یوه بل کور کې یې یوه میرمن او یو ځوان په شهادت ورسول، د سهار پر آذان بیر ته دښمن له سیمې ووت

مشر ورور یې د عبیدالله تر شهادت دوې میاشتې مخکې بندي سو، تر اوسه په زندان کې دی په تیری کې.

والدصیب یې تقریباً له نن څخه ۱۹ میاشتې مخکې ملاقات ته ورغی په هماغه ځای کې یې درې شپې بندي کړ او بیا یې امریکایانو ته وسپاری، ۱۶ میاشتې په بګرام کې وو، اوس راخلاص سوی او بیر ته په سنګر کې دی، د شهید ملاعبیدالله پر ځای اوس د نوموړي فیدامحمد (حسن) کار کوي.

دغزني په ګیروکې درندې چاودنې ۱۵ اشغالګر عسکر ووژل

په ۲۴-۰۸-۲۰۱۳ تاریخ په خبرکې راغلي مجاهدینو دیادي ولسوالۍ په شیخو سیمه کې په یوه کلاکې ۳۰ ماینونه ځای په ځای کړي وو، کله چې یرغلګر عسکر ورته شپه مهال خواو شا ۱ بجه راغلل د پلان له مخې پرې په یو وار ټول ماینونه انفجار شول.
د عیني شاهدانو په وینا په دې زوروره چاودنه کې ۱۵ تنو اشغالګرو عسکرو خپل ژوند له لاسه ورکړ او یو ګڼ شمېر نور ټپیان شول.
عیني شاهدان وايي په سیمه کې تراوسه پوري دوژل شویو عسکرو دبدن ټوټې او تخریب شوي وسلې پرتې دي